

DĚJINY TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ V DATECH

1928

Docent experimentální fyziky Univerzity Karlovy Jaroslav Šafránek se v Londýně setkal s Johnem Bairdem, průkopníkem televize v Británii. Šafránek se od této chvíle ve Fyzikálním ústavu v Praze soustavně věnoval výzkumu televizního zařízení. In: Strasmajer, V., 1978b. Viz též Přehled osobností – Šafránek.

1930

František Pilát, student Vysoké školy technické v Brně, zkonstruoval s pomocí Nipkowova kotouče (zařízení umožňující rozklad obrazu na jednotlivé světelné body, vynalezeno německým inženýrem Paulem Gottliebem Nipkowem v roce 1884) první přijímač pro nízkořádkovou mechanickou televizi a zachytil na něm experimentální televizní vysílání z Londýna a Berlína. Pilát získal poznatky o televizi také při práci pro Baird Television Development Company. In: Strasmajer, V., 1978b.

1930

Na stránkách českého časopisu *Radioamatér* se objevil první návod ke stavbě přístroje pro příjem televizního vysílání ze zahraničí v soustavě s 30 řádky a 12,5 snímku za sekundu. Ve 30. letech publikovali řadu článků o televizi František Pilát a Antonín Radba. In: Seger, J., 1982.

1934

Docent Jaroslav Šafránek se svými spolupracovníky zahájil ve Fyzikálním ústavu UK práce na vlastní konstrukci televizního přijímače v systému 30 řádek a objednal z Británie součástky: Weillerovo kolo, Kerrův článek a Nipkowův kotouč. Spojení těchto dílů a doma vyrobených součástí mu umožnilo první praktické pokusy. In: Strasmajer, V., 1978b.

1934

Ministerstvo pošt a telegrafů ustavilo skupinu tří expertů v čele s ing. Aloisem Singerem, která měla zjistit současný stav televize ve světě a připravit doporučení, kdy bude možné zahájit pokusné vysílání v ČSR, předpokládaný termín byl rok 1937. In: Beránková, M., Krivánková A., Ruttkay, F., 1988.

19. 3. 1934

Matthias Färber v sále hotelu Zlatá husa na Václavském náměstí v Praze veřejně předvedl televizní princip. Färber, bývalý docent dráždanské techniky, žil v Podmoklech u Děčína. V dubnu 1934 založil v Praze Televizní komisi, která vydala dvě čísla česko-německého časopisu *Televise*. Experimentoval s přijímací aparaturou firmy Telefunken, byl autorem projektu telefikace ČSR, který počítal se sítí 4 hlavních zemských vysílačů. Televizní komise se v roce 1935 rozpadla. Färberovi asistenti se dostali do kontaktu se Sudetoněmeckou stranou a československé úřady přestaly mít o Färberovy plány zájem. Färber poté odjel do západní Evropy. In: Strasmajer, V., 1978b.

září 1934

Společnost Telefunken představila na Pražském vzorkovém veletrhu filmový snímač a reprodukci televizního obrazu v soustavě s 30 řádky a 12,5 snímku za sekundu. In: Seger, J., 1978.

listopad 1934

Ing. Strnad z ministerstva pošt a telegrafů ve zprávě pro prezidium ministerstva zamítavě reagoval na požadavek veřejnosti zavést televizi. „...Televize je dnes jedním z nejdiskutovanějších technických problémů a veřejnost informována nekritickými články žádá si její zavedení u nás...Technický rozvoj televize není však zdaleka ukončen do té míry, aby bylo možno pomýšlet na zavedení obrazového rozhlasu...“. In: Seger, J., 1978.

12. 12. 1934

Poprvé zasedala komise ministerstva pošt a telegrafů, která byla pověřena studiem možnosti technického rozvoje televizního vysílání v Československu. Komise se obrátila se žádostí o informace k televiznímu vysílání na britskou BBC, italskou společnost RAI a německé ministerstvo pošt. In: Strasmajer, V., 1978.

184

17. 12. 1934

Komise ministerstva pošt a telegrafů požádala Patentní úřad v Praze, aby její členové mohli volně studovat u něj přihlášené naše i cizí patenty se vztahem k televiznímu vysílání. In: Veselík, J., 1971.

1935

Při Československém radioklubu vznikl televizní kroužek. In: Strasmajer, V., 1978b.

31. 1. 1935

BBC zaslala československému ministerstvu zahraničí zprávu britské televizní komise, která byla v té době předložena britskému parlamentu. In: Strasmajer, V., 1978b.

5. 12. 1935

Docent Jaroslav Šafránek, pracovník Fyzikálního ústavu Univerzity Karlovy v Praze, dokončil první přijímací televizní aparaturu v ČSR na základě mechanického principu rozkladu televizního obrazu (30 řádek, promítáno na matnici 10x15 cm). In: Seger, J., 1982, Strasmajer, V., 1978b.

10. 12. 1935

Doc. Jaroslav Šafránek předvedl veřejnosti v Domě zemědělské osvěty na Vinohradech své televizní zařízení. S tímto přístrojem uspořádal dvouměsíční turné po Československu (navštívil 43 měst, ujel více než 15 000 km), spojené s přednáškami, které si postupně vypořádklo 20 000 posluchačů. Časopis „Svět mluví“ vyvolal anketu, která měla pro televizi nalézt český název. Do finále se dostaly výrazy rozvid a rozjev, ale nakonec zůstalo u používaného slova televise. In: Strasmajer, V., 1978b.

1936

Jaroslav Šafránek napsal knihu „Televise“, v níž shrnul své přednášky a dosavadní publikované články o této tematice. In: Strasmajer, V., 1978b.

20. 2. 1936

Československý radiosvaz na základě iniciativy doc. Jaroslava Šafránka zorganizoval veřejnou diskusi, při níž zazněl požadavek na zřízení amatérského experimentálního vysílače, který by radioamatérům umožňoval seznámení se základy televizní techniky. In: Strasmajer, V., 1978b.

185

9. 3. 1936

Československý radiotechnický ústav v Praze zaslal ministerstvu pošt a telegrafů žádost, aby Československá společnost radiotechnická mohla experimentálně a neveřejně provozovat televizní systém třicetirádkovým systémem. Ministerstvo tuto žádost 11. března zamítlo. Mělo obavu, že kdyby se televize rozvinula stejně jako rozhlas, nárokovali by si radioamatéři právo být oficiálním provozovatelem televizní sítě. In: *Televizní tvorba*, 1964.

19. 6. 1936

Československá pošta zřídila správu stavby pokusného televizního vysílače. Správcem byl ustanoven člen televizní komise ministerstva pošt a telegrafů ing. Alois Singer. Zároveň byl schválen rozpočet 850 000 korun. In: Veselík, J., 1971.

1937

Jaroslav Šafránek přihlásil k patentování svůj „Způsob a zařízení pro barevnou televizi.“ In: Strasmajer, V., 1978b.

1937

Rolník z Vracovic u Vlašimi František Holeček obdržel československé patenty číslo 59291 a 59292 na zařízení k rozkladu obrazu na 400 a 500 řádků. Patenty získal již dříve také ve Francii. V Československu obdržel patenty až po podrobném zkoumání, protože Patentový úřad v Praze nevěřil, že by člověk bez technického vzdělání mohl vymyslet tak složité technické zařízení. In: Strasmajer, V., 1978b, Seger, J., 1978.

12. 2. 1937

V deníku *České slovo* vyšla zpráva, že ministerstvo pošt a telegrafů vyčlenilo pro televizní vysílač prostory v budově Technického zkušebního ústavu správy pošt v Praze-Žižkově. In: Strasmajer, V., 1978b.

15. 2. 1937

Československý radiosvaz zorganizoval v Praze druhou veřejnou diskusi pod heslem „Proč žádáme brzké vybudování československé televise“. Vrchní odborová rada ministerstva pošt a telegrafů ing. Alois Singer při ní prohlásil, že problém televize je u úřadů takřka vyřešen a experimentální vysílání bude brzy zahájeno. In: Strasmajer, V., 1978b.

březen 1937

Skupina pracovníků ministerstva pošt a telegrafů odjela do Londýna, Paříže a Eidhovenu, aby si prohlédla tamní televizní zařízení. BBC již 2. 11. 1936 jako první stanice na světě zahájila pravidelné televizní vysílání. Signál londýnského vysílače byl úspěšně přijímán až do vzdálenosti 150 km. BBC vysílala ve vysoké obrazové kvalitě (405 řádek) denně od 15 do 16 hodin a od 21.30 do 23.00 hodin. In: *Televizní tvorba*, 1964.

27. 8. 1937

Doc. Jaroslav Šafránek předvedl novinářům nový typ televizního přístroje s katodovou trubicí. Zároveň začal pracovat na televizním přístroji v soustavě 242 řádků a obrazovkou s úhlopříčkou 22 cm. In: Seger, J., 1982.

prosinec 1937

Docent Jaroslav Šafránek obdržel částku 41 000 korun z prostředků Státního ústavu pro učební pomůcky škol průmyslových a odborných a mohl pokračovat v přípravě televizního zařízení v soustavě s 242 řádky. In: Seger, J., 1978.

1938

Ing. Josef Bříza z ministerstva pošt a telegrafů napsal knihu „Jak pracuje moderní televizní soustava“, v níž se věnoval elektronickému systému obrazového rozkladu (vydavatelství Poštovní služba, Knihovna odborných spisů, sv. 16). In: Strasmajer, V., 1978b.

1. 3. 1938

V budově Technického zkušebního ústavu správy pošt v Praze na Žižkově byl postaven první československý televizní vysílač; k zahájení vysílání obrazu však nedošlo. Vysílal pouze nosnou vlnu a sloužil k výzkumu šíření velmi krátkých vln. In: Seger, J., 1978.

1. 12. 1938

Doc. Šafránek pozval zástupce tisku do Fyzikálního ústavu UK a seznámil je se svými výsledky ve výzkumu televizní aparatury. In: Beránková, M., 1988.

1. 3. 1939

Doc. Jaroslav Šafránek se svým spolupracovníkem ing. Josefem Kapounem dokončil plně elektronickou televizi (242 řádků, průměr obrazovky 22 cm). In: Strasmajer, V., 1978b.

17. 11. 1939

Pracoviště Jaroslava Šafránka (Fyzikální ústav UK v Praze) bylo obsazeno Němci a Šafránek měl znemožněnu další práci. Televizní zařízení vlastní výroby uschoval v pardubické továrně Telegrafia. In: Strasmajer, V., 1978b.

8. 10. 1945

V roce 1943 se do objektu textilní továrny v Dolní Smržovce u Tanvaldu přestěhovala berlínská firma FERNSEH A.G., která se ve 30. letech zabývala vývojem televizní techniky. V Dolní Smržovce firma pracovala na vojenských zakázkách. Neoficiálně se zaměstnanci věnovali i vývoji televizního zařízení v soustavě 625 řádků. V květnu 1945 podnik v Dolní Smržovce začal pracovat pod názvem Televid a od června jej řídil dr. Bednařík, který inicioval pokračování výzkumu v oblasti televizní přijímací techniky. V červenci však podnik převzala sovětská vojenská správa, která do Televidu přivedla také několik odborníků z Leningradského televizního institutu. Ministerstvo průmyslu ČSR mělo o podnik zájem a nabídlo Sovětům, že chod Televidu finančně zajistí. Sověti souhlasili pouze se stáží 25 čs. odborníků, a tak se 8. 10. 1945 v Dolní Smržovce sešli odborníci ministerstva průmyslu, Poštovního technického a zkušebního ústavu, Vojenského technického ústavu, Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy a Československého rozhlasu. Organizací stáže ministerstvo průmyslu pověřilo docenta Jaroslava Šafránka, který se však nové etapy televizního výzkumu již neúčastnil. Kolektiv vědců a techniků v Televidu za spoluúčasti zbylých německých odborníků FERNSEH A. G. a pracovníků Leningradského televizního institutu vyvíjel televizní zařízení v soustavě se 625 řádky a 50 půlnímky. In: Křížek, F., 1999, Seger, J., 1982, Strančík, F., 1973.

prosinec 1945

Podnik Televid v Dolní Smržovce, bývalé laboratoře výzkumného ústavu firmy FERNSEH A. G., byl zlikvidován, protože zařízení laboratoří jako válečnou kořist odvezla Rudá armáda do SSSR. Sovětští odborníci a někteří bývalí němečtí zaměstnanci FERNSEH A. G. také odjeli do SSSR. Deset pracovníků Vojenského technického ústavu a Československého rozhlasu se přesunulo do laboratoří VTÚ v bývalé textilní továrně v Tanvaldu, kde byl za války ústav pro výzkum a vývoj elektronek. Další výzkum snímacích elektronek, obrazovek a televizního řetězce probíhal pod záštitou

Vojenského technického ústavu a financovaly jej vojenská správa a ministerstvo informací. In: Křížek, F., 1999, Strančík, F., 1973.

1946

V podniku Tesla Pardubice se kolem ing. Josefa Kapouna, bývalého spolupracovníka doc. Jaroslava Šafránka, zformovala skupina, která se začala zabývat výzkumem snímacího televizního řetězce v soustavě 625 řádek a normě GOST. In: Křížek, F., 1999, Veselík, J., 1969.

1946

Televizní program v ČSR byl uveden jako součást dvouletého plánu ve výzkumnictví. Vojenský technický ústav dostal za úkol do konce roku 1948 uvést do provozu pokusný televizní přenos. In: Strančík, F., 1973.

1947

Pracovníci Vojenského technického ústavu dokončili první úplný čtyřkamerový řetězec se snímací elektronkou typu superikonoskop, dvojicí TV synchronizátorů, dvěma samostatnými soupravami pro režii obrazu a kontrolním monoskopem. Zároveň probíhala výroba 25 televizních přijímačů superhetového typu s pravoúhlou obrazovkou typu RČM o úhlopříčce 30 cm. In: Křížek, F., 1999, Strančík, F., 1973.

1947

Podnik Tesla Pardubice pracoval na výzkumu televizního snímače s ikonoskopem a přijímače se čtvercovou obrazovkou. In: Křížek, F., 1999, Veselík, J., 1969.

1947

Československý rozhlas vypracoval sedmiletý plán svého rozvoje, který počítal i s výstavbou televizního studia na pankrácké pláni. Koordinaci televizního výzkumu zajišťovala televizní komise, která spadala pod Státní výzkumnou radu. Komisi vedl ing. Alois Singer, který se televizní technikou zabýval již ve 30. letech. In: Křížek, F., 1999, Strančík, F., 1973.

23. 3. 1948

Skupina vědců Vojenského technického ústavu představila novinářům první československé televizní zařízení se superikonoskopem IS 9, obrazem 625

řádků a 25 obrazů za sekundu a obrazovkou RČM 30 (poměr výšky a šířky obrazu 3:4, zvuk s modulací 45 Mc za sekundu, obraz na kmitočtu 62 Mc za sekundu). Velitel VTÚ generál Josef Trejbal uvítal přítomné novináře z televizní obrazovky. Televizní systém byl postaven na základě americké normy NTSC. In: Křížek, F., 1999, Seger, J., 1982, Strančík, F., 1973.

15. 5. 1948

Od 15. května do 11. června bylo na Mezinárodní výstavě rozhlasu v Praze (MEVRO) veřejnosti představeno televizní zařízení – televizní řetězec se 2 kamerami, režijní a synchronizační aparaturou, zvukovým zařízením a obrazovým signálem rozvedeným do koaxiálního kabelu. Studio bylo umístěno na Novém výstavišti Pražských vzorkových veletrhů. Kamera snímala provoz na křižovatce ulic Dukelských hrdinů a Veletržní, kam vedla okna promítacího sálu. Návštěvníci se tak okamžitě mohli přesvědčit, že na obrazovce vidí stejné dění, jaké v tutéž chvíli probíhá na ulici. In: Křížek, F., 1999, Seger, J., 1982, Strančík, F., 1973.

červenec 1948

Na výstavě Východní Čechy předvedl národní podnik Tesla Pardubice první kompletní televizní řetězec vlastní výroby. In: Křížek, F., 1999, Seger, J., 1978.

4. 7. 1948

Od 4. do 8. července prověřili technici Vojenského technického ústavu televizní zařízení při pokusných přenosech vysokofrekvenční cestou z XI. všesokolského sletu v Praze. U dvaceti pěti přijímačů z Vojenského technického ústavu, umístěných v budovách Československého rozhlasu, Rudého práva, Všeobecné nemocnice a na Filmové výstavě, se vystřídalo celkem 100 000 lidí. Tři superikonoskopové kamery byly umístěny na Strahovském stadionu v hledišti, na střeše hlavní tribuny a na cvičišti. Zařízení obrazové režie se nalézalo v hlavní tribuně, která byla koaxiálním kabelem a modulační linkou spojena s vysílačem na Petříně. In: Křížek, F., 1999, Strančík, F., 1973.

září 1948

Podnik Tesla Pardubice a vojenská správa dokončily kompletní televizní řetězec. In: Křížek, F., 1999, Strančík, F., 1973.

březen 1949

Tesla Pardubice ve spolupráci s Československým rozhlasem a Vojenským technickým ústavem uvedla na Novém výstavišti Pražských vzorkových veletrhů v činnost příležitostné televizní studio, které propojila s petřínským vysílačem radioreléovým pojítkem na centimetrových vlnách. In: Křížek, F., 1999, Seger, J., 1982, Strančík, F., 1973.

duben 1949

V Praze byl založen Ústav rozhlasové techniky (spadal pod ministerstvo spojů), který dostal za úkol vyvinout ve spolupráci s Výzkumným ústavem pro vakuovou elektrotechniku a průmyslovými závody televizní zařízení, určené pro pravidelný provoz a sestavené výhradně z domácích součástek. Ústav rozhlasové techniky slučoval techniky Poštovního technického a zkušebního ústavu a laboratoří Čs. rozhlasu. Prvním ředitelem byl jmenován ing. Alois Singer. Ústav krátce po svém vzniku změnil název na Výzkumný ústav radiokomunikací (VÚRK) a stal se jediným pracovištěm, které se mohlo dále věnovat výzkumu televizní techniky. Odborníci z Tesly Pardubice a Vojenského technického ústavu museli přestat s prací v oblasti televize, protože vzhledem k politické situaci dostali příkaz zaměřit se ve své výzkumné práci na speciální vojenskou techniku (radiolokace). In: Křížek, F., 1999, Seger, J., 1982, Strančík, F., 1973.

1951

Z budovy Výzkumného ústavu radiokomunikací se při významných dnech, jakými byly zasedání Mezinárodní rozhlasové organizace nebo Den rádia, pokusně vysílalo. Spojení s Petřínem zajišťovalo radioreléové zařízení, vyvinuté Výzkumným ústavem pro sdělovací techniku a.s. Popova. Výzkumníci z oblasti televize se tak snažili přesvědčit stranické a vládní činitele, aby stát opět začal podporovat výzkum televizní techniky. In: Křížek, F., 1999, Seger, J., 1978.

1952

Výzkumný ústav pro sdělovací techniku a.s. Popova pracoval na vývoji jednoduchého televizního přijímače. Do konce roku byly vyrobeny sériové prototypy a podnik Tesla Strašnice realizoval náběhovou sérii Tesla 4001 a výrobu dvou typů přijímacích televizních antén. In: Strančík, F., 1973.

8. 4. 1952

Vláda vydala vládní nařízení č. 13, na jehož základě byl (po konzultacích se sovětskými experty, speciálně vyslanými do Čs. rozhlasu jako poradci pro reorganizaci) zřízen Československý rozhlasový výbor, organizovaný podle sovětského vzoru. Svoji činnost zahájil v červnu 1952. Výbor byl pověřen řízením rozhlasové a televizní práce v celém státě. V jeho čele stál ministr informací a osvěty Václav Kopecký. Tato funkce však byla formální, výkonným náměstkem se stal Jozef Vrabc (do té doby vedl rozhlasové studio v Bratislavě). Bylo obnoveno ministerstvo spojů, do jehož kompetence patřila výstavba a provoz rozhlasových zařízení. Vláda pověřila ministerstvo spojů a Hlavní správu radiokomunikací technicky zajistit a vybavit televizní studio v Praze a Československý rozhlas dostal za úkol zajistit program. Televizní studio mělo být původně umístěno v Národním domě na Vinohradech. Ministerstvo informací a osvěty se však rozhodlo předat tuto budovu do užívání Československému státnímu souboru písní a tanců. Televize dostala technicky zcela nevyhovující dům Měšťanské besedy ve Vladislavově ulici. Ministerstvo však počítalo s tím, že televize tam bude umístěna jen dočasně. V roce 1955 se měla přestěhovat do technicky lepších prostor. Dále byly televizi poskytnuty dvě prototypové kamery a jedna 35mm filmová, pro vysílač posloužila rozhledna na Petříně, která v roce 1953 prošla adaptací. In: Strasmajer, V., 1973, Drbohlavová, O., 1989, Křížek, F., 1999.

prosinec 1952

Tesla Strašnice věnovala prezidentu Klementu Gottwaldovi k Vánocům první sériový československý televizní přijímač Tesla 4001. In: Drbohlavová, O., 1989.

1953

Televizní studio Praha mělo v prvních letech televizního vysílání složitou organizaci, která byla převzata ze sovětského modelu. Televizi tvořily dva podniky. Technickou část spravoval podnik Správa spojů – Televize Praha, který spadal do resortu ministerstva spojů jako součást podniku Hlavní správa 5 – správa radiokomunikací. Správa spojů – Televize Praha měla na starost studiový provoz, údržbu a provoz vysílače Petřín. Ředitelem podniku byl Jan Janota. Druhým podnikem bylo Televizní studio Praha, které bylo střediskem Československého rozhlasu, řízeného Československým

rozhlasovým výborem. Vedení Československého rozhlasu schvalovalo informační zprávy ředitele televizního studia a jmenovalo vedoucí pracovníky studia. Ekonomicko-organizační záležitosti televize projednávalo ministerstvo kultury. Ředitel televizního studia (od 1. 2. 1953 Karel Kohout) byl podřízen řediteli Československého rozhlasu na úrovni náměstků, vedoucích vysílání a oblastních ředitelů. Televizní studio se organizačně členilo na dva úseky – dramaturgii a provoz, které byly podřízeny řediteli TS Praha. Úsek dramaturgie řídil hlavní dramaturg Jan Zelenka, pod nímž bylo pět redakcí (literárně-dramatická a pořady pro děti, hudební, filmová, politicko-zpravodajská a kulturní). Vznikl útvar s úkolem připravovat vysílání divadelních her a původních televizních inscenací – vedoucí František Daniel, dramaturg Jaroslav Dietl. Redakce byly podřízeny v programových otázkách náměstkům předsedy Československého rozhlasového výboru. Výbor předem schvaloval a detailně probíral celý program televize. Úsek provozu zahrnoval výrobu, studio, dílny, vlastní správní zaměstnance a v jeho čele stál dr. Miroslav Ráž, který byl zároveň zástupcem ředitele Televizního studia Praha Karla Kohouta pro věci hospodářské a organizační. In: Drbohlavová, O., 1989. Viz též Přehled osobností – Kohout, Dietl.

30. 1. 1953

Ministr informací a osvěty Václav Kopecký schválil návrh, aby Karel Kohout, ředitel Studia uměleckých filmů Barrandov, s účinností od 1. února 1953 působil v Československém rozhlase ve funkci programového a provozního ředitele televizního studia. In: Vysloužil, L., 1991.

1. 5. 1953

Den zahájení veřejného zkušebního vysílání čs. televize. První studio (oficiální název Československý rozhlas – Televisní studio Praha) bylo umístěno v objektu Měšťanské besedy ve Vladislavově ulici 20 v Praze 1, kde ale zároveň bydlelo v normálních bytech 27 nájemníků. Studio mělo dvě prototypové kamery a jeden filmový snímač 35 mm. Prototyp televizního vysílače čs. výroby byl umístěn na rozhledně na Petříně a první televizory ověřovací série začal vyrábět n. p. Tesla. Televize první den odvysílala z filmového pásu tento zahajovací program: 1. Úvodní slovo pronesl Jaroslav Marvan. 2. Česká filharmonie zahrála kantátu Václava Dobiáše „Buduj vlast – posílíš mír“. 3. Náměstek předsedy Československého roz-

hlasového výboru Jozef Vrabec oficiálně zahájil televizní vysílání. 4. Filmové aktuality: návštěva prezidenta Zápotockého u vojáků, záběry účastníků cyklistického závodu PBV, udělení řádu nejlepším pracovníkům. František Filipovský přímo ve studiu přednesl monolog z Molièrova *Lakomce*. Televize vysílala 3 dny v týdnu (v létě 2 dny), týdně 3,8 hodiny. Obraz byl vysílán z televizního vysílače umístěného na petřínské rozhledně. První dva roky patřily k pravidelné součásti televizního programu filmové týdeníky. Do roku 1956 přebírala televize v době od 19.00 do 19.30 zvukovou modulaci *Rozhlasových novin*, přičemž se snímali diapozitiv „Posloucháte Rozhlasové noviny“. V pražském televizním studiu pro všechny programové celky nejdříve interně pracoval pouze jeden režisér (Antonín Dvořák) a tři kameramani (Eduard Landisch, Jan Kraus, Jaroslav Utíkal), kteří přišli z Československého státního filmu. V září 1953 mělo Televizní studio Praha již 18 zaměstnanců, z toho 3 dramaturgy a 9 produkčních. V prvním roce bylo odvysíláno 132 hodin, 86 televizních pořadů. In: Feldstein, V., 1964, Michalec, Z., 1983, Drbohlavová, O., 1989. Viz též *Přehled osobností – A. Dvořák*.

11. 7. 1953

Vysílání první televizní inscenace. Herci Národního divadla uvedli v televizním studiu v režii Karla Pecha Čechovovu aktovku *Medvěd*. In: Feldstein, V., 1964. Viz též *Přehled osobností – Pech*.

15. 7. 1953

V Československu byl zahájen prodej televizních přijímačů z Tesly Strašnice. Výroba televizoru zaostala časově za zahájením televizního vysílání, protože Tesla měla problémy s nedostatkem elektronek, které byly přednostně určeny pro vojenské účely. In: Křížek, F., 1999, Strančík, F., 1973.

1. 11. 1953

Televize rozšířila vysílání na 4 dny v týdnu (úterý, pátek, neděle a čtvrtek). In: Feldstein, V., 1964.

5. 11. 1953

Začalo vysílání pro děti, které připravovali Vladimír Kovářík, Jindřich Fairaizl, Ondřej Sekora a Štěpánka Haničincová. Pro děti bylo v programu

každý týden vyhrazeno čtvrteční odpoledne. In: Feldstein, V., 1964. Viz též *Přehled osobností – Fairaizl, Haničincová, Kovářík*.

1. 12. 1953

Základní organizace KSČ podniku Velkoobchod potřebami pro domácnost požádala Úřad předsednictva vlády, aby zastavil výrobu televizního přijímače Tesla 4001, protože podle textu žádosti měl podnik zásobu těchto televizorů na 10 let. Proдало se jenom 500 kusů. Zájemce odrazovala příliš vysoká cena 4000 korun (průměrná měsíční mzda byla zhruba 1000 korun a současně občané tentýž rok přišli o úspory při měnové reformě), a proto se lidé chodili dívat na televizi raději do veřejných místností – závodních klubů, knihoven, na nádraží. Tam byly umístěny televizory Leningrad, vyráběné v NDR v sovětské licenci, které zakoupila vláda a zapůjčila je význačným státním institucím, podnikům a jednotlivcům. Ministerstvo vnitřního obchodu muselo snížit cenu televizoru Tesla 4001 na 2000 korun, po zvýšení kvality vysílání a zlepšení technické kvality příjmu se prodej zvýšil v roce 1954 na 12 900 kusů. In: Drbohlavová, O., 1989, Křížek, F., 1999.

1. 12. 1953

Při vysílání ukázek ze Smetanovy opery *Dalibor* byl poprvé použit playback (inscenace podle předem pořízené zvukové nahrávky). In: Feldstein, V., 1964.

1954

Televize vysílala 8,8 hodin týdně, za rok 1954 celkem 457 hodin, 189 pořadů, z nichž 51 bylo určeno výhradně pro děti a mládež. Politickozpravodajské pořady tvořily 21 % vysílacího času, umělecké pořady 63 % (dramatické pořady 24,9 %, filmy 32,6 %, hudební pořady 5,5 %) a vysílání pro děti 16 %. V ČSR bylo 3 833 majitelů televizních koncesí. Vzniklo Programové ústředí, které se stalo programově plánovacím a koordinačním útvarům Televizního studia Praha. První vedoucí programu Ivan Urban musel v průběhu roku ze zdravotních důvodů odstoupit a na jeho místo nastoupil Jan Zelenka. Televizi tvořila čtyři oddělení: literárně-dramatické oddělení vedl František Daniel (dramaturgie a realizace), zpravodajsko-politické Viktor Růžička, dětské vysílání Oldřich Kryštofek a oddělení filmových režisérů Antonín Dvo-

řák. Televize uvedla první televizní inscenaci opery (Dvořákova *Rusalka*). Studio Měšťanská beseda bylo vybaveno filmovým snímačem 16 mm. Vznikla Filmová výrobní skupina, která zajišťovala výrobu filmových dotáček do živých studiových pořadů i celistvých hraných televizních filmů. Do televize nastoupili jako režiséři absolventi FAMU Jiří Bělka, František Filip, Jan Matějovský, Eva Sadková. In: *Televize známá a neznámá*, 1970, Feldstein, V., 1964. Viz též *Přehled osobností – Filip*.

1. 2. 1954

Zřízeno oddělení dopisů, které zprostředkovávalo kontakt televizních tvůrců s diváky. In: *Ungr, V.*, 1984.

9. 2. 1954

Vláda přijala usnesení č. 232. Prohlásila televizní vysílání od 25. února 1954 za pravidelné a stanovila koncesionářský poplatek 15 korun měsíčně, který byl vyhlášen k 25. únoru, ale začal být vybírán až od 1. ledna 1955. In: *Drbohlavová, O.*, 1989.

24. 2. 1954

Náměstek předsedy vlády a ministr kultury Václav Kopecký ustanovil pracovní komisi pro rozšíření televize, která se měla zabývat dalšími možnostmi rozvoje televizního vysílání po stránce programové i technické. In: *Drbohlavová, O.*, 1989.

25. 2. 1954

Vysílání televize začalo být pravidelné. In: *Strasmajer, V.*, 1973.

22. 3. 1954

Úsek dramaturgie Televizního studia Praha byl přejmenován na úsek programu. In: *Drbohlavová, O.*, 1989.

23. 5. 1954

Vysílána první původní inscenace (nastudovaná speciálně pro televizi) *Večer nedorozumění a záhad* – adaptace tří Čechovových povídek *Nabídka k sňatku*, *Maska a Záhadná povaha*, režie Antonín Dvořák. In: *Feldstein, V.*, 1964.

1. 8. 1954

Televize uvedla první vlastní televizní aktualitu z téhož dne (brigáda zaměstnanců nuselského pivovaru při sklizni lnu v Břežanech u Prahy) jako fotografickou reportáž složenou z 12 za sebou logicky seřazených snímků. In: *Novinářský sborník*, 1960, Vysloužil, L., 1991.

24. 10. 1954

Televize vysílala šot z mezistátního utkání atletů ČSR – SSSR, při němž sovětský atlet Vasilij Kuc vytvořil v běhu na 5000 m nový světový rekord. Tento šot byl prvním pohyblivým materiálem, který natočili a odvysílali zaměstnanci televizního studia v týž den, kdy se událost stala. Až do té doby vysílané zpravodajské materiály natáčeli pracovníci Československého filmu. In: *Drbohlavová, O.*, 1989.

7. 11. 1954

Televize odvysílala první vlastní reportáž (natočena kamerou na 16mm film, záběry z manifestace k výročí VŘSR na Staroměstském náměstí). In: *Feldstein, V.*, 1964.

prosinec 1954

Ministr kultury Ladislav Štoll přenesl projednávání ideových otázek televizního vysílání z kompetence ministerstva kultury na III. oddělení ÚV KSČ. In: *Drbohlavová, O.*, 1989.

1955

Usnesením ÚV KSČ z 3. října a usnesením vlády z 9. listopadu byla zřízena Vládní komise pro výstavbu televize v ČSR, kterou vedl náměstek ministra spojů ing. Miroslav Laifert. Komise se zabývala výstavbou vysílačů a televizních studií. In: *Drbohlavová, O.*, 1989.

1955

V ČSR bylo 32 119 majitelů televizních koncesí (v SSR 11). Vysílací doba televize byla 16 hodin týdně. Politicko-zpravodajské pořady tvořily 20,6 % vysílacího času, umělecké pořady 64,2 % (dramatické pořady 24,2 %, filmy 30,4 %, hudební pořady 9,6 %) a vysílání pro děti 15,2 %. In: *Břinčil, J., Fukerir, V.*, 1966.

1955

V bratislavských filmových ateliérech byl natočen první celovečerní televizní film, balet *Rudý mák* (režie Pavel Blumenfeld a Svatopluk Šablatura). In: Feldstein, V., 1964.

1955

Vysílán velmi populární kvízově estrádní pořad *Hádej, hádej hadači*, který moderoval dr. Jan Pixa. In: Feldstein, V., 1964.

1. 1. 1955

Televize začala vysílat 5 dnů v týdnu – nově i v sobotu. In: Feldstein, V., 1964.

1. 1. 1955

Vstoupilo v platnost vládní usnesení č. 232, které stanovilo povinnost přihlásit televizní přijímač a platit koncesionářský poplatek 15 korun měsíčně. In: Seger, J., 1982.

5. 1. 1955

Zahájena výstavba radiokomunikačního střediska v Hošťálkovicích u Ostravy. In: Seger, J., 1982.

26. 1. 1955

Televize uvedla do provozu první přenosový vůz TVRZ 1, vybavený třemi kamerami se superikonoskopy a jednoduchým kontrolním i režijním zařízením, které bylo umístěno ve společném prostoru autobusu. In: Tomsa, M., 1959.

11. 2. 1955

Televize odvysílala první přímý přenos, a to z hokejového utkání Praha – Leksand IF (Švédsko) na Zimním stadionu v Praze na Štvanici. Zápas s výsledkem 7:2 pro Prahu komentovali Vít Holubec a Josef Valchář. Jako režisér přenos řídil sám ředitel televizního studia Karel Kohout. Po zahájení vysílání sportovních přenosů se výrazně zvýšil zájem lidí o koupi televizních přijímačů. In: Strasmajer, V., 1973. Viz též Přehled osobností – Holubec.

28. 2. 1955

Vladimír Kovářik vystřídal Jana Zelenku ve funkci hlavního dramaturga a vedoucího programu. In: Drbohlavová, O., 1989.

1. 4. 1955

V televizi se poprvé objevil pořad *Katedra humoru*, který založil tradici televizního zábavného pořadu. In: Michalec, Z., 1983.

17. 4. 1955

První přímý přenos představení z Národního divadla v Praze – Smetanova *Prodaná nevěsta*. In: Strasmajer, V., 1973.

květen 1955

Vysílány přímé přenosy z cyklistického Závodu míru, které si získaly mezi diváky značnou popularitu. In: Záruba, R., 1989.

2. 5. 1955

Vysílán první přímý přenos z fotbalového utkání: zápas Spartak Sokolovo (Sparta Praha) proti polskému týmu Polonia Bytom. In: Záruba, R., 1989.

1. 7. 1955

Na přelomu června a července televize uskutečnila přímé přenosy z I. celostátní spartakiády v Praze. In: Michalec, Z., 1983.

1. 7. 1955

Při vysílání z V. světového festivalu mládeže televize poprvé spolupracovala se zahraničními televizemi, zde konkrétně s polskou a východoněmeckou. In: Strasmajer, V., 1973.

1. 10. 1955

Politické byro ÚV KSČ se zabývalo televizí a uložilo: a) do 1. března 1956 předložit ÚV KSČ návrh perspektivního rozvoje televize na území republiky, b) vypracovat zásadní opatření k upevnění organizace a řízení televize od 1. ledna 1956. Tento úkol však nebyl splněn a organizace se změnila až v roce 1957. In: Walterová, O., 1967.

4. 10. 1955

Televize rozšířila vysílání na 6 dnů v týdnu, nově středa. In: Hašek, M., Šulc, M., 1960.

26. 10. 1955

Vysílána první původní televizní hra (napsaná přímo pro televizi) *Námluvy v lepší rodině aneb Černá kočka*, scénář František Daniel, režie Zdeněk

Podskalský. In: Feldstein, V., 1964. Viz též Přehled osobností – Podskalský.

15. 11. 1955

Televizní studio Ostrava začalo se zkušebním vysíláním a prostřednictvím rozhlasu žádalo diváky, aby podávali do studia zprávy o kvalitě příjmu. In: Seger, J., 1982.

6. 12. 1955

Proběhlo zasedání ÚV Svazu zaměstnanců v kultuře a umění k otázkám rozvoje televize. In: Filmové a televizní noviny, 1968.

31. 12. 1955

Vysílání zahájilo Televizní studio Ostrava. In: Strasmajer, V., 1973.

1956

Vznikla televizní sportovní redakce a vedoucím se stal Miroslav Hladký (dříve redaktor Mladé fronty). In: Záruba, R., 1989, Novinářský sborník, 1960. Viz též Přehled osobností – Hladký.

1956

Vysílací doba televize na českém okruhu byla 28,8 hodiny týdně (slovenský 11,7 hodiny). Politicko-zpravodajské pořady tvořily 25,7 % vysílacího času, umělecké pořady 58 % (dramatické pořady 26,6 %, filmy 22,3 %, hudební 9,2 %) a vysílání pro děti 16,3 %. In: Hašek, M., Šulc, M., 1960, Břinčil, J., Fukerir, V., 1966.

1956

Vznikly samostatné odborné programové útvary: politicko-zpravodajský, umělecký a program pro děti a mládež. In: Cysařová, J., 1993.

1956

Vytvořeno první pevné vysílací schéma a každý den dostal svoji charakteristiku. Středeční večery byly vyhrazeny inscenacím, které televize vysílala v přímém přenosu ze studia. Zvýšení počtu přenosových vozů umožnilo vysílat každou neděli sportovní odpoledne a večer téhož dne patřil filmu. In: Televize známá a neznámá, 1970.

28. 1. 1956

Čs. televize uskutečnila první přímý přenos ze zahraničí. Podařilo se jí zajistit a odvysílat přenos ze Zimních olympijských her v Cortině d'Ampezzo. Signál se do ČSR dostával z Itálie přes NSR a NDR. In: Tomsa, M., 1959.

1. 2. 1956

Uvedena první televizní inscenace pro děti a mládež: *Robinsonka* podle knižní předlohy Marie Majerové. Scénář napsal Ota Hofman a režii měl Jan Vošmik. In: Michalec, Z., 1983.

1. 2. 1956

První vzdělávací pořad Čs. televize – *Televizní univerzita*. In: Feldstein, V., 1964.

11. 3. 1956

První vysílání zpravodajského sportovního pořadu *Branky – body – vteřiny*. In: Řehák, J., 1981.

1. 4. 1956

Založen televizní archiv. In: Drbohlavová, O., 1989.

červen 1956

Vzniklo ministerstvo školství a osvěty, pod nějž spadal i Československý rozhlas. Ministerstvo však nemělo žádný řídicí orgán pro televizi. Pouze v sekretariátu náměstka ministra pro kulturu byl ustanoven zvláštní referent pro rozhlas a televizi. In: Drbohlavová, O., 1989.

29. 8. 1956

Přenos *Prodané nevěsty* z divadla Zdeňka Nejedlého v Ostravě byl premiérou nového přenosového vozu TVRZ 2. In: Seger, J., 1982.

1. 10. 1956

Vznik hlavní redakce televizního zpravodajství. In: Feldstein, V., 1964.

2. 10. 1956

Pokusné vysílání *Televizních aktualit a zajímavostí*, první samostatné zpravodajské relace. Hlasatelem TAZu byl Jaroslav Bouz. Do té doby byla

vysílána čtvrt hodina čtených zpráv Československého rozhlasu a na obrazovce se pouze objevoval nápis, že jsou nyní přepojeny rozhlasové zprávy. In: *Televizní tvorba*, 1963.

3. 11. 1956

Zahájilo vysílání bratislavské televizní studio. Televize tak začala vysílat i na Slovensku, které bylo do té doby mimo dosah televizního signálu. In: Řehák, J., 1981.

1957

Ve Výzkumném ústavu sdělovací techniky a.s. Popova v Praze vznikla skupina pracovníků, která se specializovala na vývoj televizních přijímačů pro barevné vysílání. In: Seger, J., 1982, Strančík, F., 1973.

1957

Výzkumný ústav radiokomunikací dokončil vývoj nové televizní kamery se snímací elektronikou superortikon. In: Strančík, F., 1973.

1957

Čs. televize podepsala s ministerstvem strojírenství dohodu, na jejímž základě byla výroba televizního zařízení převedena do nového závodu Tesla Radiospoj, který byl přičleněn k Tesle Hloubětín. Do podpisu smlouvy výrobu televizního zařízení organizovala sama televize. Nyní výroba přešla do resortu průmyslu. In: Strančík, F., 1973.

1957

Vysílací doba televize byla 33 hodin týdně. Politicko-zpravodajské pořady tvořily 33,7 % vysílacího času, umělecké pořady 48,5 % (dramatické pořady 11 %, zábavné 8,4 %, hudební 6,1 %, filmy 23 %) a vysílání pro děti 14,3 %, pořady televizního ústředí 3,5 %. In: Hašek, M., Šulc, M., 1960, Břinčil J., Fukerir V., 1966

1957

Došlo k vytvoření nového programového útvaru: redakce humoru a lidové zábavy s vedoucím Jaroslavem Khunem, která se vyčlenila z literárně-dramatického vysílání. In: Drbohlavová, O., 1989.

1. 1. 1957

Změnilo se financování Televizního studia Praha, které se stalo zvláštní rozpočtovou organizací. Rozpočet televize byl vázán na státní rozpočet plánovaným výsledkem (odvodem či dotací). Při plnění výkonu mohla televize využít vyšší příjmy pro vlastní činnost. Do roku 1957 byla televize rozpočtovou organizací v rámci Čs. rozhlasu, do jehož rozpočtu převáděla vyšší příjmy a nevyčerpané náklady. In: Drbohlavová, O., 1989.

1. 1. 1957

Zavedeno každodenní pravidelné vysílání zpravodajského pořadu *Televizní aktuality a zajímavosti* (TAZ) – 25 minut, modulace rozhlasových novin byly zrušeny. In: Michalec, Z., 1983.

1. 1. 1957

Do provozu uvedeno retranslační spojení Praha – Ostrava. In: Strasmajer, V., 1973, Seger, J., 1982.

14. 2. 1957

Ředitel Televizního studia Praha Karel Kohout jmenoval Valtra Feldsteina zástupcem ředitele pro programové otázky, Vladimíra Kovářika vedoucím uměleckého programu a Viktora Růžičku vedoucím zpravodajství. In: Drbohlavová, O., 1989. Viz též Přehled osobností – Feldstein.

duben 1957

Vláda projednala situaci v Televizním studiu Praha a rozhodla podřídit program a technický provoz jedinému vedoucímu, který bude řízen ministerstvem školství a kultury, a převést technickou složku televizních studií s příslušnými zaměstnanci k 1. červenci 1957 z ministerstva spojů na ministerstvo školství a kultury. In: Strančík, F., 1973, Drbohlavová, O., 1989.

1. 5. 1957

Uskutečnil se první televizní přenos z ČSR do celé sítě Eurovize (organizace televizních společností západoevropských zemí), konkrétně z mistrovství Evropy v boxu ze Zimního stadionu v Praze. In: Feldstein, V., 1964.

1. 5. 1957

Čs. televize vysílala do NDR přímý přenos pražských oslav 1. máje. In: Strasmajer, V., 1973.

7. 5. 1957

První propagační vysílání na českých okruzích, program zajišťoval stejně jako v dalších letech podnik státního obchodu Merkur. In: Archiv ČT.

1. 7. 1957

V rámci Čs. rozhlasu byla vytvořena samostatná účetní jednotka „Ústřední televizní studio Praha“. In: Televize známá a neznámá, 1970, Drbohlavová, O., 1989.

15. 7. 1957

Kolegium ředitele Ústředního televizního studia Praha schválilo novou organizační strukturu televize. Úsek provoz a správa se rozdělil na programovou výrobu a vlastní správu. Náměstek pro program Valter Feldstein vedl politicko-zpravodajský program (8 redakcí, vedoucí Viktor Růžička), umělecký program (vedoucí Vladimír Kovařík, redakce humoru a zábavy, vysílání literárně-dramatické, vysílání hudební, vysílání pro děti a mládež) a oddělení styku s diváky. Vedoucí programové výroby Miroslav Ráž řídil provozy filmové a zvukové výroby a technické realizace. Správní ředitel Jaroslav Křeček měl na starost správu studia, oddělení mezinárodních styků, archiv a dokumentaci. In: Drbohlavová, O., 1989.

24. 10. 1957

Ministerstvo spojů rozhodlo, že televizní studiový areál bude vybudován v Praze 4 na Kavčích horách. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1978.

3. 11. 1957

Do provozu uvedeno retranslační spojení Ostrava – Bratislava. In: Seger, J., 1982.

29. 11. 1957

Vláda schválila osnovu vládního nařízení o nové organizaci rozhlasu a televize, která nabyla účinnosti 1. 12. 1957. Vytvořila dvě samostatné

organizace Československý rozhlas a Československou televizi, které byly vyčleněny z působnosti ministerstva školství a kultury, a konstituovala Československý výbor pro rozhlas a televizi (ČVRT) jako ústřední orgán státní správy se samostatnou rozpočtovou kapitolou (podle vládního usnesení 62/1957). Výbor podléhal přímo předsednictvu vlády. Jeho předsedou byl jmenován dosavadní ředitel Československého rozhlasu František Nečásek. ČVRT se skládal z programových pracovníků a scházel se několikrát ročně. Na Slovensku vznikl samostatný Slovenský výbor pro rozhlas a televizi. Úkolem ČVRT byla kontrola ideově-politických, uměleckých a kulturních, hospodářských a technických hledisek činnosti rozhlasu a televize. In: Významná data z rozhlasové historie, 1998, Prameny k dějinám čs. rozhlasu, 1970, Votavová, J., 1993.

1958

Při uvedení sovětského filmu *Osud člověka* Čs. televize poprvé použila metodu živého televizního dabingu (režie Jaroslav Hužera). In: Československá televize, 1988.

1958

Výroba televizních přijímačů byla soustředěna do nových kapacit národního podniku Tesla Orava (produkce 300 000 televizorů ročně). In: Strančík, F., 1973.

1958

V průběhu roku 1958 probíhaly v Čs. televizi třídně politické prověrky, na jejichž základě museli odejít ti zaměstnanci, kteří neměli patřičný třídní původ a nebo neprojevili dostatečnou politickou angažovanost. Takto byli nuceni televizi opustit na určitou dobu např. režisér Ivo Paukert (měl bratra v zahraničí), scenárista Ondřej Vogeltanz a další pracovníci. Prověrka byla zaměřena zejména proti nestraníkům. In: Cysařová, J., 1998a.

1958

Čs. televize začala vysílat cyklus *Rozsudek vyneste sami*, v němž se na soudním případě poukazovalo na problémy soužití mezi lidmi. Televize pokaždé nejdříve uvedla hraný příběh s otevřeným koncem, který měli dopsat televizní diváci. Dva týdny poté o případu diskutovali v televizním studiu odborníci (uváděno do r. 1964). In: Cysařová, J., 1993.

1958

Zahájeno pravidelné vysílání pro mateřské školy. In: Feldstein, V., 1964.

1958

Čs. televize vysílala pravidelně každý měsíc zvláštního kameramana do zahraničí, aby obohatila program vlastními snímky z ciziny. In: Hašek, M., Šulc, M., 1960.

1958

Vysílací doba Čs. televize na českém okruhu byla 37 hodin týdně (na slovenském 31,5 hodiny). Politicko-zpravodajské pořady tvořily 35,8 % vysílacího času, umělecké pořady 43,2 % (dramatické pořady 9,4 %, zábavné 8,5 % filmy 17,2 %, hudební pořady 8,1 %), vysílání pro děti 17,9 % a pořady televizního ústředí 3,1 %. In: Břinčil, J., Fukerir, V., 1966.

1958

Zahájeno vysílání dětského čtrnáctideníku *Vlaštovka* s moderátorkou Olgou Čuříkovou. In: Feldstein, V., 1964.

1958

Čs. televize začala používat lehké kamery Paillard, které umožňovaly kameramanům větší pohyblivost. In: Michalec, Z., 1983.

1958

Čs. televize uvedla do provozu televizní studio s přenosovým zařízením v bývalém kině Skaut ve Vodičkově ulici. In: Seger, J., 1982.

1. 1. 1958

Čs. televize se k 1. lednu stala samostatnou rozpočtovou organizací v rámci Čs. výboru pro rozhlas a televizi. Předseda výboru jmenoval ředitele televize, který se mu zodpovídal. In: Drbohlavová, O., 1989.

1. 1. 1958

Zavedena programová struktura ústředního televizního programu, která určovala podíl studií Praha, Ostrava, Bratislava na celostátním programu a umístění jednotlivých relací v časových a prostorových dimenzích ve dnech a týdnech. In: Řehák, J., 1981.

1. 1. 1958

Vedoucím Televizního studia v Ostravě byl jmenován Vítězslav Mokroš. In: Archiv ČT.

28. 1. 1958

Počátek pravidelného vysílání *Televizních novin*, šest dní v týdnu ve dvou vydáních, obvykle v průběhu a na konci vysílání. Prvními hlasateli *Televizních novin* se stali Jaroslav Bouz a Kamila Moučková. In: Tomsa, M., 1959.

30. 1. 1958

Uskutečněny přímé přenosy z mistrovství Evropy v krasobruslení z Bratislavy, poprvé v Evropě bylo krasobruslení tímto způsobem uvedeno na televizní obrazovku. In: Feldstein, V., 1964.

únor 1958

Začátek provozu retranslačního spojení z Ostravy do Prahy. In: Seger, J., 1982.

1. 3. 1958

Ředitelem Čs. televize se místo Karla Kohouta stal Milan Krejčí (zástupce vedoucího oddělení tisku, rozhlasu a televize ÚV KSČ). In: Cysařová, J., 1998a.

1. 4. 1958

Veškerá studiová technika byla převedena z resortu Čs. spojů do Čs. televize, čímž skončily dlouholeté spory mezi technickou a programovou složkou televize. Od počátku vysílání v roce 1953 zajišťovaly provoz televizního studia dva podniky. Správa spojů – Televize Praha (součást resortu ministerstva spojů a podniku Hlavní správa 5 – správa radiokomunikací) se starala o studiový provoz, údržbu a provoz vysílače Petřín, zatímco Televizní studio Praha (po vzniku studií Ostrava a Bratislava přejmenováno na Ústřední televizní studio) bylo součástí Československého rozhlasu (viz 1953). Rozdělení televize do dvou podniků přinášelo značné problémy. Zvukaři, mikrofonisté, střihači a technici úpravy obrazu byli zaměstnanci podniku Správa spojů – Televize Praha. Naopak kameramani a osvětlovači byli pracovníky Televizního studia Praha. Zaměstnanci Správy spojů – Televize Praha nechtěli poslouchat pokyny vedoucích pracovníků Televiz-

ního studia Praha a vyčítali jim volnou pracovní kázeň a malý smysl pro hospodárnost. Televizní studio Praha naopak namítalo, že pracovníci Správy spojů – Televize Praha nejsou připraveni k plnění požadavků programu, nedodržují termíny a televizní přístroje jsou nadměrně poruchové. Podnik Správa spojů – Televize Praha bezplatně poskytoval své technické prostředky a služby Televiznímu studiu Praha. Oba podniky však nebyly schopny podepsat smlouvu, která by vzájemně vymezila kompetence jejich zaměstnanců. Podnik Správa spojů – Televize Praha nechtěl přistoupit na to, že by televizní budovy, včetně technických zaměstnanců, přešly výhradně pod Televizní studio Praha a celý provoz ve studiu by podléhal příkazům ředitele TS Praha. Spory se přenesly na úroveň jednání ministerstev spojů a kultury a byly vyřešeny právě až delimitací v roce 1958. Do té doby existovala pouze dohoda, že za technickou kvalitu vysílání odpovídal dispečer, který podléhal programovému inspektorovi, zaměstnanci Televizního studia Praha. In: Drbohlavová, O., 1989.

10. 7. 1958

Čs. výbor pro rozhlas a televizi rozhodl o ustavení poradního sboru z pracovníků rozhlasu a televize a diváků v rámci koncepce účasti pracujících na řízení a tvářnosti programů. In: Feldstein, V., 1964.

srpen 1958

Uvedeno do provozu zařízení telerecording (TRC), které umožňovalo trvalý záznam televizního programu na film. Čs. televize zakoupila zařízení britské firmy Marconi Ltd. z Chelmsfordu. In: Strančík, F., 1973.

1. 8. 1958

Při pražském mistrovství Evropy v kanoistice Čs. televize poprvé použila tři přenosové vozy s 9 kamerami. In: Feldstein, V., 1964.

2. 8. 1958

Dokončena retranslační spojení všech tří televizních studií Praha, Ostrava, Bratislava. In: Seger, J., 1982.

3. 9. 1958

Ve dnech 3.–6. září 1958 uspořádala Mezinárodní rozhlasová organizace (OIR) ve Varšavě televizní konferenci, které se zúčastnili programoví ředi-

telé a reportéři televizí 8 států, mezi nimi i Československa. Účastníci konference jednali o formách vzájemné spolupráce a problémech televizní reportáže. Dohodli výměnu televizních aktualit, režisérů a kameramanů. In: Čs. novinář, 1958.

1. 12. 1958

Čs. televize předložila pražské plánovací komisi návrh na výstavbu televizního střediska Kavčí hory. In: Strančík, F., 1973.

29. 12. 1958

Televize začala vysílat i v pondělí a její vysílání se tak stalo každodenním. Pondělky zajišťovalo bratislavské studio, které uvádělo vysílání pro děti, aktuality ze sportu, zpravodajský přehled minulého týdne a původní televizní inscenaci. (Pondělní slovenské inscenace se staly tradicí a byly ve stejném čase vysílány až do zániku Československé televize v roce 1992.) In: Hašek, M., Šulc, M., 1960.

1959

Politické vysílání Čs. televize se změnilo v politicko-zpravodajský program s redakcí *Televizních novin* a odbornými redakcemi. In: Feldstein, V., 1964, Novinářský sborník, 1960.

1959

Zavedeno experimentální vysílání pro žákovské kluby (děti ze 6.–12. třídy) a školní družiny (2.–5. třída), které obsahově navazovalo na školní látku a bylo rozlišeno podle postupných ročníků. In: Feldstein, V., 1964.

1959

Při přenosech z mistrovství světa v ledním hokeji v Praze a Bratislavě byly poprvé v Čs. televizi použity kamery s proměnlivou ohniskovou vzdáleností. In: Strančík, F., 1973.

1. 1. 1959

Zahájil provoz televizní vysílač Kojál u Brna, který pokrýval území jižní Moravy, části východních Čech a západního Slovenska. Věž (332,4 m) byla v té době nejvyšší stavbou v republice. In: Seger, J., 1982.

1. 1. 1959

Televize získala vlastní kapitolu ve státním rozpočtu a návrh rozpočtu Čs. televize přešel do kompetence kulturního výboru Národního shromáždění. In: Drbohlavová, O., 1989, Walterová, O., 1967.

1. 5. 1959

Uveden do provozu jihočeský vysílač Kleť se 115,6 m vysokou věží. In: Seger, J., 1982.

27. 5. 1959

Uzavřena smlouva mezi Čs. televizí a Ochranným svazem autorským o honorářích za šíření díla. In: Televize známá a neznámá, 1970.

1. 6. 1959

Zahájena činnost východočeského vysílače v Krásném u Hradce Králové. In: Seger, J., 1982.

1. 7. 1959

Zavedeno nové vysílací schéma ústředního programu Čs. televize, které obsahovalo časové rozvržení jednotlivých typů televizních pořadů v průběhu čtyřtýdenního období. Umělecký program byl ustanoven jako nový organizační útvar, který zahrnoval vysílání literárně-dramatické, humoru a lidové zábavy, hudební a filmové. In: Feldstein, V., 1964.

30. 9. 1959

Vláda vydala nařízení č. 63 o změnách v organizaci rozhlasu a televize. Tímto nařízením zrušila Československý výbor pro rozhlas a televizi a Slovenský výbor pro rozhlas a televizi. Československý rozhlas a Československá televize se staly samostatnými ústředními organizacemi, jejichž úkoly a uspořádání stanovovaly statuty, které schvalovala vláda. Výzkumný ústav rozhlasu a televize byl přičleněn k Čs. televizi. Vláda schválila statut Čs. televize, který určoval základní uspořádání této organizace. In: Drbohlavová, O., 1989.

1. 10. 1959

Milana Krejčího nahradil ve funkci ředitele Čs. televize Adolf Hradecký, dosavadní ředitel ČTK. In: Cysařová, J., 1998a. Viz též Přehled osobností – Hradecký.

9. 12. 1959

Začalo vysílání prvního dramatického seriálu Čs. televize *Rodina Bláho-va*, který měl do listopadu 1960 celkem 9 dílů (6 napsal vedoucí literárně dramatického vysílání Zdeněk Bláha, dva Ilja Prachař a jeden Jaroslav Dietl, režie Jaroslav Dudek). In: Feldstein, V., 1964. Viz též Přehled osobností – Bláha, Dudek.

1960

Televizní studio v Plodinové burze bylo vybaveno novým zvukovým režijním stolem a dorozumívacím zařízením na principu indukční smyčky. In: Strančík, F., 1973.

1960

V ČSSR bylo 794 898 majitelů televizních koncesí (v SSR 84 061). In: Břinčil, J., Fukerir, V., 1966.

1960

Z politicko-zpravodajského programu se vyčlenily tři redakce: 1/ hlavní redakce *Televizních novin*, 2/ redakce tělovýchovy a brannosti, 3/ hlavní redakce publicistiky a dokumentaristiky. In: Cysařová, J., 1993.

1960

Hudební vysílání bylo začleněno do vysílání literárně-dramatického. In: Feldstein, V., 1964.

1960

Oddělení Filmová výroba bylo změněno na Televizní filmovou tvorbu, která se soustředila na tvorbu hraných filmů, pro niž získala filmové režiséry Martina Friče, Jiřího Krejčíka, Jána Kádára, Zdeňka Podskalského a Ladislava Rychmana. In: Krátký film 1962-63, 1963.

1960

Vysílací doba Čs. televize na českém okruhu byla 47,1 hodiny týdně (na slovenském 43,9). In: Hašek, M., Šulc, M., 1960.

28. 1. 1960

Založena Intervize – specializovaná složka Mezinárodní rozhlasové a televizní organizace OIRT (Organisation Internationale de Radiodiffusion et

Télévision) – s programovým a technickým centrem v Praze. Jejím úkolem bylo organizovat a po technické stránce zabezpečovat přímou výměnu televizních programů. Zakládajícími členy byly Československo, Maďarsko, Německá demokratická republika a Polsko. In: Malá československá encyklopedie, 3. díl, 1985.

1. 2. 1960

Vláda schválila investiční úkol výstavby televizního střediska v Praze na Kavčích horách. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1973.

9. 5. 1960

Do provozu uveden televizní vysílač Krašov v západních Čechách. In: Seger, J., 1982.

9. 5. 1960

Uskutečněn první přímý přenos do SSSR. Čs. televize odvysílala reportážní šoty z oslav osvobození. In: Strasmajer, V., 1973.

24. 5. 1960

Vyšlo usnesení ÚV KSČ „O stavu a úkolech Čs. televize a jejích vztazích k ostatním kulturním institucím“. Čs. televize se podle něj stala díky svému názornému působení na miliony diváků jedním z nejdůležitějších nástrojů výchovy lidu v komunistickém duchu a dostala se pod dohled ÚV KSČ. Usnesení ukládalo vytvořit jednotný ideově-tematický plán, zavést dopolední vysílání pro druhé směny a připravit vysílání II. programu. In: Feldstein, V., 1964, Vrabec, J., 1972.

4. 6. 1960

Začalo vysílání přímých přenosů z II. celostátní spartakiády novým přenosovým zařízením NKP: 6 univerzálních kamer se superikonoskopy, přenosové vozy a tornistorové přenosné kamery. In: Seger, J., 1982.

1. 7. 1960

Vstoupilo v platnost nové organizační schéma. Vznikla funkce ústředního ředitele Československé televize. Tuto funkci zastával Adolf Hradecký, který měl čtyři náměstky. Zástupce ústředního ředitele a náměstek pro programovou tvorbu Valter Feldstein řídil politicko-zpravodajský program,

umělecký program, program pro děti a mládež, filmovou tvorbu, archiv, dokumentaci a programové ústředí. Dále vedení tvořili František Svejkovský – náměstek pro techniku a výstavbu, Jaroslav Břinčil – náměstek pro ekonomiku a správu a Jiří Beneš – náměstek pro programovou výrobu. In: Drbohlavová, O., 1989.

7. 7. 1960

Přijato usnesení celostátní konference KSČ k plánu na léta 1961–1965, které se vyjadřovalo také k rozvoji televizní sítě. In: Strančík, F., 1973.

11. 7. 1960

Uveden do provozu vysílač Buková hora u Ústí nad Labem. In: Seger, J., 1982.

25. 8. 1960

Poprvé mohli diváci sledovat přímé přenosy ze XIV. letních olympijských her v Římě, během 11 dnů odvysílala Čs. televize zhruba 35 hodin přímých přenosů. In: Feldstein, V., 1964.

1961

Ústřední ředitel Čs. televize Adolf Hradecký ustanovil uměleckou komisi, poradní orgán, který hodnotil uměleckou a ideovou úroveň pořadů. In: Walterová, O., 1967.

1961

Čtení titulků u filmů bylo trvale nahrazeno televizním dabingem. In: Vrabec, J., 1972.

1961

Čs. televize dokončila propracování metody denního telefonického výzkumu ohlasu diváků na televizní pořady. Zřídila tzv. ohlasové skupiny, které vznikly ve spolupráci se stranickými a odborovými orgány ve velkých závodech a JZD. In: Ungr, V., 1984.

12. 4. 1961

Televize vysílala v 11 hodin mimořádné vydání *Televizních novin*, které informovalo o letu Jurije Gagarina do vesmíru. In: 12. 4. 1961 – historický den nové éry, televizní kronika, 1961.

14. 4. 1961

Uskutečněn první televizní přenos ze SSSR do ČSSR při uvítání Gagarina v Moskvě. Televizní spojení Praha-Moskva bylo vedeno přes finský vysílač a síť Eurovize. In: 12. 4. 1961 – historický den nové éry, televizní kronika, 1961.

19. 5. 1961

Rozhodnutím č. 14. ústředního ředitele Adolfa Hradeckého vstoupil v platnost kádrový pořádek Čs. televize. In: Cysařová, J., 1998a.

27. 5. 1961

Čs. televize dosáhla v zahraničí prvního festivalového úspěchu. Na Mezinárodním televizním festivalu ve švýcarském Montreux získalo *Tisíc pohledů za kulisy* (režie Ladislav Rychman) Bronzovou růží. Pořad vyhrál ve stejném roce také I. cenu – Zlatou sluneční loď – na festivalu v egyptské Alexandrii. In: Michalec, Z., 1983.

1. 6. 1961

Ředitelem TS Ostrava se stal místo odvolaného Vítězslava Mokroše Karel Dittler. In: Archiv ČT

6. 7. 1961

Přímým přenosem hudebně zábavného pořadu *Sedmikrásky nad Brnem* zahájilo vysílání Televizní studio Brno, jehož ředitelem byl jmenován Josef Křivánek. In: Strasmajer, V., 1973.

1. 9. 1961

Dosaženo počtu 1 000 000 televizních koncesionářů. In: Strasmajer, V., 1973.

14. 9. 1961

Zahájeno první dopolední vysílání pro druhé směny, které zajišťovalo Televizní studio Ostrava. In: Cysařová, J., 1998a.

18. 10. 1961

Na obrazovkách Čs. televize se objevil první díl velmi populárního seriálu *Tři chlapi v chalupě*. Celkem vzniklo 18 dílů, které televize vysílala jednou

měsíčně. Autory scénářů byli Jaroslav Dietl, Jiří Hubač, Ilja Prachař a Josef Barchánek. Při režii se vystřídali Jaroslav Dudek, Václav Hudeček, František Filip a Miroslav Zachata. In: Feldstein, V., 1964. Viz též Přehled osobností – Hubač.

1. 11. 1961

Zkušební provoz zahájil vysílač Střední Čechy – Cukrák. In: Seger, J., 1982.

6. 11. 1961

Československá televize, Rada národního výboru hl. města Prahy a Československý rozhlas vypsaly soutěž na urbanistické a architektonické řešení souboru budov Čs. televize na Kavčích horách a společenského centra s budovou Čs. rozhlasu na Pankráci. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1973.

25. 11. 1961

Televizní vysílač Cukrák byl uveden do pravidelného provozu a skončila tak výstavba základní sítě televizních vysílačů. In: Seger, J., 1982.

1. 12. 1961

Inscenace opery *Prodaná nevěsta* v režii Václava Kašlíka byla vysílána do sítě Intervize. In: Vrabec, J., 1972.

1962

Zpravodajské relace se staly součástí dopoledního vysílání pro druhé směny. In: Feldstein, V., 1964.

1962

Dokument Jiřího Stehlíka *Případ obrna nebyl zaznamenán* získal cenu na Festivalu populárně vědeckých filmů v Římě. In: Feldstein, V., 1964.

1962

Televizní film *Ztracená revue* (režie Zdeněk Podskalský) obdržel Stříbrnou růží na Mezinárodním televizním festivalu v Montreux. In: Feldstein, V., 1964.

1962

Janu Werichovi byla na Mezinárodním televizním festivalu v Monte Carlu udělena cena za herecký výkon v televizní inscenaci *Medvěd* a cenu Zlatá nymfa za nejlepší komedii na též festivalu získaly *Námluvy*, obě Čechovovy adaptace režíroval Martin Frič. In: Feldstein, V., 1964.

1962

Publicistický pořad *Zvědavá kamera* (vysílán od května 1958) získal novou redakci ve složení Vladimír Branislav, Ota Nutz a Otta Bednářová. *Zvědavá kamera* byla vysílána dvakrát měsíčně a uváděla reportáže o problémech mládeže. Cyklus měl velký ohlas, protože se zabýval společenskými a etickými otázkami. In: Cysařová, J., 1993. Viz též Přehled osobností – Bednářová, Branislav.

1962

Dokončeno dabingové studio v Brně. In: Feldstein, V., 1964.

25. 2. 1962

Pokusné vysílání zahájilo košické studio Čs. televize. In: Řehák, J., 1981.

1. 3. 1962

Na FAMU byl zřízen obor filmové a televizní publicistiky. In: Cysařová, J., 1993.

12. 3. 1962

Uzavřena soutěž na řešení výstavby souboru budov Čs. televize na Kavčích horách. Zvítězil projekt skupiny akademického architekta Františka Šmolíka z Útvaru hlavního architekta města Prahy. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1973.

29. 4. 1962

Vedení Čs. televize schválilo úvodní projekt I. a II. etapy výstavby studiového objektu na Kavčích horách. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1973.

1. 5. 1962

Čs. televize uskutečnila první přímý přenos prvomájových oslav do sítě Intervize. In: Strasmajer, V., 1973.

15. 5. 1962

Zavedeno třetí dopolední vysílání (úterý). In: Feldstein, V., 1964.

1. 7. 1962

Generální dodavatel Konstruktiva zahájil stavbu televizního střediska na Kavčích horách. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1973.

10. 7. 1962

Dobudován vysílač Buková hora u Verneřic. In: Seger, J., 1982.

27. 8. 1962

Zahájeno pravidelné vysílání Televizního studia Košice. In: Strasmajer, V., 1973.

1. 9. 1962

Ústřední ředitel Čs. televize Adolf Hradecký rozhodl o zřízení celostátního programového ústředí, které koordinovalo spolupráci televizních studií. Kolegium ústředního ředitele bylo rozšířeno o hlavního redaktora programu, vedoucího filmového vysílání, vedoucího oddělení mezinárodních styků. Členy programového ústředí se stali všichni vedoucí vysílání a hlavní redaktoři. Filmové pořady populárně-naučné a dokumentární byly z filmového vysílání vyčleněny do politicko-zpravodajského vysílání. In: Walterová, O., 1967.

1. 9. 1962

Ostravské studio začalo vysílat pořad *Lovy beze zbraní* (dramaturg Jaroslav Müller, režie František Mudra), v němž vždy hodinu diskutovali lidé, kteří poznávali přírodu s kamerou, perem, fotoaparátem. Cyklus byl uváděn celkem 20 let. In: Cysařová, J., 1993.

1. 9. 1962

Zavedena *Volná tribuna zemědělců*, diskuse zemědělců a pracovníků státních orgánů, která Čs. televize vysílala v neděli z různých míst republiky. In: Cysařová, J., 1993.

1. 10. 1962

Zahájeno regionální vysílání studia Brno pro Jihomoravský kraj. In: Filmové a televizní noviny, 1968.

1963

Výzkumný ústav spojů vypracoval výhledovou studii II. televizního programu, která počítala s výstavbou 59 vysílačů s kmitočty 470-622 MHz. In: Seger, J., 1982.

1963

Výzkumný ústav radiokomunikací dokončil soustavu barevné televize DST s kmitočtově modulovaným barvonosným signálem. In: Strančík, F., 1973.

1963

Čs. televize získala 2. cenu a Stříbrnou růži na Mezinárodním televizním festivalu v Montreux za film Borise Moravce *Ticho! Ticho! Ticho!* In: Feldstein, V., 1964.

1963

Televizní inscenace *Kočár nejsvětější svátosti* režiséra Františka Filipa získala zvláštní uznání na Mezinárodním televizním festivalu v Monte Carlu a Pohár Gran Premio (1. cena) na festivalu v Římě, kde Čs. televize obdržela i 2. cenu díky televizní aktovce *Slzy, které svět nevidí* (režie Martin Frič). In: Cysařová, J., 1998a.

1963

Vysílací doba Čs. televize na českém okruhu byla 60 hodin týdně. In: Strasmajer, V., 1973.

1963

Režisér Miloš Pavlinec při vysílání zpravodajského pořadu k 20. výročí uzavření smlouvy mezi Československem a Sovětským svazem poprvé použil pro živé vysílání přední projekci – promítání obrázků ze směru pozorovatele. In: Televizní tvorba, 1966.

1. 1. 1963

Vyšel první svazek Edice Čs. televize. In: Strasmajer, V., 1973.

1. 1. 1963

Státní orgány zastavily stavbu televizního studia na Kavčích horách, protože projektové a stavební kapacity byly přesunuty na jiné stavby. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1973.

4. 2. 1963

V přímém přenosu z Brna Čs. televize uvedla pořad *Mohu do toho mluvit* na téma „O pravdě v naší společnosti“, v němž ředitel brněnského studia Josef Křivánek moderoval diskusi desítky náhodně vybraných účastníků s ministry, řediteli a představiteli státních úřadů. Bylo to poprvé, kdy v přímém přenosu diváci diskutovali s pozvanými činiteli státní správy. Televize cyklus uváděla až do podzimu 1965, kdy byl na základě zásahu ÚV KSČ zrušen. In: Cysařová, J., 1993.

1. 3. 1963

Vyšlo první číslo časopisu Čs. televize *Televizní tvorba*, čtvrtletníku televizní teorie. In: Televizní tvorba 1/1963.

1. 3. 1963

Ústřední ředitel Čs. televize Adolf Hradecký vydal k zabezpečení celostátního řízení programu a rozvoje televize nové zásady činnosti ústředních řídicích a poradních orgánů Čs. televize. In: Vrabc, J., 1972.

1. 4. 1963

Vznikla Správa radiokomunikací Praha, která odpovídala za výstavbu a správu sítě televizních vysílačů. In: Seger, J., 1982.

1. 4. 1963

Ostravské studio uvedlo první díl cyklu *Negordický uzel* (vysílán do r. 1966), který pátral po příčinách ekonomických a ekologických jevů – znečištění řek, zábor zemědělské půdy, pracovní nekázeň apod. In: Cysařová, J., 1993.

11. 4. 1963

Dokončena výstavba radioreléové magistrály Praha-Moskva pro přímé televizní spojení mezi ČSSR a SSSR. In: Seger, J., 1982.

květen 1963

Uskutečněn první pokusný přenos barevného televizního signálu z vysílače na Petříně. In: Seger, J., 1982.

1. 5. 1963

Vedení Čs. televize kriticky hodnotilo práci uměleckého programu, neplnění ideově-tematického plánu, uvedení ideově problematických a umě-

lecky slabých inscenací a nedostatky v organizaci práce. Na základě této kritiky přistoupilo ke kádrovým opatřením. Z funkce vedoucího literárně-dramatického vysílání byl odvolán dr. Zdeněk Bláha a na jeho místo nastoupil Stanislav Zvoníček. Vedoucím filmového vysílání se stal Zdeněk Coufal. Z funkce vedoucího uměleckého programu byl odvolán Jiří Procházka a jeho post převzal dosavadní vedoucí programu pro děti a mládež Vladimír Kovářik. Na toto místo přišel Kovářikův zástupce Zdeněk Michalec. In: Cysařová, J., 1998.

1. 5. 1963

Uvedeno v provoz pravidelné přímé televizní spojení Praha – Moskva. In: Strasmajer, V., 1973.

13. 5. 1963

Slavnostní aktiv pracovníků Čs. televize k 10. výročí zahájení televizního vysílání v ČSSR. In: Filmové a televizní noviny, 1968.

15. 5. 1963

Zahájeno dopolední vysílání pro školy, zpočátku dva dny v týdnu pro třetí až pátý ročník. In: Feldstein, V., 1964.

18. 5. 1963

Od 18. května do 16. června v rámci oslav 40. výročí Čs. rozhlasu a 10. výročí Čs. televize proběhla v Národním technickém muzeu výstava a současně odtud vysílalo experimentální studio R 40/T 10. Čs. televize odvysílala 70 hodin za zvláštních podmínek ve stálé jednoduché dekora-ci, bez kamerových zkoušek, kdy diváci mohli do studia volně přicházet. Televize uvedla besedy, koncerty, zábavné pořady. In: Televizní tvorba, 1963.

1. 6. 1963

Ústředním ředitelem Čs. televize se stal Jiří Pelikán, který nahradil Adolfa Hradeckého. In: Cysařová, J., 1998a. Viz též Přehled osobností – Pelikán.

1. 7. 1963

Do Televizního studia Brno bylo začleněno Studio vědeckopopulárního filmu ČSF Brno. In: Filmové a televizní noviny, 1968.

16. 7. 1963

Plénum ÚV KSČ přijalo dokument, který posuzoval stav materiálně-technické základny Čs. rozhlasu a Čs. televize. Rozhodlo o pokračování výstavby studia Kavčí hory od r. 1965. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1973.

1. 8. 1963

Ústřední ředitel Čs. televize Jiří Pelikán jmenoval komisi, která dostala za úkol shrnout dosavadní zkušenosti, určit hlavní směry programové tvorby a charakterizovat postavení Čs. televize ve společnosti. Komisi vedl dr. Valter Feldstein. In: Televizní tvorba, 1963.

1. 8. 1963

Rada Intervize rozhodla na 5. zasedání Televizní komise OIRT v Kyjevě o založení tradice televizních festivalů v socialistických zemích a pověřila Československou televizi realizací prvního festivalu v Praze. In: Fialová, M., 1980.

1. 9. 1963

Školní vysílání televize přesunula do dopoledních hodin, předtím bylo dvakrát týdně ve středu a v pátek odpoledne. In: Feldstein, V., 1964.

17. 9. 1963

Uskutečněn první mezikontinentální přenos, když Čs. televize přebírala zahájení Valného shromáždění OSN v New Yorku. In: Strasmajer, V., 1973.

30. 10. 1963

Kolegium ústředního ředitele Čs. televize schválilo zprávu komise jmenované v srpnu (1. 8. 1963) a rozhodlo o jejím uveřejnění ve čtvrtletníku Televizní tvorba. In: Televizní tvorba, 1963.

4. 11. 1963

Ve dnech 4.–17. listopadu se v Brně konal I. mezinárodní filmový a televizní veletrh Filmforum, na kterém Čs. televize předvedla 40 televizních filmů. In: Televizní tvorba, 1964.

15. 11. 1963

Vláda ČSSR schválila statut Čs. televize, který stanovil její vnitřní uspořádání. In: Cysařová, J., 1998a.

28. 11. 1963

Československá televize vysílala v přímém přenosu prostřednictvím družice Telstar pohřeb zavražděného prezidenta USA J. F. Kennedyho. In: Michalec, Z., 1983.

1964

Ve Výzkumném ústavu sdělovací techniky v Praze proběhly Dny nové techniky, na nichž byly vystaveny prvky z vývoje československé barevné televize. In: Strančík, F., 1973.

1964

Ředitelem Výzkumného ústavu rozhlasu a televize (VÚRT) se stal místo Slavomíra Stokláška Vlastimil Svoboda. In: Archiv ČT.

1964

Čs. televize rozpracovala koncepci pokusného zařízení pro barevný přenos a zahájila zkoušky přenosu barevného vysílání. In: Pajer, J., 1980.

1964

Programový šéf televizního studia Ostrava Jan Neuls se stal v Praze vedoucím Hlavní redakce publicistiky a dokumentaristiky. In: Cysařová, J., 1993.

1964

Pro děti začal být vysílán jednou týdně *Večerníček*. In: Michalec, Z., 1983.

22. 1. 1964

Vypukl požár v televizním studiu Typos v Brně. In: Filmové a televizní noviny, 1968.

28. 1. 1964

V Ústí nad Labem zahájila činnost první krajská redakce *Televizních novin*. In: Filmové a televizní noviny, 1968.

31. 1. 1964

Národní shromáždění schválilo zákon o Československé televizi č.18/1964 Sb. a činnost televize poprvé dostala samostatný právní základ.

Zákon stanovil základní poslání a úkoly televize ve společnosti, vymezil její působnost jako prostředku masové informace a kulturní instituce (na rozdíl od průmyslové technické televize) a její vztahy k resortu spojů a k jiným veřejným institucím. Ústřední ředitel byl jmenován vládou ČSSR, které se i zodpovídal. Ideově Čs. televizi řídily orgány ÚV KSČ. K Čs. televizi byl přičleněn Výzkumný ústav rozhlasu a televize. In: Televizní tvorba, 1964.

1. 4. 1964

Ideologická komise ÚV KSČ na svém zasedání hodnotila situaci na kulturní frontě a podrobila kritice ideologické nedostatky v práci rozhlasu, televize a tisku. In: Cysařová, J., 1998a.

1. 4. 1964

V rámci Československé televize vzniklo oddělení Telexportu s vedoucím Jaroslavem Khunem. In: Archiv ČT.

1. 5. 1964

Nový televizní vysílač Igla v Praze na Petříně byl slavnostně uveden do provozu. In: Seger, J., 1982.

1. 5. 1964

Ústřední ředitel Čs. televize Jiří Pelikán zrušil funkce vedoucích všech tří programů: politicko-zpravodajského, uměleckého, pro děti a mládež. Místo programového ústředí vznikla Hlavní redakce programu jako orgán náměstka ústředního ředitele s funkcí celostátní koordinace programu. In: Walterová, O., 1967.

červen 1964

Na Petříně byl namontován pokusný barevný 200wattový vysílač z Tesly Hloubětín, který sloužil k výzkumu šíření ultrakrátkých vln na 24. kanále a k převádění barevných obrazů z pokusného studia Výzkumného ústavu radiokomunikací v Praze-Vokovicích. In: Seger, J., 1982.

22. 6. 1964

Od 22. do 28. června proběhl I. mezinárodní televizní festival Zlatá Praha, který se konal pod heslem „Obrazovka slouží míru a dorozumění mezi

národy“. Záštitu převzala vláda ČSSR. Festival se uskutečnil v prostorách Valdštejnského paláce. In: Fialová, M., 1980.

1. 7. 1964

Mezi Čs. televizí a rakouskou televizí ÖRF byla uzavřena dohoda o spolupráci. In: Filmové a televizní noviny, 1968.

24. 9. 1964

Vysílán mezinárodní diskusní pořad *Praha-Videň*. In: Filmové a televizní noviny, 1968.

1. 10. 1964

Čs. televize rozšířila vysílací schéma o páteční dopolední vysílání. In: Strasmajer, V., 1973.

5. 11. 1964

Do provozu byly uvedeny koaxiální kabel Moskva-Katovice-Praha-Berlín a radioreléová trasa Košice-Praha. In: Seger, J., 1982.

1. 12. 1964

Stranická organizace okresu Ústí nad Orlicí zaslala na ÚV KSČ své stanovisko k současné situaci na kulturní a umělecké frontě. Žádala posílení ideologické a politické práce v Čs. televizi a vyvození patřičných kádrových opatření. Organizace tak reagovala na reportáž Otty Bednářové *Volba povolání* z cyklu *Zvědavá kamera*. Autorka v ní kritizovala preferenci třídních aspektů před prospěchem při přijímání žáků do škol, což dokumentovala na příkladu dívky z Vysokého Mýta, která se nedostala na střední školu kvůli svému třídnímu původu. In: Cysařová, J., 1998a.

1965

Čs. televize začala zavádět technicky obrazové efekty a studio v Plodinové burze vybavila trikovým zařízením. In: Seger, J., 1982

1965

Vysílací doba Čs. televize na českém okruhu byla 60,5 hodiny týdně (na slovenském 58,5 hodiny). V ČSSR bylo 2 113 450 majitelů televizních

koncesí (v SSR 403 065). V Československu připadlo na 1000 domácností 478 televizorů, pro srovnání: v Německé demokratické republice 496, ve Spolkové republice Německo 550, ve Švédsku 700 a ve Velké Británii 890. In: Novinář, 1967, XIX/2.

1965

První přímý přenos signálu barevné televize z Prahy do Bratislavy. In: Řehák, J., 1981.

1965

Obnoveny intenzivní práce na staveništi televizního studia na Kavčích horách. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1973.

1965

Zahájena přímá výměna zpravodajství po trasách mezi Intervizí a Eurovizí. In: Televizní tvorba, 1966.

1965

Dramatizace *Antigony* Iši Krejčího režírovaná Pavlem Hobilem získala Zlatou nymfu na MTF v Monte Carlu. In: Michalec, Z., 1983.

1965

Čs. televize uskutečnila tři přímé přenosy z Vídně. Nejprve s rakouskou televizí připravila zábavný pořad *Cirkus, cirkus*. Dále odvysílala diskusi zástupců měst Prahy a Vídně na téma „Možnosti rozvoje styků a spolupráce na úseku kultury“. Třetím pořadem byl dětský zábavný pořad *Hudba nezná hranic*, na němž se podílela i Bavorská televize. In: Televizní tvorba, 1966.

15. 1. 1965

Čs. televize podepsala s ÚV ČSTV smlouvu o spolupráci a úpravě vzájemných vztahů. Smlouva řešila, kolik bude televize platit sportovním svazům za přímé televizní přenosy. Sportovci se naopak zavázali zajistit pro přenosy bílé míče a barevně rozlišené dresy. Smlouva byla reakcí na situaci z roku 1963, kdy ubylo diváků na stadionech. Některé sportovní kluby pak odmítaly vpouštět televizní štáby na sportoviště. In: Cysařová, J., 1998a.

18. 1. 1965

Ideologická komise ÚV KSČ projednala na své schůzi, na níž byli přítomni členové kulturního výboru Národního shromáždění, zprávu o stavu, činnosti a úkolech Čs. rozhlasu a Čs. televize. In: Filmové a televizní noviny, 1968.

2. 2. 1965

Předsednictvo ÚV KSČ přijalo usnesení o stavu, činnosti a úkolech Čs. televize, které kladlo důraz na řešení ideově-politických úkolů a zdokonalování systému řízení Čs. televize. Usnesení vyjádřilo podporu stanovisku stranické organizace okresu Ústí nad Orlicí z prosince 1964. Podle předsednictva došlo k politickým chybám v publicistických pořadech a kolísání v linii literárně-dramatického vysílání. Ideově politická práce byla vyhodnocena jako nedostatečná, a proto předsednictvo dosadilo do funkcí náměstků ústředního ředitele Čs. televize pracovníky ideologického oddělení ÚV KSČ Jaroslava Hondlíka a Jiřího Plachého. In: Cysařová, J., 1998a.

1. 3. 1965

Počet televizních koncesionářů dosáhl 2 000 000. In: Strasmajer, V., 1973.

1. 3. 1965

Zřízena funkce I. náměstka ústředního ředitele – vedoucího programu, televizní filmové tvorby, Teleexportu, studijního odboru, reklamního a propagačního oddělení. Do této funkce nastoupil Zdeněk Noháč (v letech 1947–51 redaktor zahraniční redakce Mladé fronty, 1951–1963 v ČTK). In: Walterová, O., 1967.

1. 4. 1965

Zahájila činnost Jihočeská krajská redakce v Českých Budějovicích. In: Walterová, O., 1967.

7. 4. 1965

Vláda ČSSR vydala usnesení o přípravě druhého televizního programu. Uložila zahájit vysílání II. programu v den 25. výročí osvobození Československa a v souladu s mezinárodními úmluvami vybudovat televizní síť, která nebude závislá na I. programu. Elektronický průmysl dostal za úkol zajistit výrobu konvertorů pro majitele starších přijímačů a zahájit výrobu nových televizorů pro přijímání I. a II. programu. In: Strasmajer, V., 1973.

15. 4. 1965

Čs. televize zřídila studijní odbor – oddělení teorie programové tvorby a výroby, který vznikl vyčleněním dokumentačně-edičního oddělení z odboru ústředních archivů a dokumentace. Oddělení styku s diváky se rozčlenilo na dva samostatné úseky – dopisové oddělení a oddělení průzkumu televizního diváka. In: Walterová, O., 1967.

10. 6. 1965

Ústřední ředitel Čs. televize Jiří Pelikán a generální ředitel francouzské televize ORTF Jacques Bernard Dupont podepsali dohodu o vzájemné spolupráci. In: Archiv ČT.

18. 9. 1965

Od 18. do 24. září se Čs. televize zúčastnila Mezinárodního televizního festivalu Prix Italia s televizní inscenací *Modlitba za Kateřinu Horowitzovou* podle knihy Arnošta Lustiga (režie Antonín Moskalyk), která získala Cenu odborného časopisu TVC a Cenu novinářů za nejlepší dramatický pořad. In: Televizní tvorba, 1965.

1. 10. 1965

Začal vycházet týdeník *Československá televize*, šéfredaktorem se stal Karel Krejčí. In: Československá televize, 1965.

listopad 1965

Proveden přenos televizního obrazu světelným paprskem z Výzkumného ústavu sdělovací techniky a.s. Popova v Praze na vzdušné trase mezi dvěma objekty ústavu. In: Strančík, F., 1973.

10. 11. 1965

Poslanci Národního shromáždění se seznámili se dvěma systémy barevné televize SECAM a NTSC při pokusném vysílání, které pro ně připravily vládní komise pro výstavbu televize v ČSSR a zainteresované výzkumné ústavy. In: Strančík, F., 1973.

prosinec 1965

Vyšel první sborník Čs. televize *Televizní produkce a ekonomika*. In: Archiv ČT.

1966

Začala fungovat nová struktura vedení Československé televize. Ústřední ředitel Jiří Pelikán; I. náměstek Zdeněk Noháč: vedoucí programu, Televizní filmové tvorby a Telexportu; dále 4 náměstci: Jaroslav Hondlík – náměstek ústředního ředitele pro programovou tvorbu v oboru zpravodajsko-publicistickém, řízení Hlavní redakce Televizních novin, Hlavní redakce publicistiky a dokumentaristiky a Hlavní redakce tělovýchovně-branné; Jiří Plachý – náměstek ústředního ředitele pro umělecký program, řízení literárně dramatického vysílání, vysílání zábavných pořadů, filmové, hudební, pro děti a mládež; Jozef Vrabc – oblastní ředitel Čs. televize na Slovensku; Jiří Beneš – technicko-ekonomický náměstek, kterému podléhali: František Svejkovský, ředitel výstavby a rozvoje Čs. televize, Jaroslav Břinčil, ekonomický ředitel, Karel Kohout, ředitel provozu Televizního studia Praha a vedoucí všech provozních složek a útvarů Čs. televize. In: Vrabc, J., 1972.

1966

Publicista Viktor Růžička vystřídal Jana Neulse ve funkci vedoucího Hlavní redakce publicistiky a dokumentaristiky. In: Cysařová, J., 1993.

1966

Vzniklo reklamní oddělení jako součást Hlavní redakce publicistiky a dokumentaristiky. In: Archiv ČT.

1966

První rok, kdy počet pořadů vysílaných ze záznamu převážil nad počtem pořadů vysílaných přímým přenosem. Čs. televize začala používat zařízení TMZ-VR 2000 firmy AMPEX pro televizní magnetický záznam a nosiče 2", tzv. dvoupalce. In: Televize známá a neznámá, 1970.

1966

Zahájeno pravidelné vysílání pro školy (TVŠ). In: Michalec, Z., 1983.

1966

Čs. televize získala na přehlídce televizních folklorních pořadů v Dublinu Zlatou harfu za pořad *Z daleka ideme, novinu nesieme*. (režie Martin Slivka) In: Michalec, Z., 1983.

1966

Svaz československých filmových a televizních umělců poprvé uděloval ceny Trilobit za nejlepší díla uplynulého roku. In: Cysařová, J., 1994.

10. 1. 1966

Uzavření dohody ministerstva školství a kultury s Čs. televizí o její spolupráci s československými divadly. In: Archiv ČT.

22. 1. 1966

Uskutečněn první přímý přenos z Afriky (z tuniského města Kairouanu vysíláno zakončení ramadánu). In: Strasmajer, V., 1973.

únor 1966

Podepsán protokol mezi Ústřední správou spojů ČSSR a ministerstvem pošt a telekomunikací NSR o koordinaci technických parametrů televizních stanic v pohraničním pásmu obou států. In: Archiv ČT.

5. 2. 1966

První společný zábavný pořad Čs. televize a ORTF *Bon soir, Paris – Dobrý večer, Praho*. In: Archiv ČT.

1. 3. 1966

Při zahájení soutěžního seriálu *Dejme hlavy dohromady* Čs. televize vyzkoušela poprvé ve velkém rozsahu nové technické zařízení pro tzv. konferenční spojení obrazu a zvuku mezi dvěma městy a pražským televizním studiem. In: Seger, J., 1982.

duben 1966

Odborníci z osmi evropských socialistických zemí se na schůzce v Moskvě dohodli na použití francouzského systému SECAM pro barevnou televizi. In: Strančík, F., 1973.

duben 1966

Na trhu se objevil první československý přenosný televizor Camping. In: Strančík, F., 1973.

září 1966

V pražském televizním studiu v Plodinové burze skončila instalace moderního čtyřkamerového snímacího systému firmy Marconi. In: Strančík, F., 1973.

září 1966

Na mezinárodním veletrhu v Brně byla předváděna barevná televize a skutečně přenos barevného signálu z pražského Výzkumného ústavu radiokomunikací do Brna. In: Strančík, F., 1973.

1. 10. 1966

Poprvé uveden měsíčník *Věc veřejná* (dramaturg Arnošt Frydrych, režie Karel Pech), v němž moderátor Jiří Kantůrek diskutoval s hosty ve studiu o společenských jevech. Témata byla získávána z anket na ulicích. In: Cysařová, J., 1993. Viz též Přehled osobností – Kantůrek.

3. 11. 1966

Švýcarská akciová společnost CIA předvedla v pražské Lucerně přímý přenos barevného televizního obrazu na dálku. In: Seger, J., 1982.

1967

Václav Krška získal na Mezinárodním televizním festivalu v Monte Carlu cenu Zlatá nymfa za režii televizní inscenace *Odcházeti s podzimem*. In: Cysařová, J., 1998a.

1967

Brněnské studio začalo vysílat cyklus *Noční služby*, v němž reportér Jiří Vondráček v přímém přenosu zachycoval atmosféru záchranky, porodnice, nádraží, pekárny apod. In: Cysařová, J., 1993.

1. 1. 1967

Čs. televize začala fungovat jako příspěvková organizace. (Do té doby byla zvláštní rozpočtovou organizací s právní subjektivitou a samostatnou kapitolou ve státním rozpočtu). Jediný její vztah ke státnímu rozpočtu byl příspěvek (eventuálně odvod) z provozní činnosti. Neexistoval plán výkonů pro Čs. televizi. Zlepšený hospodářský výsledek mohla organizace volně využít k plnění svých úkolů nebo převést do rezervního a pobídkového fondu. In: Vrabc, J., 1972.

12. 1. 1967

Předsednictvo Národního shromáždění vydalo zákonné opatření o změnách v organizaci působnosti některých orgánů a zřízení ministerstva kul-

tury. Ředitel Čs. televize se zodpovídal ministru kultury. In: Televize známá a neznámá, 1970.

15. 2. 1967

Zahájen provoz na nové televizní retranslační lince z Prahy přes Bukovou horu do Berlína. Linka umožnila lepší spojení s NDR a rozšířila naše televizní spojení s Intervizí a Eurovizí. In: Seger, J., 1982.

1. 5. 1967

Poprvé uděleny ceny Zlatý krokodýl za televizní herecké, komentátorské a hlasatelské výkony. In: Řehák, J., 1981.

31. 5. 1967

Vláda ČSSR rozhodla, aby Čs. televize zahájila vysílání druhého televizního programu v květnu 1970. In: Strasmajer, V., 1973.

13. 6. 1967

Od 13. do 21. června se v Praze konal IV. mezinárodní televizní festival Zlatá Praha. Televizní inscenace *Láska jako trám* (režie František Filip) získala Cenu diváků a Cenu za nejlepší mužský herecký výkon pro Jana Pívce. In: Fialová, M., 1980.

září 1967

Na francouzském ministerstvu zahraničních věcí byla podepsána dohoda mezi Francií a ČSSR o vědeckotechnické spolupráci v oblasti barevné televize. In: Archiv ČT.

18. 9. 1967

Ředitelem TS Brno byl jmenován Bohumil Pavlinec a nahradil odvolaného Miloše Kocourka, který byl ve funkci od roku 1964. In: Archiv ČT.

1. 10. 1967

Vedení Čs. televize přijalo „Návrh koncepce přípravy a zahájení pravidelného vysílání barevné televize v ČSSR“, který vypracovali pracovníci odboru perspektivní koncepce Čs. televize a Výzkumného ústavu rozhlasu a televize. In: Pajer, J., 1980, Řehák, M., 1972.

11. 10. 1967

V Praze podepsali specialisté československé Státní komise pro techniku a Výboru pro vědu a techniku při Radě ministrů SSSR dohodu o přímé spolupráci při zavádění barevné televize v SSSR a ČSSR. In: Michalec, Z., 1983.

8. 11. 1967

Z funkce šéfredaktora Televizních novin byl uvolněn Bedřich Rohan a na jeho místo nastoupil Kamil Winter. In: Archiv ČT. Viz též Přehled osobností – Rohan, Winter.

1968

Na Mezinárodním televizním festivalu Prix Italia získal cenu pro dokumentární pořad film *Inzerát* režiséra Jindřicha Fairaizla. In: Cysařová, J., 1993.

1968

V lednu 1968 byl uskutečněn jeden z prvních barevných přenosů Čs. televize. Z vysílací laboratoře Výzkumného ústavu rozhlasu a televize ve Vokovicích, kde bylo studiové zařízení barevné televize vyvinuto, se vysílal signál přes vysílač Petřín do přijímačů barevné televize umístěných v Mánesově sále Pražského hradu. In: Strančík, F., 1973.

24. 1. 1968

Aktiv komunistů Československé televize zaslal generálnímu tajemníkovi ÚV KSČ Alexandru Dubčekovi rezoluci, v níž jeho účastníci uvítali závěry lednového zasedání ÚV KSČ. In: Cysařová, J., 1998b.

31. 1. 1968

V Čs. televizi se uskutečnila schůze, na níž vedoucí pracovníci televize požadovali uvedení tzv. trezorových pořadů, obnovení diskusního cyklu Jiřího Kantůrka *Věc veřejná* a ujasnění funkce televizního zpravodajství a publicistiky. In: Cysařová, J., 1998b.

1. 2. 1968

Delegáti pražské městské konference KSČ žádali programovou a ekonomickou samostatnost televize a její podřízenost pouze předsedovi vlády

nebo příslušnému výboru Národního shromáždění, nikoliv ÚV KSČ. In: Cysařová, J., 1993.

28. 2. 1968

Celozávodní konference KSČ v Československé televizi vyjádřila souhlas s požadavky delegátů pražské městské konference KSČ. Zároveň účastníci vyslovili protest proti zásahům ÚV KSČ do televizní tvorby. Nadnesli otázku nutnosti existence Ústřední publikační správy a tiskového zákona v dosavadní podobě. In: Cysařová, J., 1998b.

21. 3. 1968

Poprvé vysílán diskusní pořad *Sondy*, v němž moderátor Jiří Kantůrek diskutoval v závodech a v obcích na téma „Co se vlastně změnilo?“ In: Cysařová, J., 1993.

29. 3. 1968

Začala dvoudenní konference Svazu československých filmových a televizních umělců. In: Cysařová, J., 1994.

1. 4. 1968

Ústřední ředitel Čs. televize Jiří Pelikán zrušil dvě funkce programových náměstků. Tato místa zastávali Jaroslav Hondlík a Jiří Plachý, které do funkcí v roce 1965 dosadil aparát ÚV KSČ. In: Cysařová, J., 1998b.

9. 4. 1968

Poprvé byl vysílán diskusní pořad *Mezi námi*, v němž v přímém přenosu moderátoři Jiří Kantůrek, Ladislav Daneš a Jiří Ruml moderovali diskuse o nejdůležitějších otázkách života společnosti. Pořad se na obrazovkách objevoval pravidelně každé úterý po *Televizních novinách* (naposledy 20. srpna 1968). In: Cysařová, J., 1993.

1. 5. 1968

Komise Filmového a televizního svazu (FITES) pod vedením režiséra Jiřího Krejčíka zahájila rehabilitace filmových a televizních pracovníků, kteří museli z politických důvodů v období 1948–68 opustit svá místa. In: Cysařová, J., 1994.

1. 5. 1968

Čs. televize začala uvádět pořad *Kam spějeme*, v němž ústřední ředitel Jiří Pelikán diskutoval s diváky o televizním programu, o svobodě slova a novinářské etice. In: Cysařová, J., 1993.

1. 5. 1968

Čs. televize odvysílala první část čtyřdílného dokumentu *Na pomoc generální prokuratuře*, který zpochybnil dosavadní výklad smrti Jana Masaryka (scénář a režie Vlastimil Vávra). In: Cysařová, J., 1993.

1. 5. 1968

Prezident ČSSR Ludvík Svoboda propůjčil Československé televizi Řád práce. In: Záruba, R., 1989.

1. 6. 1968

Při příležitosti Dne dětí bylo uskutečněno pokusné barevné vysílání z Výzkumného ústavu radiokomunikací na Pražský hrad. In: Seger, J., 1982, Strančík, F., 1973.

1. 7. 1968

Došlo k organizačním změnám v Čs. televizi. Vzniklo samostatné Televizní studio Praha. Ústřední ředitelství ČT se soustředilo na koordinaci programu pěti studií Československé televize. Ředitelem TS Praha se stal dosavadní hlavní redaktor Hlavní redakce publicistiky a dokumentaristiky Viktor Růžička. Na jeho místo nastoupil Arnošt Frydrych. In: Cysařová, J., 1998b.

26. 7. 1968

Spisovatel Pavel Kohout a cestovatel Jiří Hanzelka přednesli v televizi „Poselství občanů předsednictvu ÚV KSČ“, v němž vyjádřili podporu vedení strany. In: Cysařová, J., 1998b.

21. 8. 1968

Čs. televize začala již ve 4.30 hod. vysílat z budovy Měšťanské besedy mimořádné zpravodajství (moderátorka Kamila Moučková, režisér Pavel Vantuch, kameramani Přemysl Prokop a Petr Ulrych, šéfredaktor Televiz-

ních novin Kamil Winter a vedoucí tvůrčích týmů TN Miroslav SígI). V 8.30 hod. studio obsadili sovětští vojáci a za přítomnosti pracovníka televize Karla Kohouta přerušili vysílání. Čs. televize dopoledne vysílala ze studia Skaut, ale také tam byl přímý přenos v 11.40 hod. ukončen. Pracovníci televize pak do 23. srpna vysílali z vysílače Cukrák a z Výzkumného ústavu a.s. Popova pro sdělovací techniku v Praze 4. Poté se přesunuli do rozestavěného objektu v Praze na Petřinách, kam dramatik František Pavlíček do improvizovaného studia přiváděl delegáty XIV. sjezdu KSČ, novináře, umělce. Vysílání skončilo 26. srpna. Jiná skupina působila na televizním vysílači Klet-Krašov. Z rozestavěného objektu Kavčích hor vysílali přes přenosový vůz Jindřich Fairaizl a Ivo Paukert. In: Cysařová, J., 1998b.

29. 8. 1968

Předseda vlády Oldřich Černík sdělil Jiřímu Pelikánovi, že představitelé SSSR žádají, aby opustil funkci ústředního ředitele Čs. televize. Pracovníci televize vyjádřili Pelikánovi podporu a pouze vzhledem k složité situaci přijali jako možné řešení jmenování vládního zmocněnce pro televizi Bohumila Švece. In: Cysařová, J., 1998b.

30. 8. 1968

Vláda ČSSR zřídila usnesením č. 292 při předsednictvu vlády Úřad pro tisk a informace, jehož úkolem bylo jednotně usměřňovat a kontrolovat činnost tisku, rozhlasu, televize a ČTK a pracovat zároveň jako informační a konzultační středisko předsednictva vlády pro styk s redakcemi. Ředitelem úřadu jmenovala Josefa Vohnouta.

4. 9. 1968

Pražské televizní studio obnovilo v 19 hodin činnost. Po *Televizních novinách* recitoval Luděk Munzar ve *Chvilce poezie* Horův *Zpěv o rodné zemi* a poté byl uveden Smetanův *Dalibor*. In: Cysařová, J., 1998b.

23. 9. 1968

Československý výbor obránců míru udělil kolektivu pracovníků Čs. televize v českých zemích Československou cenu míru za statečnost a obětavost, kterou projevíli v srpnu při okupaci ČSSR vojsky Varšavské smlouvy. In: Cysařová, J., 1998b.

25. 9. 1968

Z televizní obrazovky se s diváky rozloučil ústřední ředitel Jiří Pelikán, kterého z funkce odvolala vláda, přičemž již 17. září jeho odvolání navrhl ÚV KSČ. Vládním zmocněncem pro televizi byl jmenován Bohumil Švec, pracovník ideologického oddělení ÚV KSČ. Povinnosti ústředního ředitele zastával I. náměstek ústředního ředitele Čs. televize Zdeněk Noháč. In: Cysařová, J., 1998b.

1. 10. 1968

Ředitel TS Praha Viktor Růžička potvrdil ve funkcích šéfredaktorů Arnošta Frydrycha (Hlavní redakce publicistiky a dokumentaristiky), Romana Hlaváče (Hlavní redakce literárně-dramatického vysílání) a Miloše Volfa (Hlavní redakce pro děti a mládež). Šéfredaktor Televizních novin Kamil Winter odjel 28. srpna do Velké Británie a na jeho místo nastoupil Zdeněk Michalec. In: Cysařová, J., 1998b.

7. 10. 1968

Celozávodní výbor ZO KSČ v Čs. televizi zaslal předsednictvu ÚV KSČ, vládě a Národnímu shromáždění dopis, v němž požadoval nové posouzení situace v Čs. televizi. Pracovníci televize znovu vyjádřili podporu Jiřímu Pelikánovi. In: Cysařová, J., 1998b.

11. 10. 1968

Výbor základní organizace KSČ z literárně-dramatického vysílání zaslal ÚV KSČ rezoluci, v níž protestoval proti přítomnosti vojsk Varšavské smlouvy a vyjádřil obavy z návratu KSČ k předlednové politice. Tuto obavu sdělil ve své rezoluci 15. října také celozávodní výbor KSČ pracovníků Čs. televize. In: Cysařová, J., 1998b.

1. 11. 1968

V pořadu *Je ta kniha bílá, nebo proužkovaná* dr. Ota Popp a Karel Kyncl odhalovali lži v tzv. Bílé knize, dokladech o údajné kontrarevoluci v roce 1968. In: Cysařová, J., 1998b.

11. 11. 1968

Celozávodní výbor KSČ pracovníků Čs. televize zaslal protestní dopis předsedovi vlády Oldřichu Černíkovi a vyjádřil nesouhlas s pokynem

vlády, aby se Československá televize ve svém vysílání vyhnula politické publicistice. Protestoval proti direktivním a administrativním zásahům do televizní tvorby. In: Cysařová, J., 1998b.

5. 12. 1968

Vláda usnesením č. 449 odvolala Bohumila Švece z funkce vládního zmocněnce pro televizi a do funkce ústředního ředitele Čs. televize jmenovala Josefa Šmídmajera, spolupracovníka předsedy vlády Oldřicha Černíka. In: Cysařová, J., 1998b.

1969

Na Mezinárodním televizním festivalu Prix Italia získal cenu za původní hudební pořad film hudebního skladatele Luboše Fišera a režiséra Petra Weigla *Bludiště moci*. In: Televizní tvorba, 1988.

1969

Čs. televize přešla na federální symetrický model. Bylo vytvořeno vedení českého okruhu pro studia Praha, Brno, Ostrava a slovenského okruhu pro Bratislavu a Košice. Vedení okruhů podléhala Ústřednímu ředitelství ČST. Český okruh a slovenský okruh spadaly pod vlády republik a měly samostatné rozpočtové kapitoly. Ústřední ředitelství koordinovalo hlavní programové otázky, zahraniční styky a technický rozvoj, Výzkumný ústav rozhlasu a televize. Ústředního ředitele (od 6. 8. 1969 Jan Zelenka, místo Josefa Šmídmajera) jmenovala federální vláda, která také řešila základní otázky rozvoje televize v ČSSR. ÚV KSČ dohlížel na ideově-politický rozvoj a program činnosti ČST. Aparát ústředního ředitelství se nyní začal vytvářet odděleně od aparátu ředitelství Televizního studia Praha. Náměstkem ústředního ředitele pro televizi na Slovensku byl Jozef Vrabc (ve funkci od listopadu 1969) a náměstkem pro televizní studia v České republice Karel Kohout (ve funkci od listopadu 1969, zároveň byl od 25. 8. 1969 místo Viktora Růžičky ředitelem Televizního studia Praha). ČST fungovala jako příspěvková organizace, která dostávala ročně příspěvek ze státního rozpočtu na základě plánovaného hospodářského výsledku. Investice byly financovány z odpisu základních prostředků a státního rozpočtu. Nevyčerpaný příspěvek z rozpočtu bylo možné převést do rezervního fondu na další rok. In: Televize známá a neznámá, 1970.

1969

Poprvé se na obrazovkách objevil televizní seriál natočený filmovou technikou – britský seriál *Sága rodu Forsythů*. In: Řehák, J., 1981.

1. 1. 1969

Zdeněk Noháč byl odvolán z funkce 1. náměstka ústředního ředitele a přerážen na přípravu II. programu. In: Cysařová, J., 1998b.

1. 1. 1969

Poprvé byl vysílán měsíčník *Jizvy, jiskry, jistoty*, v němž moderátorka Jiřina Jirásková diskutovala s hosty o národní kultuře, o jejích kořenech a o duchovních hodnotách národa. Květnový pořad s hostem Vlastou Chramostovou byl poslední. Šestý díl se Zdeňkem Podskalským televize natočila, ale nesměl být odvysílán. In: Cysařová, J., 1993.

1. 1. 1969

Ústřední ředitel ČST Josef Šmídmajer ustavil jako samostatný útvar skupinu II. programu a barevné televize, která v březnu předložila návrh koncepce, organizace a programového zajištění II. programu. Koncepce počítala s uvedením II. programu v roce 1970, s vysíláním 10 hodin týdně mezi 20. a 22. hod., 5 dní v týdnu (mimo pondělí a sobotu). In: Pajer, J., 1980.

7. 1. 1969

Úřad pro tisk a informace ČSSR sdělil všem redakcím požadavek, aby v tisku, rozhlasu a televizi nebyly rozvíjeny kampaně proti vedoucím představitelům strany a státu, zveřejňovány skandalizující články a karikatury proti nim.

20. 1. 1969

Úřad pro tisk a informace ČSSR tlumočil redakcím tisku, rozhlasu a televize požadavek vlády ČSSR, aby v souvislosti s tragickou smrtí Jana Palacha zveřejňovaly o případných dalších událostech jen úřední sdělení stranických a vládních orgánů, které bude vydávat ČTK.

22. 1. 1969

V pořadu *Slovo ke dni* se televizní publicisté vyjadřovali k Palachově smrti a situaci ve společnosti. Pro většinu z nich to bylo poslední vystoupení na

televizní obrazovce před nuceným odchodem. Vystoupili Jiří Kantůrek, Vladimír Branislav, Karel Kyncl, Ladislav Daneš, Jindřich Fairaizl, Vladimír Škutina, Arnošt Frydrych, Jiří Svejkovský, Jiří Tonninger a Vladimír Tosek. In: Cysařová, J., 1993.

29. 1. 1969

Federální výbor pro tisk a informace na základě usnesení vlády z 24. ledna a ÚV KSČ z 27. ledna rozhodl o okamžitých opatřeních v Čs. televizi, v Čs. rozhlasu a tisku. Jmenoval členy ideového sboru ústředního ředitele ČST ze zástupců ÚV KSČ, vlády a Národní fronty. Zakázal, aby se na obrazovce dále objevovali Vladimír Škutina, Karel Kyncl, Ladislav Daneš, Kamila Moučková a další osobnosti roku 1968. In: Cysařová, J., 1998b.

30. 1. 1969

Redakcím byly sděleny požadavky stranických míst, mimo jiné nezveřejňovat informace o protestech proti kádrovým změnám, které vláda připravuje v Čs. televizi. In: Cysařová, J., 1998b.

20. 2. 1969

Náměstkem ústředního ředitele ČST pro koordinaci a pravidelné hodnocení programu se po Zdeňku Noháčovi stal Přemysl Kočí. In: Cysařová, J., 1998b.

21. 2. 1969

Od 21. do 22. února se uskutečnil II. sjezd Filmového a televizního svazu. In: Cysařová, J., 1994.

15. 3. 1969

Klub televizních kritiků při Svazu českých novinářů udělil ceny televizní kritiky Jiřímu Kantůrkovi za angažovanou televizní publicistiku, Kamile Moučkové a Richardu Honzovičovi za práci v *Televizních novinách*. In: Novinář XXI/4, s. 121.

28. 3. 1969

ČST odvysílala přímý přenos ze zápasu mistrovství světa v ledním hokeji mezi reprezentacemi ČSSR a SSSR. Po utkání došlo k rozbití výlohy kan-

celáře Aeroflotu na Václavském náměstí. Federální výbor pro tisk a informace obvinil Čs. televizi z rozpoutávání protisovětských nálad a nařídil prověřit v ČST veškeré pořady, které jsou v rozporu s vnitřní a zahraniční politikou státu a vyloučit všechny názory napadající KSC a SSSR. In: Cysařová, J., 1998b.

15. 4. 1969

Zdeněk Michalec požádal o zproštění funkce šéfredaktora *Televizních novin*. Na jeho místo přišel Josef Vlček, do té doby šéfredaktor *Hospodářských novin*, týdeníku ÚV KSC. Miroslav Hladký se stal šéfredaktorem televizního zpravodajství. In: Cysařová, J., 1998b.

28. 5. 1969

Na tiskové konferenci sdělilo Ministerstvo pošt a telekomunikací ČSR, že plánuje uvést do provozu televizní vysílač na Petříně a ke dni 9. 5. 1970 zahájit vysílání druhého televizního programu v Praze, Ostravě a v Brně. Do roku 1975 mělo vysílání II. programu pokrýt 35 % území Čech. Vysílání prvního programu, zajištěné osmi vysílači a 270 televizními převaděči, pokrývalo 95 % českých obcí. In: -Rba-: Co a jak kolem II. televizního programu, N XXI/7-8, s. 232.

1. 7. 1969

Koncesionářské poplatky byly zvýšeny z 15 na 25 korun měsíčně. In: Strasmajer, V., 1973.

1. 7. 1969

Rozhodnutím ústředního ředitele č. 4/1969 vznikla Hlavní redakce tělovýchovy a motorismu ČST Praha, kterou vedl Karel Mikyska. In: Záruba, R., 1989.

21. 7. 1969

Čs. televize vysílala přímý televizní přenos z přistání americké kosmické lodi Apolla 11 na Měsíci. In: Strasmajer, V., 1973.

6. 8. 1969

Vláda odvolala Josefa Šmídmajera a jmenovala ústředním ředitelem Československé televize dr. Jana Zelenku. In: Cysařová, J., 1998b. Viz též Přehled osobností – Zelenka.

7. 8. 1969

Předseda federální vlády Oldřich Černík představil nového ředitele Jana Zelenku pracovníkům ČST. Zároveň do funkce uvedl nového náměstka ÚR pro politické zpravodajství Vladimíra Soleckého, náměstkem pro umělecký program byl jmenován Přemysl Kočí a řízením ekonomicko-správních složek byl pověřen Jiří Würtherle. In: Cysařová, J., 1998b, Archiv ČT.

8. 8. 1969

ČST odvysílala televizní besedu ústředního ředitele Jana Zelenky s předsedou federální vlády Oldřichem Černíkem. Zelenka od podzimu moderoval pravidelné diskusní pořady o aktuálních politických otázkách *Pět u číše vína*. In: Cysařová, J., 1998b.

20. 8. 1969

ČST uvedla publicistický pořad *A léta běží, vážení*, který byl diskreditací svědka okolností smrti Jana Masaryka. Začala tak série pořadů, která měla být normalizačním výkladem událostí roku 1968. Dokumenty režíroval Miroslav Hladký. In: Cysařová, J., 1998b.

25. 8. 1969

Jan Zelenka požádal celozávodní výbor KSC o pomoc při překonávání krize, při ideově-politickém působení a řešení kádrových otázek. Následně odvolal z funkcí ředitele Televizního studia Praha Viktora Růžičku a vedoucího Hlavní redakce publicistiky a dokumentaristiky Arnošta Frydrycha. Ředitelem Televizního studia Praha se stal Karel Kohout. In: Cysařová, J., 1998b.

1. 9. 1969

Jednotka Lidových milicí v ČST vyjádřila nedůvěru celozávodnímu výboru KSC a podpořila ústředního ředitele Jana Zelenku. In: Cysařová, J., 1998b.

5. 9. 1969

Uveden dokument *Vlastenci bez masky*, který zachycoval srpen 1968 podle výkladu husákovského vedení KSC. In: Cysařová, J., 1998b.

15. 9. 1969

ČST odvysílala dokument *Československo – rok zkoušek*, který natočili sovětsí dokumentaristé. Komentář četla Jiřina Švorcová. Dokument měl podle tvůrců ukazovat působení protisocialistických a oportunistických sil v polednovém vývoji v ČSSR. In: Cysařová, J., 1998b.

15. 10. 1969

Z funkce ředitele TS Brno byl odvolán Bohumil Pavlinec a řízením studia byl pověřen Vladimír Hrouzek. In: Archiv ČT.

1. 11. 1969

ÚV KSČ a OV KSČ reorganizovaly celozávodní výbor KSČ v ČST. Již 20. října rezignovala předsedkyně CZV KSČ Jarmila Roháčová. ÚV KSČ na místo uvolněného funkcionáře v ČST dosadil Libuši Davidovou, která se stala zároveň tajemnicí nového předsedy CZV KSČ Karla Kohouta. In: Cysařová, J., 1998b.

6. 11. 1969

Filmový a televizní svaz předal ceny Trilobit, mezi oceněnými byl čtyřdílný cyklus *Na pomoc generální prokuraturě* televizního publicisty Vlastimila Vávry. In: Cysařová, J., 1994.

11. 11. 1969

Mladá fronta uveřejnila prohlášení, kterým se vedení Čs. televize distancovalo od rozhodnutí Filmového a televizního svazu udělit ceny za televizní a filmovou tvorbu za rok 1968, zejména v případě ocenění publicistických televizních pořadů Vlastimila Vávry. Jeho seriál *Na pomoc generální prokuraturě* sehrál podle vedení ČST „výrazně negativní úlohu při dezorientaci naší veřejnosti...“ In: Prohlášení čs. televize, Co řekli a napsali o tisku, rozhlasu a televizi, N XXI/12, s. 368. Srv. Mladá fronta 11. 11. 1969.

14. 11. 1969

V Rudém právu komunisté – pracovníci Televizních novin odsoudili názory západoevropského zpravodaje Televizních novin Bohumila Rohana a zejména jeho rozhodnutí nevrátit se do ČSSR. In: Vyloučení B. Rohana, Co řekli a napsali o tisku, rozhlasu a televizi, N XXI/12, s. 368. Srv. RP 14. 11. 1969

19. 12. 1969

ČST uvedla 1. díl trilogie režiséra Miroslava Hladkého *Causa Jan Masaryk* s podtitulem „Fakta o zrodu jedné z nejvýznamnějších protikomunistických kampaní minulého roku“. Dokument měl zdiskreditovat publicistický cyklus Vlastimila Vávry *Na pomoc generální prokuraturě*. In: Cysařová, J., 1998b.

1. 12. 1969

Dosaženo počtu 3 000 000 televizních koncesionářů. In: Strasmajer, V., 1973.

1. 12. 1969

Proběhla ideově tvůrčí konference Československé televize, která formulovala hlavní politické úkoly této organizace. Ředitel Televizního studia Praha Karel Kohout provedl 23 změn na vedoucích místech. In: Cysařová, J., 1998b.

1. 1. 1970

Ředitelem TS Brno byl jmenován František Motyčka, který vystřídal Vladimíra Hrouzka. In: Archiv ČT.

1970

Šéfredaktorem Ústřední redakce armády, bezpečnosti a brannosti Československé televize se stal Miloslav Broumský. In: Archiv ČT.

1970

Vysílací doba Čs. televize na českém okruhu byla 75,2 hodiny, z toho II. program 10,3 hodiny týdně (na slovenském 73,4 hodiny, z toho II. program 8,2 hodiny). In: Kovařík, F., 1983.

1970

Po nucených odchodech televizních redaktorů musela ČST hledat nové pracovníky a vypsala konkurz, kterého se zúčastnilo asi 1 400 uchazečů z různých sociálních vrstev, různého vzdělání i povolání. V několika kolech bylo vybráno 29 mladých lidí, kteří se zúčastnili desetidenního školení. Pro práci v televizi pak bylo vybráno deset budoucích redaktorů, kteří do televize nastoupili po absolvování dvouměsíčního internátního politic-

kého a odborného školení na Roztěži. In: Bílek, Jaroslav, dr.: Mladí adepti novinářství v televizi, N XXIII/2, s. 47., Chmel, Ladislav: Svět na obrazovce, N XXIII/3, s. 75–77., Brixí, J.: Mladí adepti novinářství v televizi po jednom měsíci, N XXIII/6, s. 198.

9. 2. 1970

Zahájeno zkušební vysílání Československé televize na dvou programech. In: Malá československá encyklopedie, 1. díl, 1984.

14. 2. 1970

Uskutečněn první barevný přímý přenos Československé televize do zahraničí. Televize odvysílala z mistrovství světa v lyžování ve Vysokých Tatrách 28 hodin programu do 30 států světa. In: Strasmajer, V., 1973.

31. 3. 1970

Vedení ČST zrušilo redakci publicistického pořadu *Zvědavá kamera*. Její členové Vladimír Branislav, Otta Bednářová a Ota Nutz museli opustit televizi. In: Cysařová, J., 1993.

10. 5. 1970

Zahájeno vysílání II. programu Čs. televize, nejprve jen 6 hodin týdně (úterý, čtvrtek, neděle). In: Strasmajer, V., 1973.

30. 6. 1970

Zrušena Hlavní redakce publicistiky a dokumentaristiky a vznikla nová redakce se změněným personálním obsazením. In: Cysařová, J., 1993.

1. 8. 1970

Ústřední ředitel ČST Jan Zelenka označil bývalého programového náměstka Zdeňka Noháče za představitele kontrarevoluce a ten byl okamžitě propuštěn. Pracoval dále jako překladatel bez zaměstnaneckého poměru. In: Cysařová, J., 1993.

27. 8. 1970

Federální vláda ČSSR usnesením č. 196/70 uložila ČST přebudovat černobílá studia č. 3, 4 a 5 na barevnou technologii, zajistit výstavbu II. tele-

vizního programu a barevné televize podle systému SECAM. In: Řehák, M., 1972.

17. 10. 1970

První studiový blok v novém televizním centru v Praze na Kavčích horách byl odevzdán Čs. televizi a uveden do provozu. V objektu se nalézala dvě studia o 200 m² a 400 m², moderní tranzistorové zařízení pro černobílý obraz, komplex tří odbavovacích kombinátů, hlavní technické kontroly, přídatná a spojová pracoviště. In: Strasmajer, V., 1973, Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1973.

25. 10. 1970

Ředitel Výzkumného ústavu rozhlasu a televize Vlastimil Svoboda byl odvolán a na jeho místo nastoupil Jan Malý. In: Archiv ČT.

1. 11. 1970

Vedení ČST přijalo „Výhledovou studii rozvoje Čs. televize do roku 1985“. In: Pajer, J., 1980.

7. 12. 1970

Řídící komise pro prověrky členů KSČ v Televizním studiu Praha předložila ÚV KSČ závěrečnou zprávu o své činnosti. Komisi vedl Jan Zelenka a jejími členy byli Miroslav Pastyřík, Karel Šimon, Karel Kohout a Libuše Davidová. Již před prověrkami vrátilo legitimace nebo emigrovalo 75 členů KSČ. Komise prověřila 478 členů KSČ, celkem 151 bylo zrušeno členství, 74 bylo vyloučeno a 8 zemřelo. Ve srovnání s rokem 1968 ubylo v organizaci KSČ v v ČST Praha 310 lidí – 56,1 % v oblasti programových a technických pracovníků. Např. v literárně-dramatickém vysílání bylo z KSČ vyloučeno 8 členů a vyškrtáno 11. In: Cysařová, J., 1998b.

1971

ČST začala každou neděli vysílat cyklus *Film pro pamětníky*. In: Televizní tvorba 4/1988.

1971

Federální vláda ČSSR v usnesení č. 100/71 zařadila stavbu televizního studia Kavčí hory mezi závazné úkoly investiční výstavby a zadala úkol ode-

vzdat 2000 m² studiové plochy do 31. prosince 1975. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1973.

1971

Vládní usnesení č. 378/71 stanovilo opatření k pokrytí 40 % území státu signálem II. programu. In: Pajer, J., 1980.

1971

Československá televize zavedla metodu denního kontinuálního výzkumu sledovanosti a úspěšnosti televizních programů. Výsledky zpracovával odbor výpočetní techniky na počítači ZPA 600. In: Ungr, V., 1984.

1971

Ústřední ředitel ČST Jan Zelenka se stal předsedou správní rady Mezinárodní rozhlasové a televizní organizace OIRT. Tuto funkci zastával do roku 1973, kdy jej vystřídala Milena Balašová (náměstkyně ÚŘ ČST), která se stala generální tajemnicí OIRT. In: Malá československá encyklopedie.

1. 4. 1971

Ředitelem TS Ostrava byl místo odvolaného Karla Dittlera jmenován Jaroslav Vondra. In: Archiv ČT.

1. 5. 1971

Činnost zahájilo radiokomunikační středisko na Ještědu u Liberce. Tato 93 m vysoká stavba obdržela ve Francii architektonickou Perrotovu cenu. In: Seger, J., 1982.

1. 5. 1971

Na základě usnesení předsednictva ÚV KSČ z listopadu 1970 a vládního usnesení č. 75 z roku 1971 o kádrové a personální práci byl zřízen kádrový a personální útvar Československé televize Praha a jednotlivých studií. V ČST probíhala 1. etapa kádrové obměny. Do Hlavní redakce Televizních novin bylo v konkurzu přijato 21 nových redaktorů, převážně středoškoláků, kteří si při zaměstnání dodělávali vysokou školu. Věkový průměr redakce se snížil na 35 let. Při II. etapě kádrové obměny v roce 1972 do redakce nastoupilo dalších 22 nových redaktorů. Z literárně-dramatického

vysílání byla k 30. září 1971 propuštěna dramaturgyně Zdena Josková. Jiří Hubač, Otakar Fencel, Zdeněk Mahler byli zbaveni vedoucích funkcí. ČST ukončila spolupráci s externími dramaturgy Petrem Pujmanem a Alenou Stránskou. In: Cysařová, J., 1998b.

1. 9. 1971

Vedení ČST přijalo Generel rozvoje Čs. televize do roku 1985. In: Pajer, J., 1980.

27. 9. 1971

Od 27. září do 3. října v Bratislavě proběhl I. mezinárodní festival televizních programů pro děti a mládež – Cena Dunaje. In: Řehák, J., 1981.

15. 11. 1971

V Moskvě byla podepsána dohoda o vytvoření mezinárodní organizace pro soustavu kosmických telekomunikací Intersputnik. In: Seger, J., 1982.

listopad 1971

Hlavní redakce Televizních novin zahájila v čase nedělního poledne vysílání *Magazínu TN*. In: Kozlová, Danica: *Magazíny Televizních novin*, Novinář, 1971, XXIV/4, s. 28–29.

prosinec 1971

Podepsána mezivládní dohoda o pomoci Sovětského svazu Československu při rozvoji II. programu a zavádění barevné televize. Na základě dohody byla do ČSSR dodávána přenosová, záznamová a studiová technika včetně přijímačů. In: Strančík, F., 1973.

1972

Petr Weigl a Miroslav Kůra získali na Mezinárodním televizním festivalu Prix Italia hlavní cenu za ztvárnění Prokofjevova baletu *Romeo a Julie*. In: *Televizní tvorba*, 1988.

1972

Sedmá sekce komise pro radiotechnický a elektronický průmysl RVHP přijala dokument „Základní technické parametry soustavy barevné televize SECAM“. In: Strančík, F., 1973.

1972

ČST začala používat čtyři barevné přenosové vozy západní výroby. In: Pajer, J., 1980.

1972

Televize vysílala na II. programu 4 dny v týdnu. In: Strasmajer, V., 1973.

1972

Čs. televize uskutečnila barevné vysílání z mistrovství světa v ledním hokeji v Praze. In: Kovařík, F., 1983.

1972

Zahájeno vysílání *Bakalářů*, cyklu televizních povídek natočených podle diváckých námětů. Tento cyklus byl hlavně spojen se jmény: Jaroslav Dietl (scenárista povídek), Jaroslav Dudek (režisér), Libuše Pospíšilová (dramaturgyně a moderátorka) a Vladimír Menšík, který *Bakaláře* uváděl i v mnohých povídkách hrál. *Bakaláři* si získali u diváků velkou oblibu a postupně se do jejich natáčení zapojila všechna studia ČST. In: Řehák, J., 1981.

1972

Došlo ke kádrovým změnám ve vedení ČST. Náměstek ÚŘ Vladimír Solec ký odešel na ÚV KSČ, odkud naopak přišli noví náměstci Vladimír Diviš a Milena Balašová. Diviš se stal prvním náměstkem ústředního ředitele Jana Zelenky a Balašová náměstkyní pro řízení českých studií. Karel Kohout přestal být náměstkem ÚŘ, stal se místo Zdeňka Michalce hlavním redaktorem II. programu a působil zde do konce roku 1972, kdy se změnila struktura ČST. Původně měl II. program paralelní redakce k hlavním redakcím a tyto paralelní redakce se specializovaly na přípravu pořadů II. programu. K 31. 12. 1972 však byly začleněny do centrální organizace ČST. Samotné vedení Československé televize tvořili ještě Jozef Vrabc, náměstek pro slovenská studia, a František Kajňák, náměstek pro technický rozvoj. In: Cysařová, J., 1998b. Viz též Přehled osobností – Balašová, Diviš.

1. 6. 1972

ČST uvedla do zkušebního provozu experimentální studio Jezerka, které mělo sloužit k výrobě pořadů barevného vysílání. In: Kovařík, F., 1983.

1. 7. 1972

Z funkce ředitele TS Ostrava byl odvolán Jaroslav Vondra a na jeho místo nastoupil Evžen Saidok. In: Archiv ČT.

12. 7. 1972

V ČSSR vstoupila v platnost Moskevská dohoda z 15. listopadu 1971 o vzniku telekomunikační soustavy Intersputnik. In: Seger, J., 1982.

1973

V rámci mezivládní dohody získala ČST ze Sovětského svazu tři přenosové vozy, přístroje pro videozáznam a malé reportážní vozy. In: Pajer, J., 1980.

1973

ČST začala používat opakovací zařízení HS 100, které umožňovalo vracení obrazu o 36 sekund zpět po označení a zpomalenou reprodukci, což mělo význam hlavně pro sportovní přenosy (tzv. opakovačky a písmeno R v rohu obrazovky). In: Záruba, R., 1989.

1973

Federální vláda ČSSR uložila průmyslu vyvinout československý televizor pro příjem barevného obrazu. Na trhu se poté objevil barevný televizor Teslacolor. In: Seger, J., 1982, Strančík, F., 1973.

1973

Vznikla Ústřední redakce politického zpravodajství a publicistiky (od 1. 7. 1973 ji vedl Vlastimil Kříž), která zahrnovala Hlavní redakce Televizních novin v Praze a Bratislavě, redakce zpravodajství Brno, Ostrava a Košice. In: Michalec, Z., 1983.

1973

Československá televize při příležitosti 20. výročí zahájení vysílání byla za přispění ke konsolidaci společnosti a plnění závěrů XIV. sjezdu Komunistické strany Československa vyznamenána Řádem práce. In: Michalec, Z., 1983.

1973

Televize vysílala na II. programu 5 dnů v týdnu. In: Michalec, Z., 1983.

1. 1. 1973

Uplatňováno nové vysílací schéma. Začátek večerního vysílání ČST posunula ČST na 18. hodinu, kdy byl vysílán *Večerníček*. In: Kovařík, F., 1983.

1. 2. 1973

Při přenosech z mistrovství světa v krasobruslení v Bratislavě byly použity nové přístroje pro barevné vysílání z podniku Tesla-Radiospoj. In: Seger, J., 1982.

květen 1973

Experimentální televizní studio pro barevnou televizi Jezerka bylo uvedeno do stálého provozu. In: Pajer, J., 1980.

8. 5. 1973

Poprvé byl československý barevný pořad (*Hudba pro miliony*) přijat do sítě Intervize. In: Michalec, Z., 1983.

9. 5. 1973

ČST uvedla do provozu barevný odbavovací komplex na Kavčích horách a studio Petr Bezruč v Ostravě. Zahájila na II. programu pravidelné barevné vysílání. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1973.

3. 12. 1973

Ve dnech 3. a 4. prosince uskutečnila ČST první přímé přenosy prostřednictvím sovětské telekomunikační družice Molnija (návštěva generálního tajemníka ÚV KSČ Gustáva Husáka v Indii). In: Strasmajer, V., 1973.

1974

Vznikl projekt Objektu Televizních novin v areálu Kavčích hor. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1973.

1974

Televize vysílala na II. programu 6 dnů v týdnu. In: Michalec, Z., 1983.

1974

Zahájeno vysílání prvního barevného magazínu *Vysílá studio Jezerka*. In: Michalec, Z., 1983.

250

1974

Vedení ČST rozhodlo o kolorifikaci I. programu. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1973.

1974

ČST ve dvouletých cyklech prováděla nomenklaturní prověřování svých pracovníků. V roce 1974 museli rozvázat stálý pracovní poměr např. dramatik Jiří Hubač a režisér Jiří Bělka, kteří nadále mohli v televizi pracovat pouze jako externisté. Oba byli v letech 1968–69 členy Filmového a televizního svazu. In: Cysařová, J., 1998b.

1974

ČST získala na Mezinárodním televizním festivalu v Praze hlavní cenu Zlatá Praha v kategorii dramatických pořadů za hru *Rafan* (režie Antonín Dvořák) a cenu Intervize za hudební pořad *Slovanské tance* (režie Václav Hudeček). In: Michalec, Z., 1983.

13. 2. 1974

Federální ministerstvo spojů vydalo vyhlášku č. 13/1974 Sb., která stanovila rozhlasový a televizní řád. Vyhláška vymezila pojmy rozhlasový a televizní přijímač, povinnosti jeho vlastníka (evidence přijímačů, placení poplatků) a podmínky provozu přijímačů.

28. 3. 1974

Federální vláda projednala zprávu ministra spojů o postupném zavádění barevné televize v síti I. programu, vládním usnesením č. 73 ji schválila a uvolnila devizové prostředky na realizaci celé akce. In: Seger, J., 1982.

30. 4. 1974

Zahájen zkušební provoz pozemní stanice družicových spojů Radiokomunikačního střediska. ČSSR se tak zapojila do systému družic Molnija. In: Seger, J., 1982.

12. 6. 1974

Federální ministerstvo spojů vydalo vyhlášku č. 73/1974 Sb. o společných rozvodech rozhlasových a televizních signálů po kabelech. Ministerstvo touto vyhláškou schválilo základní technické parametry vyvíjených

251

a dovážených zařízení společných rozvodů rozhlasových a televizních signálů po kabelech. Rozdělilo kompetence jednotlivých územních rozvodů a ustanovilo státní inspekci a dozor nad rozvody.

1975

Výzkumný ústav rozhlasu a televize vypracoval základní technické rozvahy přípravy odbavovacího komplexu ODK 1 na barevné vysílání. VÚRT provedl úpravy odbavovacího řetězce. Pracoviště bylo koncipováno tak, aby mohlo zpracovávat barevné signály v soustavě PAL i SECAM. Hrubé montážní práce byly na Kavčích horách ukončeny 7. listopadu a oživování zařízení ČST ukončila v prosinci 1975. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1978.

1975

Tesla Radiospoj a Výzkumný ústav rozhlasu a televize dokončily první čs. barevnou televizní kameru. In: Michalec, Z., 1983.

1975

Vysílací doba Čs. televize na českém okruhu byla 108,3 hodiny týdně, z toho II. program 29,9 hodiny (na slovenském okruhu 104,1 hodiny, z toho II. program 30,5 hodiny). V ČSSR bylo 3 689 212 majitelů televizních koncesí (v SSR 918 669). Za rok bylo odvysíláno na českém okruhu 1 757,9 hodin barevného programu (na slovenském okruhu 1 695,7 hodiny). Televizní signál pokrýval: I. program 94,5 % území, II. program 43 % území ČSSR, fungovalo 24 vysílačů II. programu, přičemž 11 bylo dokončeno v roce 1975. In: Kovařík, F., 1983.

1975

Televizní adaptace románu Marie Majerové *Robinsonka* (režie Karel Kachyňa) zvítězila v Bratislavě na festivalu televizní tvorby pro děti Cena Dunaje. In: Michalec, Z., 1983.

1975

ČST získala na Mezinárodním televizním festivalu v Monte Carlu cenu Stříbrná nymfa za pořad *Svědkové obžaloby* (režie Pavel Háša). In: Michalec, Z., 1983.

9. 5. 1975

Československá televize zahájila na I. programu pravidelné barevné vysílání. In: Michalec, Z., 1983.

10. 7. 1975

Usnesení předsednictva federální vlády uložilo ČST zahájit od roku 1978 pravidelné barevné vysílání politického zpravodajství. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1978.

15. 12. 1975

Do provozu bylo po rekonstrukci uvedeno pražské televizní studio v Plodínové burze, které mělo vybavení sovětské výroby pro barevné vysílání. Studio umožňovalo natáčení diskusních pořadů. In: Pajer, J., 1980.

1976

Na Kavčích horách byl dokončen II. studiový blok, který zahrnoval tři studia (300, 400 a 700 m²) pro výrobu pořadů barevného vysílání, moderní scénické zařízení, tři zvuková studia a objekt pro obrazovou výrobu na záznam. Zároveň ČST zahájila výstavbu Objektu Televizních novin. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1978.

1976

ČST uvedla do provozu automatické pracoviště TMZ pro dabing pořadů zaznamenaných na videomagnetický pás, které vzniklo adaptací jedné ze šesti dosavadních zkušeben a několika kanceláří. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1978.

1976

Televize vysílala na II. programu 7 dnů v týdnu. In: Michalec, Z., 1983.

1976

Poprvé se na obrazovkách objevil Festival televizní tvorby, celotýdenní přehlídka nejlepších pořadů ČST z uplynulého roku. In: Michalec, Z., 1983.

1976

Československou televizi musel opustit sportovní komentátor dr. Luděk Brábník, protože během komentování hokejového zápasu mezi českoslo-

venskými a sovětskými reprezentanty, řekl, že „sověti nastupují se svými cccp na prsou“. In: Archiv ČT.

1. 1. 1976

ČSSR přistoupila na mezinárodní úmluvu SI, podle níž je za jednotku času považována jen sekunda, zatímco vteřina značí velikost úhlu, a proto sportovní relace *Branky – body – vteřiny* změnila název na *Branky – body – sekundy*. In: Záruba, R., 1989.

12. 9. 1976

ČST uvedla 1. díl seriálu *Muž na radnici* o předsedovi městského národního výboru Františku Bavorovi (scénář Jaroslav Dietl, režie Evžen Sokolovský). Seriál byl příspěvkem ČST k říjnovým volbám do zastupitelských sborů. In: Československá televize, 1976.

1. 10. 1976

Řízením Ústřední redakce politického zpravodajství a publicistiky byl pověřen Dušan Macháček. In: Archiv ČT.

1. 12. 1976

Na místě ředitele TS Brno nahradil Františka Motyčku Eduard Skoták. In: Archiv ČT.

1977

Zahájen provoz výpočetního střediska Čs. televize na Kavčích horách. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1978.

1977

Při běžeckém závodu Praha-Běchovice ČST poprvé vyzkoušela přenos obrazu z jedoucího elektromobilu EMA 2. In: Seger, J., 1978.

1977

Televizní film *Novosvětská* (režie Vladimír Sís) zvítězil v kategorii hudebních pořadů na Mezinárodním televizním festivalu Zlatá Praha. In: Michalec, Z., 1983.

1977

Televizní *Silvestr* byl natočen ve studiu 4 na Kavčích horách za účasti herců a zpěváků v publiku. *Silvestr* moderoval Vladimír Menšík, který tyto

divácky velmi úspěšné zábavné pořady uváděl i v následujících dvou letech (režie Ján Roháč). In: Michalec, Z., 1983.

13. 1. 1977

ČST zahájila kampaň proti signatářům Prohlášení Charty 77. O den dříve vyšel v Rudém právu článek „Ztroskotanci a samozvanci“. Ve zpravodajské relaci *Televizní noviny* začaly být zveřejňovány protestní rezoluce stranických organizací i pracovních kolektivů z nejrůznějších podniků, úřadů, škol. Chartisté v nich byli nazýváni zrádci, rozvratníky, služebníky imperialismu a zkrachovalými kontrarevolucionáři z roku 1968. Divák se však nikdy obsah nebo hlavní body Prohlášení Charty 77 z obrazovky nedozvěděl. In: Daniel Růžička, „Pryč se samozvanci“. Lidové noviny, ročník 15, č. 10, 12. 1. 2002.

19. 1. 1977

ČST odvysílala výpověď bývalého ředitele Městských divadel pražských Oty Ornesta, v níž se omluvil za své aktivity v roce 1968 a distancoval se od Charty 77, Pavla Tigrida a Jiřího Pelikána. Po zveřejnění Charty 77 byl Ornest zatčen Státní bezpečností a obviněn z trestné činnosti proti základem republiky. V cele ruzyňské věznice, stylizované jako pracovna, pak musel pod nátlakem natočit s Československou televizí omluvné prohlášení. In: Růžička, D., 2002.

20. 1. 1977

Československá televize odvysílala desetiminutovou propagandistickou reportáž *Kdo je Václav Havel*, jejímž cílem bylo Havla jako prvního signatáře Charty 77 v co největší míře očernit. Prorektor Univerzity Karlovy Vítězslav Ržounek v reportáži hodnotil Havlovu literární tvorbu. Bývalí zaměstnanci paláce Lucerna vzpomínali, jak tento podnik fungoval ve 30. a 40. letech. Reportáž také připomínala Havlovo působení v Divadle Na zábradlí. Obdobnou propagandistickou reportáž odvysílala ČST 22. 1. 1977 o spisovateli a dramatikovi Pavlu Kohoutovi. Jako název byl zvolen titul jedné z Kohoutových knih: *Z deníku kontrarevolucionáře*. In: Růžička, D., 2002.

23. 1. 1977

ČST uvedla publicistický pořad *Vysoká hra*, který se zabýval „činností západních špionážních centrál, rezidentů a rezidentur v ČSSR a lidmi, kteří

rozvratně působili proti našemu socialistickému zřízení“. ČST tak pokračovala v rozsáhlé kampani proti signatářům Charty 77. In: Růžička, D., 2002.

28. 1. 1977

ČST odvíšala na prvním programu přímý přenos z Národního divadla, kde se uskutečnilo shromáždění zástupců čs. uměleckých svazů. Zúčastnění podepsali „Provolání čs. výborů uměleckých svazů“, v němž se přihlásili k hodnotám socialismu a protestovali proti činnosti signatářů Charty 77. V následujících dnech televize přinášela jména dalších umělců, kteří toto provolání uměleckých svazů podepsali. K závěrům shromáždění z Národního divadla se denně v televizním zpravodajství vyslovovali známí umělci. In: Růžička, D., 2002.

19. 2. 1977

ČST získala na Mezinárodním televizním festivalu v Monte Carlu cenu Stříbrná nymfa za nejlepší dramatický pořad *Mário a kouzelník*. Miloslav Luther obdržel Cenu za režii. In: Michalec, Z., 1983.

prosinec 1977

ČST v prosinci 1977 odvysílala všech 12 dílů seriálu Jaroslava Dietla *Žena za pultem* s Jiřinou Švorcovou v hlavní roli (režisér Jaroslav Dudek), který se stal nejsledovanějším a divácky nejlépe hodnoceným pořadem roku. In: Michalec, Z., 1983.

1978

Televizní film *Jak vytrhnout velrybě stoličku* režisérky Marie Poledňákové zvítězil v kategorii dramatických pořadů na Mezinárodním televizním festivalu Zlatá Praha. In: Michalec, Z., 1983.

1978

Hlavní cenu Zlatá skála na Mezinárodním festivalu turistického filmu v Monte Carlu vyhrál pořad režiséra Zdeňka Podskalského *Dostaveníčko u orloje*. In: Archiv ČT.

1978

Československá televize získala hlavní cenu na Mezinárodním festivalu televizních pořadů pro děti a mládež Prix Jeunesse v Mnichově za hudební grotesku *Traja chrobáci* (režie Ján Roháč). In: Michalec, Z., 1983.

1. 1. 1978

Do areálu Kavčí hory byly koncentrovány všechny rozhodující televizní činnosti. ČST dokončila Objekt Televizních novin, koncipovaný jako samostatný výrobní celek a zahrnující tři zpravodajské komplexy a filmovou výrobu. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1978.

2. 3. 1978

Uskutečněn přímý přenos rozhovoru s kosmonautem Vladimírem Remkem z kosmické lodi Sojuz 28. In: Kovařík, F., 1983.

1. 4. 1978

Vznikly Ústřední redakce Televizních novin v Praze a Hlavní redakce Televizních novin v Bratislavě. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1978.

1. 5. 1978

Československé televizi byl za významný přínos při budování rozvinuté socialistické společnosti propůjčen Řád Vítězného února. In: Řehák, J., 1981.

5. 11. 1978

Na obrazovkách ČST se objevil seriál *Nemocnice na kraji města* scenáristy Jaroslava Dietla a režiséra Jaroslava Dudka, který měl v ČSSR velký úspěch. Příznivě byl přijat i v zahraničí, zvláště ve Spolkové republice Německo. V roce 1981 natočila ČST jako pokračování dalších 7 dílů. In: Michalec, Z., 1983.

1979

Na Mezinárodním televizním festivalu ve švýcarském Montreux obdržel pořad *Záskok* (režie Ján Roháč) Bronzovou růži. In: Michalec, Z., 1983.

1979

Na 1 000 obyvatel ČSSR připadlo 247 televizních přijímačů. In: Kovařík, F., 1983.

1979

Uveden cyklus Smetanových oper *Prodaná nevěsta*, *Braniboři v Čechách*, *Dalibor*, *Libuše*, *Dvě vdovy*, *Hubička*, *Tajemství a Čertova stěna*. Cyklus

měl průměrnou sledovanost 2,5 milionu diváků a byla založena tradice, že ČST každoročně 1. ledna vysílala *Prodanou nevěstu* a 9. května *Libuši*. In: Michalec, Z., 1983.

1979

ČST získala hlavní cenu na Mezinárodním televizním festivalu Prix Italia za televizní film *Zlatí úhoři* (scénář a režie Karel Kachyňa, podle knižní předlohy Oty Pavla). In: Michalec, Z., 1983.

1979

Televizní film *Jak dostat tatínka do polepšovny* (scénář a režie Marie Poledňáková) získal Stříbrnou nymfu za nejlepší dramatický pořad na Mezinárodním televizním festivalu v Monte Carlu. In: Michalec, Z., 1983.

1979

Na Mezinárodním televizním festivalu Zlatá Praha byl hudební pořad *Muzeum a svět tónů* (režie Eva Marie Bergerová) oceněn Cenou Intervize. In: Michalec, Z., 1983.

1979

Poprvé uskutečněny přímé přenosy z cyklistického Závodu míru s využitím motocyklu Jawa a vrtulníku. In: Seger, J., 1982.

3. 1. 1979

Odevzdán do užívání nový Objekt Televizních novin v Praze na Kavčích horách, jehož stavba byla zahájena 20. 8. 1975. Z tohoto objektu ČST zahájila pokusné barevné vysílání *Televizních novin*. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1982.

1. 2. 1979

Objekt Televizních novin začal vstupovat do druhého, posléze i prvního vysílání *Televizních novin*. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1982.

23. 3. 1979

Novým náměstkem ústředního ředitele ČST se stal Libor Batrla, který odpovídal za dramatickou tvorbu a vzdělávací pořady. In: Archiv ČT. Viz Přehled osobností – Batrla.

1. 4. 1979

Po přepojení dorozumivacích systémů byl Objekt Televizních novin připraven k výrobě a vysílání hlavních celostátních zpravodajských relací na obou televizních okruzích. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1982.

1. 5. 1979

Objekt Televizních novin odbavil celý blok přenosů oslav 1. máje. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1982.

13. 11. 1979

Do provozu bylo uvedeno Technické koordinační středisko Intervize v Praze na Strahově. In: Seger, J., 1982.

1. 12. 1979

První pořad Československé televize byl upraven pro sluchově postižené. In: Michalec, Z., 1983.

1980

V Objektu Televizních novin bylo zprovozněno druhé studio a filmové laboratoře. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1982.

1980

V ČSSR bylo 4 291 633 majitelů televizních koncesí (v SSR 1 160 777). Televizní signál pokrýval: I. program 95 % území, II. program 65,5 % území ČSSR. Celkem 73 % programů vysílala ČST barevně. In: Kovařík, F., 1983.

1980

ČST zahájila výrobu ve studiu č. 7 v Objektu Televizních novin v Praze. In: Kavčí hory – koncepce a výstavba, 1982.

1980

Do provozu bylo na Kavčích horách uvedeno hudební studio „A“. In: Kovařík, F., 1983.

1980

V ČST se začal používat záznamový nosič „jednopalec“, z 85 % nakupovala ČST materiál vyráběný firmou FUJI. In: Archiv ČT.

1980

ČST začala vysílat cyklus *Křeslo pro hosta*, který moderoval Vladimír Menšík. In: Michalec, Z., 1983.

1980

Na obrazovkách se objevil cyklus původních televizních inscenací *Tak se ptám*, který se věnoval otázkám života mladých lidí. Každá hra byla doplněna diskusí v přímém přenosu ze studia o společenských souvislostech zobrazených problémů (scénář Otto a Bohumila Zelenkovi, režie Jiří Adamec). ČST cyklus vysílala čtyři roky. In: *Obraz doby v tvorbě ČST*, 1987.

1980

Československá televize uvedla dvacetidílný seriál *Velká vlastenecká válka* (The Unknown War – Neznámá válka), který vznikl jako koprodukce Ústředního studia dokumentárních filmů SSSR a americké televizní společnosti Air Time International (režie R. Karmen). Průvodcem po válečných bojištích byl známý americký herec Burt Lancaster. V Československu seriál sledovalo průměrně 7–8 milionů diváků. In: Řehák, J., 1981.

28. 4. 1980

Vysílací čas *Televizních novin* byl posunut z 19 hodin na 19.30 hod. In: Řehák, J., 1981.

24. 9. 1980

Náměstkem ÚŘ ČST byl jmenován Vladimír Jakubička, který se stal federálním náměstkem pro program, převzal část kompetencí 1. náměstka ÚŘ ČST Vladimíra Diviše. In: *Archiv ČT*.

1981

ČST uvedla do provozu studio č. 8 v Objektu *Televizních novin* a první barevný přenosový vůz čs. výroby. In: Michalec, Z., 1983.

1981

Čs. televize vysílala první dva přímé přenosy se stereofonním zvukem: zahajovací koncert Pražského jara (Smetanova *Má vlast*) z Vladislavského sálu Pražského hradu a závěrečný koncert (Beethovenova *Devátá symfonie*) z Paláce kultury. In: Michalec, Z., 1983.

1981

ČST uvedla patnáctidílný cyklus *60 let KSČ* – dokument o vývoji Komunistické strany Československa. In: *Obraz doby v tvorbě ČST*, 1987.

1981

Poprvé byl vysílán seriál pro děti *Arabela* (scénář Miloš Macourek, režie Václav Vorlíček), který se stal velmi populárním i v zahraničí. In: Michalec, Z., 1983.

1981

Čs. televize získala na Mezinárodním televizním festivalu v Plovdivu cenu Zlatá truhlice za inscenaci *Veronika, prostě Nika* (scénář Jaromíra Kolářová, režie Libuše Koutná). In: Michalec, Z., 1983.

1981

Ludvík Ráža obdržel na Mezinárodním televizním festivalu v Monte Carlu cenu za režii televizní inscenace *Chvilé pro píseň trubky* (scénář Markéta Zinnerová). In: Michalec, Z., 1983. Viz též *Přehled osobností – Ráža*.

1981

Televizní hra *Nezralé maliny* scenáristy Jiřího Hubače a režiséra Františka Filipa získala hlavní cenu v kategorii dramatických pořadů na Mezinárodním televizním festivalu Zlatá Praha, kde zároveň obdržela i Cenu diváků. In: Michalec, Z., 1983.

1981

Z festivalu televizních pořadů pro děti a mládež Cena Dunaje v Bratislavě si hlavní cenu odnesl hudebně zábavný pořad *Snehuliaci* (scénář a režie Ján Roháč). In: Michalec, Z., 1983.

1981

Zlatou medaili na festivalu v New Yorku získal pořad *Pragensia* režiséra Josefa Kořána na hudbu Petra Ebena, vyrobený ve studiu Ostrava. In: *Archiv ČT*.

5. 1. 1981

Poprvé se na II. programu Československé televize objevila znělka ohlašující nový pravidelný zpravodajský pořad *Aktuality*, který se skládal

z obrazových zpráv a rozhovorů. Existovalo vydání pro české země a pro Slovensko. *Televizní noviny* v 19.30 hodin zůstávaly hlavní zpravodajskou relací, ale druhé vysílání TN bylo nahrazeno pořadem *24 hodin ve světě*. In: *Novinář*, 1981.

15. 5. 1981

ČST uvedla 1. díl hraného seriálu *Okres na severu* o předsedovi OV KSČ Pláteníkovi (scénář Jaroslav Dietl, režie Evžen Sokolovský). Seriál byl příspěvkem ČST k XVI. sjezdu KSČ, který se uskutečnil v dubnu 1981. In: *Československá televize*, 1981.

25. 9. 1981

Jaroslav Vondra byl jmenován ředitelem TS Praha. In: *Archiv ČT*.

1982

ČST uskutečnila pokusné vysílání teletextu. In: *Televizní tvorba* 4/1988.

1982

Jana Brejchová získala ocenění Zlatá truhlice za nejlepší ženský herecký výkon na MTF v Plovdivu za roli v televizní inscenaci *Jehla* (režie Jiří Svoboda). In: *Michalec, Z.*, 1983.

1. 1. 1982

Televize uvedla nové nastudování opery *Prodaná nevěsta* v režii Františka Filipa, které vidělo 4,5 milionu diváků. In: *Michalec, Z.*, 1983.

1. 3. 1982

Eliška Balzerová získala ve Spolkové republice Německo Zlaté bambi, ocenění hereckého výkonu, a Cenu televizních diváků za roli doktorky Alžběty Čeňkové v televizním seriálu *Nemocnice na kraji města*. In: *Michalec, Z.*, 1983.

1. 4. 1982

ČST odvysílala dvoustý přenos *Hudby z respira*, pořadu natáčeného v respiriu Kavčích hor. In: *Michalec, Z.*, 1983.

2. 1. 1983

ČST uvedla první díl divácky velmi úspěšného seriálu *Dobrá voda* o životě a práci chovatelů koní (scénář Jiří Hubáč, režie František Filip). In: *Československá televize*, 1983.

26. 2. 1983

ČST vysílala v přímém přenosu z Plzně zábavný pořad *Dva z jednoho města*, který zahájil cyklus populárních zábavných pořadů, postupně do roku 1986 natočených ve všech krajích ČSSR. In: *Československá televize*, 1986.

2. 5. 1983

Ve Sjezdovém sále Paláce kultury v Praze se uskutečnilo slavnostní shromáždění k 30. výročí Československé televize. Zúčastnily se ho delegace ÚV KSČ a federální vlády v čele s tajemníkem ÚV KSČ Janem Fojtíkem a místopředsedou vlády ČSSR Matejem Lúčanem. S projevy vystoupili ústřední ředitel ČST Jan Zelenka a tajemník ÚV KSČ Jan Fojtík. Při příležitosti výročí ČST propůjčil prezident ČSSR Gustáv Husák Řád práce Jaroslavu Vondrovi, řediteli Televizního studia Praha, vyznamenání Za zásluhy o výstavbu dr. plk. Miloslavu Broumskému, šéfredaktoru Ústřední redakce armády, bezpečnosti a brannosti ČST Praha, a Karlu Kohoutovi, prvnímu řediteli Čs. televize a vedoucímu úseku archivu a programových fondů. Vyznamenání Za vynikající práci obdrželi Václav Kolář (hlavní inženýr techniky a rozvoje ČST Praha), Eva Kavanová (dramaturgyně Hlavní redakce dramatických pořadů ČST Praha), Jan Neumann (kameraman Hlavní redakce publicistiky a dokumentaristiky Praha), Milan Macků (režisér Hlavní redakce hudebních pořadů Praha) a Ivan Kraus (redaktor Televizních novin). In: *Československá televize*, 1983.

1. 6. 1983

Ve dnech 1.–9. června 1983 proběhl Mezinárodní televizní festival Zlatá Praha. V kategorii hudebních děl a pořadů s hudební tematikou získal hlavní cenu film ČST *Proměny Prométheovy* (hudba Otmar Mácha, režie Jan Bonaventura a Adam Rezek). In: *Československá televize*, 1983.

říjen 1983

Na Mezinárodním televizním festivalu Zlatá truhlice v Plovdivu získala v kategorii dramatické tvorby pro mládež hlavní cenu pohádka *O labuti* (režie Jaromil Jireš), která také obdržela cenu za hudbu (Vadim Petrov). V kategorii dramatických děl ze současnosti byl oceněn třetí cenou film *Chlap zvaný Brumteles* (režie Franek Chmiel). In: *Československá televize*, 1983.

1984

Vlastimil Brodský (herecký výkon) a František Filip (režie) dostali za televizní inscenaci *Tažní ptáci* Zlatou nymfu na Mezinárodním televizním festivalu v Monte Carlu. In: Československá televize, 1984.

1. 1. 1984

ČST zahájila vysílání na II. programu i v sobotu a v neděli dopoledne. Do té doby začínal program v sobotu a v neděli na II. programu až v 15 hodin. Pořady pro děti se staly každý pracovní den součástí vysílacího schématu v podvečerním čase. In: Československá televize, 1983.

30. 1. 1984

ČST začala vysílat *Televizní noviny* současně na obou programech. In: Československá televize, 1983.

1. 3. 1984

Náměstkem ÚŘ ČST pro slovenská studia a ředitelem bratislavského studia byl jmenován Jaroslav Hlinický. In: Archiv ČT.

1. 7. 1984

Od července do srpna byl ke 40. výročí Slovenského národního povstání uváděn seriál *Povstalecká história*, který propojoval dokumentární fakta a uměleckou fikci (režie Andrej Lettrich). In: *Obraz doby v tvorbě ČST, 1987.*

18. 7. 1984

Jiří Fér nahradil Vladimíra Jakubičku ve funkci náměstka ÚŘ ČST. In: Archiv ČT.

1985

ČST uvedla desetidílný cyklus *Za národní osvobození, za novou republiku*, dokument o Československu od mnichovské konference v roce 1938 po 9. květen 1945. In: *Obraz doby v tvorbě ČST, 1987.*

1985

Československá televize odvysílala dokumentární cyklus *Kronika našeho života* – 40dílný seriál, který tendenčně mapoval historii Československa v letech 1945–1985 s využitím zpravodajských a publicistických materiá-

lů. Kolektivu Hlavní redakce publicistiky a dokumentaristiky v čele s Ivanem Mannem a Ivanem Krempou pak byla při příležitosti Dne tisku, rozhlasu a televize udělena dne 19. 9. 1986 Československá novinářská cena, kterou jim propůjčil generální tajemník ÚV KSČ a prezident ČSSR Gustáv Husák. In: *Obraz doby v tvorbě ČST, 1987.*

1985

Válečný příběh přátelství dvou děvčátek na Kladensku *Čekání na stříbrné zvonky* získal 1. cenu na Mezinárodním televizním festivalu Cena Dunaje v Bratislavě (scénář Nataša Krempová, režie Ludvík Ráža). In: *Obraz doby v tvorbě ČST, 1987.*

květen 1985

ČST uspořádala interní pracovní aktiv k přípravě přenosu textových informací, který rozhodl i přes potíže s vývojem a výrobou přistoupit k realizaci teletextu. In: *Televizní tvorba 4/1988.*

11. 6. 1985

Federální ministerstvo spojů vydalo vyhlášku č. 51/1985 Sb., kterou se vydával Rozhlasový a televizní řád v dohodě s Československým rozhlasem a Československou televizí podle § 22 zákona č. 110/1964 Sb. o telekomunikacích. Vyhláška definovala pojem rozhlasový a televizní přijímač. Vymezila technické a provozní podmínky provozu těchto přijímačů, práva a povinnosti vlastníků a uživatelů přijímače.

1986

Na Mezinárodním televizním festivalu v Salcburku získal hlavní cenu film *Věčný Faust* režiséra Jaromila Jireše. In: Archiv ČT.

1986

V letech 1986–87 v ČST proběhly přípravy teletextu a vznikly česká redakce teletextu při Ústřední redakci Televizních novin v Praze a slovenská při Hlavní redakci Televizních novin v Bratislavě. In: *Televizní tvorba 4/1988.*

1986

K 100. výročí narození Klementa Gottwalda uvedla ČST televizní seriál *Gottwald* s Jiřím Štěpničkou v titulní roli (scénář Jaroslav Matějka, režie Evžen Sokolovský). In: *Obraz doby v tvorbě ČST, 1987.*

20. 3. 1986

Ředitel kádrového a personálního úseku ČST Václav Bártík předložil podklady k provedení komplexního hodnocení pracovníků ČST v letech 1986-87. Okruh hodnocených pracovníků stanovoval Kádrový pořádek ČST a Seznam funkcí ZO a CZV KSČ. Při posuzování bylo preferováno plnění úkolů uložených při komplexním hodnocení v roce 1983 (intenzivnější politická angažovanost, studium marxismu-leninismu a odborné problematiky, iniciativa při plnění závěrů sjezdu a zasedání ÚV KSČ). In: Cysařová, J., 1999.

duben 1986

Vedení Československé televize jednalo o programové směrnici pro období 1986-1990. Základním teoretickým východiskem koncepce programové politiky v uvedeném období měly být závěry XVII. sjezdu KSČ, zejména „Politická zpráva ÚV KSČ XVII. sjezdu“ a „Hlavní směry hospodářského a sociálního rozvoje na léta 1986-1990 a výhled do roku 2000“. In: Cysařová, J., 1999.

27. 2. 1987

Ustavení komise pro budování automatizovaných systémů v ČST. In: Archiv ČT.

30. 7. 1987

Krajské redakce Televizních novin v Brně, Jihlavě, Gottwaldově, Ostravě a Olomouci byly převedeny do podřízenosti Ústřední redakce TN. In: Archiv ČT.

1. 9. 1987

František Kajňák byl uvolněn z funkce náměstka ÚŘ. In: Archiv ČT.

1988

Redakce a archiv ČST začaly používat počítačový program ISIS a vlastní databázi pro vkládání a vyhledávání dat o pořadech ČST. In: Archiv ČT.

28. 1. 1988

Z funkce ředitele Výzkumného ústavu rozhlasu a televize byl odvolán Jan Malý a na jeho místo nastoupil Aleš Krumphanzl. In: Archiv ČT.

25. 2. 1988

Sekretariát ÚV KSČ schválil materiál „Stav a další záměry realizace programu XVII. sjezdu KSČ v působení Čs. televize“, který v lednu společně předložili vedoucí oddělení ÚV KSČ Otto Čmolík a ústřední ředitel ČST Jan Zelenka. Podle zprávy se zlepšila informovanost televizních diváků o práci stranických orgánů a organizací. Největší prostor televize věnovala zpravodajství, v němž se dle materiálu podařilo prohloubit komentáře. Prioritou zůstávaly informace ze zemí RVHP. Vysoce byly hodnoceny cykly stranického vzdělávání a dokumentární cyklus *Kde je pravda*. V dramatické tvorbě vznikly na společenskou objednávku historické seriály *Povstalecká história* (o Slovenském národním povstání, režie Andrej Lettrich), *Gottwald* (r. Evžen Sokolovský) a *Rodáci* (období let 1944-1948, r. Jiří Adamec). In: Cysařová, J., 1999.

2. 5. 1988

ČST zahájila pravidelné vysílání teletextu. Použila britské zařízení VG Electronics. Vysílala 150 až 200 stran zpravodajských a informačních magazínů (např. Magazín 100 – zpravodajství, 200 – meteorologie, 300 – ekonomika, věda, technika, ekologie, 400 – kultura, program ČST). In: Televizní tvorba 4/1988.

1. 7. 1988

Pavel Čírtek vyměnil ve funkci ředitele TS Brno Stanislava Bimku, který ji zastával od roku 1982. In: Archiv ČT.

1. 11. 1988

ČST zahájila vysílání teletextu v obraze (in vision), který připravovala redakce pro obrazové vysílání. In vision obsahovalo seznámení s teletextem a částečné doplnění zpravodajství redakcí Ústřední redakce Televizních novin. Pětiminutové bloky byly uváděny na závěr dopoledního a na úvod odpoledního vysílání I. programu. Od 14. listopadu 1988 byl v pracovní dny prostřednictvím teletextu v obraze na závěr vysílání uváděn program na následující den. In: Televizní tvorba 4/1988.

10. 12. 1988

Ve dnech 7.-10. prosince 1988 se v Poděbradech při příležitosti 80. výročí založení lázní uskutečnil televizní festival zpravodajských, publicistických

a dokumentárních pořadů Křišťálové srdce Poděbrady, který spolupřádaly Československá televize, Ministerstvo zdravotnictví a sociálních věcí ČSR, Československý svaz novinářů a Čs. státní lázně. Soutěžilo 50 pořadů ve dvou kategoriích – péče o člověka a aktuální společenské události. In: Československá televize, 1988.

2. 1. 1989

Po odchodu Karla Miky do důchodu byl šéfredaktorem Hlavní redakce tělovýchovy a motorismu jmenován Štěpán Škorpil. In: Archiv ČT.

26. 1. 1989

Ústřední ředitel ČST Jan Zelenka vydal rozhodnutí o poskytování odměn redaktorům ČST za vytváření zvlášť politicky a ideově účinných (angažovaných) materiálů. In: Archiv ČT.

1. 7. 1989

Ústřední ředitel ČST Jan Zelenka odešel do důchodu a byl ve funkci vystřídán dosavadním náměstkem Liborem Batrlou. In: Archiv ČT.

23. 9. 1989

ČST vysílala pořad *Říkají si nezávislí* redaktorů Televizních novin Jana Valsy a Dagmar Žákové. Zabýval se protirežimními demonstracemi 21. 8., 28. 10., 10. 12. 1988 a z Palachova týdne v lednu 1989. Pořad zdůrazňoval, že stát nebude tolerovat činy proti zákonům ČSSR a nehodlá diskutovat s odpůrci platformy socialismu. In: Cysařová, J., 1999.

20. 11. 1989

Závodní výbor ROH ČST v Praze odeslal Federálnímu shromáždění, České národní radě, předsednictvu vlády ČSSR a předsednictvu vlády ČSR protestní dopis proti násilí na Národní třídě. In: Cysařová, J., 1999.

21. 11. 1989

Zaměstnanci ČST se shromáždili v garážích přenosové techniky v areálu Kavčích hor. Ve svém prohlášení požadovali potrestání viníků zásahu na Národní třídě a pravdivé, úplné a objektivní televizní zpravodajství. Vznegli i další požadavky: odvolání moderátorů *Televizních novin* Janků a Morávka, demisi vlády a přihlášení se k prohlášení Občanského fóra

a studentů. Shromáždění žádali přímý přenos z Václavského náměstí, což vedení pražského televizního studia odmítlo. K požadavkům se připojila jménem herců i Eliška Balzerová, která účastníky „garáží“ seznámila s svoláním Občanského fóra. Redakce zábavných pořadů předložila prohlášení ke krizi a nabídla, aby byl na obrazovce místo zábavných pořadů dán prostor pro dialog všech nezávislých skupin. Redakce dále požadovala odstoupení ÚV KSČ a vlády ČSSR. Krátce poté byly první „garáže“ ukončeny. Na počátku se jich účastnilo asi 100 zaměstnanců a na závěr jich byly téměř dva tisíce. Záběry ze shromáždění k překvapení vedení ČST 21. 11. večer vysílala rakouská televize ÖRF. Průběh shromáždění se objevil na vnitřním okruhu ČST a byl techniky poslán i do Bratislavy, přičemž mezi Bratislavou a Vídní fungovala pevná linka pro výměnu zpravodajských materiálů televizních organizací OIRT a EBU. Touto cestou se záběry ze shromáždění ilegálně dostaly do rakouské ÖRF. In: Zpravodaj ČST, Cysařová, J., 1999.

22. 11. 1989

Další „garáž“ se sešla už v osm hodin ráno na protest proti způsobu, jakým bylo přečteno prohlášení pracovníků ČST v *Televizních novinách*, a proti neobjektivnímu zpravodajství předcházejícího dne. Televizní pracovníci požadovali zveřejnění nejdůležitějších petic a prohlášení, objektivní zpravodajství z Prahy a odvysílání záběrů pořízených studenty FAMU na Národní třídě. Pracovníci z pracoviště RK 9 informovali o svém rozhodnutí nestříhat materiály natočené téhož dne v Praze a nepustit je do vysílání. V 10 hodin bylo zahájeno jednání s vedením ČST nad předloženými požadavky. Pracovníky ČST zastupovali Z. Dušek, F. Filip, P. Gerold, J. Hrušková, J. Chocholatá, J. Rubeš, E. Sedlář a M. Skarlandtová, kteří si na vedení vynutili odjezd tří vozů přenosové techniky na Václavské náměstí k instalaci zařízení pro přímý přenos. V rámci studia *Kontakt* pak bylo odvysíláno šest přímých vstupů z Václavského náměstí. Další čtyři byly zcenzurovány. Vlastnímu vysílání předcházela krajně vypjatá situace. Mezitím se kolem Kavčích hor shromáždilo několik set studentů na podporu požadavků pracovníků televize. V prostorách výtvarných složek na Kavčích horách došlo k tajné operativní schůzce zástupců Občanského fóra, herců a pracovníků ČST (J. Kantůrek, J. Bartoška, L. Kantor aj.). In: Cysařová, J., 1999, Zpravodaj ČST.

23. 11. 1989

Během noci ze středy na čtvrtek 23. listopadu byla ČST „zajišťována“ uvnitř i vně objektu asi 100 příslušníky pohotovostního pluku Sboru národní bezpečnosti v bílých přilbách, údajně bez vědomí vedení ČST. Odpoledne v televizním vystoupení hovořil ústřední ředitel ČST Libor Batrla „...o zajištění bezpečnosti areálu ČST pozvanými 25 pracovníky Bezpečnosti...“. Po ultimativních požadavcích pracovníků ČST opustili příslušníci pohotovostního pluku Kavčí hory. In: Zpravodaj ČST, Cysařová, J., 1999.

24. 11. 1989

V odpoledních hodinách byly sestřiženy první materiály FAMU z Národní třídy a připraveny do vysílání. Ve 20.25 pak bylo prvních pět minut brutálního zásahu odvysíláno na prvním programu a v pozdějších hodinách na druhém programu v pořadu *Sondy*. In: Zpravodaj ČST, Cysařová, J., 1999.

25. 11. 1989

Zaměstnanci zvolili stávkový výbor ČST Praha. Vedení televize mezitím pod nátlakem vyslovilo souhlas s přímým přenosem z Letenské pláně, kde se sešly statisíce občanů na podporu požadavků Občanského fóra. Ve 12.30 odjela na Letnou přenosová technika, aby od 14.00 zahájila vysílání přímého přenosu. Před 14. hodinou přijal stávkový výbor sedm bodů programu pro fungování ČST v nejbližším období. Toto rozhodnutí bylo předáno vedení. Po 16. hodině předstoupil před shromážděné předseda CZV KSČ Žák s odpovědí vedení ČST. Po bouřlivé diskusi vzali pracovníci ČST materiál na vědomí, zaměstnanci však požadovali jednání s vedením ČST. V 17.30 proto po několika urgencích přišli mezi pracovníky ústřední ředitel ČST Libor Batrla a jeho náměstek Ivan Mann. Oba souhlasili s vytvořením ústřední programové rady. In: Zpravodaj ČST, Cysařová, J., 1999.

27. 11. 1989

Shromáždění pracovníci ČST Praha se přihlásili k zásadám Občanského fóra a plně podpořili celostátní generální stávkou. Tím bylo založeno celotelevizní Občanské fórum. Pracovníci televize zajišťovali aktuální vstupy z některých míst stávky a uspořádali manifestační průvod z Kavčích hor k ČKD Polovodiče, k hotelu Panorama a zpět na Kavčí hory, kde byl průvod ukončen u jižní vrátnice společným mítinkem některých podniků čtvr-

tého pražského obvodu. Mítink asi 8 tisíc zúčastněných snímaly kamery ČST a záběry se jako živé vstupy objevovaly ve vysílání z generální stávky. Federální vláda premiéra Ladislava Adamce odvolala z funkce ústředního ředitele ČST dr. Libora Batrlu a jmenovala na jeho místo ing. Miroslava Pavla (dosavadního mluvčího federální vlády), který po *Televizních novinách* oslovil diváky. In: Zpravodaj ČST, Cysařová, J., 1999. Viz též Přehled osobností – Pavel.

30. 11. 1989

Nový ústřední ředitel Miroslav Pavel se poprvé představil „garážím“. Ve svém krátkém vystoupení prohlásil: „...Televize přestala být ideovým nástrojem jedné politické strany..., neměli bychom se nyní soustředit na to, kdo na které židli bude sedět, neměli bychom dělat personální puče...“. Ústřednímu řediteli byl předložen požadavek, aby se ústřední programová rada pravidelně účastnila sestavování programu na příští dny. Požadavek byl nepřímě odmítnut, protože konečné rozhodování je prý v kompetenci ústředního ředitele. Z funkce ředitele ČST Brno byl odvolán dr. Pavel Čírtek. Hlavní redakce zábavných pořadů realizovala v divadle Semafor pořad *Semaforum*. Ing. Pavel vedl v diskusním pořadu *Dialog* besedu u kulatého stolu se zástupci stran. Za KSČ vystoupil Zdeněk Mlynář a za studenty Šimon Pánek. In: Zpravodaj ČST, Cysařová, J., 1999.

4. 12. 1989

V odpoledních hodinách se ústřední programová rada sloučila se stávkovým výborem do stávkového výboru Občanského fóra ČST Praha. Ten okamžitě vydal prohlášení, že Československá televize „...v současné době není objektivní platformou národní vůle a neinformuje v plném rozsahu o skutečném dění v ČSSR...“. Sepsal ultimativní dopis ústřednímu řediteli, v němž byly uvedeny nové požadavky: okamžité odvolání šéfredaktora Ústřední redakce *Televizních novin* (ÚRTN) Dušana Macháčka a dalších vedoucích pracovníků této redakce, jmenování nového – bezpartijního – šéfredaktora ÚRTN, okamžité ukončení činnosti celozávodního výboru KSČ, základní organizace KSČ a Lidových milic v ČST Praha, řešení připomínek pracujících k některým vedoucím pracovníkům, poskytnutí pravidelného vysílacího času Občanskému fóru a Celostátnímu koordinátnímu stávkovému výboru studentů. Požadavky televizních pracovníků měly být splněny do 8. prosince – 12.00 hodin. Pokud by se tak nestalo, pak by

téhož dne nevyšly v 19.30 hodin *Televizní noviny*, ale na pět minut by se na televizní obrazovce objevil titulěk „Demonstrační stávka pracovníků ČST“, moderátor by přečetl divákům dopis s požadavky na ústředního ředitele a seznámil by diváky s tím, co dosud bylo a nebylo splněno, a také s tím, které pražské podniky formou stávků podpoří zaměstnance ČST. In: Zpravodaj ČST, Cysařová, J., 1999.

7. 12. 1989

Z funkce byl odvolán šéfredaktor Ústřední redakce Televizních novin Dušan Macháček a také další požadavky stávkového výboru OF ČST začaly být postupně plněny. In: Zpravodaj ČST, Cysařová, J., 1999.

11. 12. 1989

Stávkový výbor OF ČST kritizoval situaci v televizním zpravodajství, kde podle výboru pracovali stále lidé, kteří sloužili komunistickému režimu. Ve zprávách zůstávala informační manipulace. Členové výboru nesouhlasili s postupy ústředního ředitele Miroslava Pavla. Přijali prozatímní Chartu Čs. televize, která měla platit do okamžiku nového právního definování postavení ČST. Výbor prvně televizi označil za veřejnoprávní instituci a podle tohoto statutu určil její úkoly. In: Zpravodaj ČST, Cysařová, 1999.

12. 12. 1989

Do čela Ústřední redakce Televizních novin byl jako zmocněnec ústředního ředitele pro televizní zpravodajství jmenován dr. Petr Krul, který byl Občanským fórem navrhován již o několik dní dříve. Stávkový výbor OF ČST vyslovil dr. Krulovi jednoznačnou podporu. Večer se nový šéf zpravodajství představil televizním divákům. Jaroslav Dobiáš byl jmenován ředitelem TS Brno. In: Zpravodaj ČST, Cysařová, J., 1999.

18. 12. 1989

Ústřední ředitel ČST Miroslav Pavel vydal Rozhodnutí č. 26/1989, které se zabývalo reorganizací ČST a definovalo televizi jako státní sdělovací prostředek. Programovým náměstkem se měl stát člen Čs. strany socialistické a podle nové koncepce by o zásadních programových a personálních otázkách ČST spolurozhodovala Politická programová rada, složená z představitelů politických stran včetně KSC. Nová odborová organizace a Stávkový výbor OF ČST zásadně nesouhlasily s Pavlovým pojetím podoby ČST.

Trvaly na definování ČST jako veřejnoprávního média. Z tohoto důvodu odmítaly politickou volbu programového náměstka a vytvoření Politické programové rady. Po vydání Rozhodnutí č. 26 byly vztahy mezi ústředním ředitelem ČST Pavlem a Novou odborovou organizací a Stávkovým výborem OF ČST velmi napjaté. In: Zpravodaj ČST, Cysařová, 1999.

18. 12. 1989

V ČST vznikla Nová odborová organizace (v lednu přejmenovaná na Nezávislou odborovou organizaci). Předsedou organizace odboráři zvolili Petra Gerolda. In: Zpravodaj ČST, Cysařová, 1999.

1. 1. 1990

Z funkce ředitele TS Ostrava byl odvolán Evžen Saidok a ústřední ředitel ČST Miroslav Pavel pověřil řízením studia režiséra Otakara Koska. In: Archiv ČT.

5. 1. 1990

Ústřední ředitel Miroslav Pavel ČST jmenoval nové šéfredaktory: Jiřího Kantůrka (Hlavní redakce publicistiky a dokumentaristiky), Mikuláše Bulecu (Redakce výchovných a vzdělávacích pořadů) a Jiřího Pilku (Redakce hudebních pořadů). Náměstci ústředního ředitele však odvolání nebyli, což vyvolalo protesty Nové odborové organizace a Stávkového výboru OF ČST. In: Cysařová, J., 1999.

10. 1. 1990

Ústřední ředitel ČST Miroslav Pavel zrušil své sporné Rozhodnutí č. 26/1989 o reorganizaci ČST a definování jejího postavení jako státního sdělovacího prostředku. In: Cysařová, J., 1999.

11. 1. 1990

Federální vláda odvolala ústředního ředitele ČST Miroslava Pavla. Do této funkce jmenovala Jindřicha Fairaizla. Během několika týdnů bylo schváleno devět nových šéfredaktorů. In: Cysařová, J., 1999.

15. 1. 1990

Zřízena osmičlenná rehabilitační komise ČST, která posuzovala pracovní a osobní postižení zaměstnanců ČST v letech 1953–1989 z politických

důvodů a navrhovala ústřednímu řediteli způsob nápravy. Předsedou rehabilitační komise se stal kameraman Vladimír Opletal. In: Archiv ČT.

18. 1. 1990

Zrušen kádrový a personální úsek ČST. In: Archiv ČT.

25. 1. 1990

Federální vláda přijala usnesení, jímž schválila rozhodnutí ústředního ředitele ČST Jindřicha Fairaizla zrušit funkce náměstků ÚŘ a jmenovat ing. Milana Baumanna novým ředitelem Televizního studia Praha. In: Cysařová, J., 1999.

7. 2. 1990

Ze svých funkcí byli Jindřichem Fairaizlem odvoláni náměstci ÚŘ ČST Ivan Mann, Jiří Fér, Jaroslav Vondra a Jan Kocián a šéfredaktoři Karel Havlíček, Václav Mrzena, Štěpán Škorpil, Mikuláš Buleca, Oldřich Janota a Jiří Jambor. Funkce náměstků včetně jejich sekretariátů byly zároveň zcela zrušeny. Dále byl zbaven funkce ředitele ČST pro slovenská studia Jaroslav Hlinický, kterého nahradil Roman Kaliský. In: Archiv ČT.

9. 2. 1990

Ústřední ředitel ČST Jindřich Fairaizl jednal s předsedou federální vlády Mariánem Čalfou o snížení počtu pracovníků ČST, který v celé federaci dosahoval téměř 10 tisíc. In: Cysařová, J., 1999.

14. 2. 1990

Federální vláda přijala usnesení č. 18 o zásadách snižování počtu pracovníků v Československé televizi. Uložila vedení televize, aby do konce dubna 1990 z celkového počtu 10 000 zaměstnanců propustilo 2000 lidí – 1200 v českých studiích a 800 ve slovenských. Rozhodla přijmout pro ČST zvláštní režim při rozvazování pracovních poměrů – místo tříměsíčních výpovědí dvouměsíční. S ohledem k napjaté situaci, zvláště na Slovensku, však provádění tohoto rozhodnutí pozastavila. In: Cysařová, J., 1999.

22. 2. 1990

Věra Mikulášková byla jmenována ředitelkou TS Brno (nahradila Jaroslava Dobiáše). In: Archiv ČT.

28. 2. 1990

Jindřich Fairaizl byl hospitalizován v nemocnici z důvodu přepracování a počátkem března rezignoval na funkci ústředního ředitele. In: Cysařová, J., 1999.

12. 3. 1990

Federální vláda schválila na svém zasedání do funkce ústředního ředitele ČST Jiřího Kantůrka (od 1. ledna 1990 šéfredaktor Hlavní redakce dokumentaristiky a publicistiky). In: Cysařová, J., 1999.

19. 4. 1990

Změněn název slovenských studií ČST v SSR na Slovenská televízia. In: Archiv ČT.

14. 5. 1990

ČST zahájila vysílání třetího programu pod označením OK3. Na jeho kmitočtech byl dříve retranslován sovětský televizní program. První program Československé televize se 4. září přejmenoval na F1 a druhý program se přeměnil na český program ČTV a slovenský program S1. In: Archiv ČT.

18. 5. 1990

Zřízena funkce ředitele programu ČST a do této funkce byl jmenován Jiří Pittermann. In: Archiv ČT.

1. 7. 1990

Z funkce ředitele TS Ostrava byl odvolán Otakar Kosek a na jeho místo nastoupil Jiří Necid. In: Archiv ČT.

22. 1. 1991

Svoji činnost ukončila rehabilitační komise ČST, která projednala 207 případů a rehabilitovala 156 zaměstnanců ČST, kteří byli v minulosti postiženi z politických důvodů. In: Archiv ČT.

5. 3. 1991

Federální ministerstvo spojů vydalo vyhlášku č. 100, která stanovila od 1. 4. 1991 zvýšení televizních koncesionářských poplatků z 25 na 50 korun měsíčně. In: Archiv ČT.

24. 5. 1991

Slovenská národná rada prijala zákony o Slovenskej televízii a Slovenskom rozhlasu. Na základe tzv. kompetenčného zákona č. 136/91 vyčlenila tato média z Československej televízie a Československého rozhlasu. Slovenská televízia bola zákonom definovaná ako „národná, nezávislá, verejnoprávna, informačná, kultúrna a vzdelávacia inštitúcia“. Vedľa Československej televízie zde nyní existovala i právne zakotvená Slovenská televízia (vznik k 1. 7.) a pokud chtěla Česká národní rada dodržet symetrický federální model, tak byla nucena začít připravovat zákon o České televizi. Slovenská televízia zajišťovala naplň slovenského programu S1 a podle dohodnutých pravidel dodávala část pořadů federálnímu programu F1. In: Archiv ČT, Šmíd, M., 2000.

17. 7. 1991

Federální ministerstvo spojů vydalo vyhlášku č. 360, která měnila znění vyhlášky federálního ministerstva spojů č. 73/1974 Sb. o společných rozvodech rozhlasových a televizních signálů po kabelech. Nová vyhláška upravovala povolení ke zřízení a provozu televizních kabelových rozvodů a připojení přijímacího zařízení pro příjem signálů z družic na společný rozvod.

30. 10. 1991

Federální shromáždění ČSFR přijalo federální zákon č. 468/1991 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání, který umožňoval v oblasti médií vznik duálního systému, tedy aby vedle veřejnoprávních médií provozovaly činnost i soukromé rozhlasové a televizní stanice. Stanovoval systém udílení licencí pro rozhlasové a televizní vysílání. Vrcholným regulačním orgánem se stala Federální rada pro rozhlasové a televizní vysílání.

7. 11. 1991

Česká národní rada přijala zákon č. 483/1991 Sb. o České televizi. Tento zákon zřizoval Českou televizi, určoval její organizační uspořádání, práva a povinnosti jednotlivých organizačních složek, způsob hospodaření televize. Zákon definoval Českou televizi jako právnickou osobu, která hospodář s vlastním majetkem, jehož základem je majetek převedený z Československé televize. Česká televize poskytuje službu veřejnosti České

republiky tvorbou a šířením televizních programů na území ČR. Veřejnost uplatňuje právo na kontrolu tvorby a šíření programů České televize prostřednictvím Rady České televize, která byla dle zákona devítičlenná a volená Českou národní radou. Zákon stanovoval, že do kompetencí Rady České televize patří jmenovat a odvolávat generálního ředitele ČT a na jeho návrh ředitele televizních studií, schvalovat rozpočet, závěrečný účet České televize a na návrh ředitele Statut České televize.

23. 12. 1991

Vznikla delimitační komise, která stanovovala rozdělení majetku mezi Československou a Českou televizi. In: Archiv ČT.

1. 1. 1992

Zákonem České národní rady ze dne 7. 11. 1991 (č. 483/1991 Sb.) vznikla k 1. 1. 1992 Česká televize. Česká národní rada zvolila 18. 12. 1991 prozatímním generálním ředitelem ČT šéfproducenta uměleckých pořadů ČST Iva Mathé. Česká televize se stala provozovatelem vysílání na okruhu ČTV a OK3 a vyráběla též pořady pro federální okruh F1. Viz též Přehled osobností – Mathé.

1. 1. 1992

V platnost vstoupila nová struktura zpravodajských pořadů programu ČTV: *Zprávy ČTV* (10minutové) v 18.00 hod., *Večerník ČTV* (15minutový) v 18.15 hod. a hlavní zpravodajský pořad *Zpravodajství ČTV* (30minutové) v 21.30 hod. In: Ročenka ČT 1992.

15. 1. 1992

Uzavřena dohoda o vzájemné spolupráci a postupu práv mezi Československou televizí a Českou televizí. In: Ročenka ČT 1992.

15. 1. 1992

Generální ředitel ČT Ivo Mathé přijal rozhodnutí č. 1 o organizaci České televize a programové koncepci, ustavení poradních orgánů a organizační strukturu ČT. Dalšími rozhodnutími generálního ředitele z téhož dne byli jmenováni vedoucí pracovníci ČT a členové poradních orgánů – ředitelka TS Brno Věra Mikulášková, ředitel TS Ostrava Miloslav Petronec, ředitel

programu Jiří Pittermann, ředitel výroby Jan Horský, ředitel ekonomiky Ladislav Paluska, šéfproducent publicistiky a dokumentaristiky Damián Kaušitz, šéfproducent převzatých pořadů Karel Kochman. Řízením producentského centra uměleckých pořadů byl pověřen Jiří Balvín, řízením redakce zpravodajství Petr Studenovský a redakce sportu Petr Vichnar. In: Ročenka ČT 1992.

31. 1. 1992

Česká národní rada zvolila dle zákona o ČT č. 483/1991 první devítičlennou Radu České televize. Členy se stali: ekonom Karel Kühnl, astrofyzik Jiří Grygar, redaktor Českého rozhlasu Jiří Zajíc, politolog Petr Fleischmann, psycholog Jiří Růžička, malíř Vladimír Svoboda, spisovatel Jan Trefulka, hudební skladatel František Trnka a historik výtvarného umění Jaromír Zemina. Předsedou byl zvolen Karel Kühnl, 1. místopředsedou Jiří Grygar a 2. místopředsedou Jiří Zajíc. In: Ročenka ČT 1992.

1. 2. 1992

Generální ředitel ČT Ivo Mathé zrušil pověření Petra Vichnara vedením redakce sportu České televize a šéfredaktorem této redakce jmenoval Jiřího Baumruka. In: Archiv ČT.

21. 2. 1992

Česká národní rada přijala zákon č. 103/1992 Sb. o Radě České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání. Zákon vymezil její poslání, činnost, kompetence a organizační strukturu. V roce 1992 vedle sebe existovaly Federální rada pro rozhlasové a televizní vysílání a Rada ČR pro R a TV vysílání. In: Ročenka ČT 1992.

28. 2. 1992

Rada České televize vyhlásila výběrové řízení na obsazení funkce generálního ředitele České televize. In: Ročenka ČT 1992.

březen 1992

Dle zákona č. 103/92 Sb. o Radě ČR pro rozhlasové a televizní vysílání se ujali svého mandátu tři noví členové Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání (RRTV), kteří byli do tohoto orgánu delegováni Federální radou

pro rozhlasové a televizní vysílání – radními se stali právník Milan Jakobec, novinář Vojtěch Lindaur a vědecký pracovník Antonín Vaněček. In: Moravec, V., 2000.

16. 3. 1992

Česká televize uzavřela smlouvu se společností IP Praha, s.r.o., o spolupráci v oblasti prodeje vysílacího času k uvádění reklamy na kanálech ČT a další komerční spolupráci. In: Ročenka ČT 1992.

19. 3. 1992

Česká národní rada zvolila další čtyři členy Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání: ekonoma Jiřího Brože, psychologa Josefa Josefíka, redaktora Jiřího Koubka a technika Miroslava Pýchu. In: Moravec, V., 2000.

23. 3. 1992

Rada ČT ukončila dvoukolové výběrové řízení na funkci generálního ředitele ČT, do kterého se přihlásilo celkem 38 uchazečů. Jmenovala Iva Mathé na dobu 6 let generálním ředitelem ČT. In: Ročenka ČT 1992.

duben 1992

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání zpracovala a schválila svůj jednací řád, který stanoví průběh jednání rady, mechanismus rozpravy a hlasování, definuje průběh licenčního řízení a vymezuje veřejné slyšení jako ústní jednání ve smyslu § 21 správního řádu. In: Moravec, V., 2000.

14. 4. 1992

Česká národní rada zvolila na svém zasedání zbývající dva radní devítičlenné Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání – technika Bohuslava Hanuše a filologa Daniela Korteho. In: Moravec, V., 2000.

15. 4. 1992

Rada České televize schválila Statut České televize. In: Ročenka ČT 1992.

29. 4. 1992

Česká národní rada souhlasila se zněním Statutu Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání. Statut upravuje bližší podrobnosti o organizaci a činnosti rady, jejího úřadu a vyšší odměn členů rady. In: Moravec, V., 2000.

7. 5. 1992

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání si zvolila vedení. Předsedou se stal Daniel Korte a místopředsedou Josef Josefík. In: Moravec, V., 2000.

13. 5. 1992

Pod souhrnným titulem *Volby 1992* se na ČTV v rámci volební kampaně začaly vysílat bloky šotů stran a hnutí kandidujících do Federálního shromáždění a ČNR. Federální shromáždění přijalo 29. 1. 1992 novelu volebního zákona, v níž byl stanoven souhrnný televizní vysílací čas 21 hodin pro všechny strany. In: Ročenka ČT 1992.

19. 5. 1992

Česká televize, Slovenská televízia a Československá televize uzavřely smlouvu o vytvoření Československé televizní asociace, která požádala o aktivní skupinové členství v EBU/UER (Evropská rozhlasová a televizní unie). In: Ročenka ČT 1992.

30. 6. 1992

Skončil provoz vysílače Praha-Petřín. In: Ročenka ČT 1992.

1. 7. 1992

Na programu ČTV proběhla změna technického vysílacího systému ze systému SECAM na systém PAL. In: Ročenka ČT 1992.

1. 7. 1992

ČT zahájila pomocí teletextu zkušební titulkování zpravodajských pořadů pro neslyšící diváky. In: Ročenka ČT 1992.

1. 8. 1992

Na návrh generálního ředitele jmenovala Rada ČT do funkce nového ředitele TS Brno Zdeňka Drahoše, který nahradil Věru Mikuláškovou. In: Ročenka ČT 1992.

1. 8. 1992

Generální ředitel České televize I. Mathé jmenoval do funkce nového šéfredaktora PCPP (producentůvých center převzatých pořadů) Jana Rubeše, který nahradil Karla Kochmana. Další obsazení vedoucích funkcí bylo

následující: Miloslav Petronec (ředitel TS Ostrava), Zdeněk Drahoš (ředitel TS Brno), Jiří Pittermann (ředitel programu), Petr Studenovský (šéfredaktor zpravodajství), Jiří Baumruk (šéfredaktor redakce sportovních pořadů), Jiří Balvín (šéfredaktor uměleckých pořadů), Damián Kaušitz (šéfredaktor producentůvých center publicistiky a dokumentaristiky), Jan Horský (ředitel výroby a techniky), Ladislav Paluska (ředitel ekonomického a obchodního úseku), Alexandra Wünschová (vedoucí personálního a právního úseku). In: Ročenka ČT 1992.

13. 8. 1992

Vedoucím Úřadu Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání byl jmenován novinář Ladislav Jakl. In: Moravec, V., 2000.

4. 9. 1992

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání schválila na svém zasedání statut Úřadu Rady ČR pro RTV. In: Moravec, V., 2000.

23. 9. 1992

Karel Kühnl přestal být předsedou Rady ČT, nahradil jej dosavadní 1. místopředseda Jiří Grygar. In: Ročenka ČT 1992.

13. 11. 1992

Federální shromáždění ČSFR přijalo ústavní zákon č. 541/1992 Sb. o dělení majetku České a Slovenské Federativní republiky mezi Českou republikou a Slovenskou republikou. Součástí zákona bylo také ustanovení, že zrušení Československé televize bude provedeno zvláštním zákonem. In: Ročenka ČT 1992.

26. 11. 1992

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání udělila licenci k regionálnímu televiznímu vysílání společnosti FTV Premiéra. Platnost licence je 12 let, tedy do 26. 11. 2004 a Premiéra TV se stala první soukromou televizní stanicí. V době udělení licence byla FTV Premiéra společností s ručením omezením (základní jmění 100 000 korun), v níž měla 30 % filmová a televizní režisérka Marie Poledňáková. Dále byli společníky Petr Poledňák (20 %), Jitka Markvartová (30 %) a Petr Markvart (20 %). FTV Premiéra při vytváření programu a nákupu zahraničních pořadů spolupracovala s italským televizním producentem Mariem Volanim. In: Zprávy RRTV.

2. 12. 1992

Federální shromáždění přijalo zákon č. 597/1992 Sb. o zrušení Československého rozhlasu, Československé televize a Československé tiskové kanceláře k 31. 12. 1992. Zákon upravoval převod movitého majetku, práv a povinností na nástupnické organizace. In: Ročenka ČT 1992.

22. 12. 1992

Česká národní rada přijala zákon č. 36/1993 Sb. o některých opatřeních v oblasti rozhlasového a televizního vysílání. Zákon upravil převod majetku a veškerých práv včetně autorských z Československé televize na jejího právního nástupce – Českou televizi. S platností od 1. 1. 1993 určil za vysílací kanál České televize dosavadní okruh ČTV. Českou část vysílacího okruhu F1 dával k privatizaci a do jejího uskutečnění okruh ponechal v dočasné správě České televizi. Také okruh OK3 byl předán České televizi do správy, konkrétně do 31. 12. 1995. Zákon vytvářel v rámci České televize institut intendanta zpravodajství a publicistiky s působností pro kanál určený k privatizaci (tj. ČT2 – česká část bývalého F1) do doby zahájení vysílání držitele licence. Intendant byl volen Radou České televize a jí se též zodpovídal. Zákon stanovil, že ČT smí na téměř kanálu, tj. ČT2, vysílat do jeho předání budoucímu držiteli licence reklamu na 7 % vysílacího času. In: Ročenka ČT 1992.

31. 12. 1992

Zanikl mandát tří členů Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání, kteří byli do tohoto orgánu delegováni Federální radou pro rozhlasové a televizní vysílání. Svou práci v radě ukončili Milan Jakobec, Vojtěch Lindaur a Antonín Vaněček. RRTV převzala agendu po bývalé Federální radě pro rozhlasové a televizní vysílání. In: Moravec, V., 2000.

31. 12. 1992

Skončila existence federální Československé televize a televizního programu F1. In: Ročenka ČT 1992.

1. 1. 1993

Prostřednictvím sítě kabelové televize vstoupil na český trh francouzský program TV5 – Europe. In: Média 98.

1. 1. 1993

Česká televize zahájila vysílání nově pojmenovaných programů ČT1 (na dosavadním kanálu ČTV, denně v průměru 18 hodin), ČT2 (na bývalém kanálu F1, denně v průměru 16 hodin) a ČT3 (na dosavadním kanálu OK3, nepřetržitě vysílání). Začala platit inovovaná struktura zpravodajských pořadů. Na ČT1 dva hlavní 30minutové pořady – *Události* (denně od 19.30 hod.) a *Události, komentáře* (od pondělí do pátku po 22.00) – doplňovaly 5 až 10minutové dopolední, odpolední, podvečerní a noční *Zprávy*. Na ČT2 dva hlavní 15minutové pořady – *Aktuality 93* (denně kolem 21.45) a *Večerník* (od pondělí do pátku vysílaný simultánně Prahou, Brnem a Ostravou v 19.00 hod.) – doprovázely 5minutové dopolední a odpolední *Aktuality*. Na ČT3 Česká televize vysílala zahraniční zpravodajské relace *CNN* (anglicky), *Heute* (německy), *Journal* (francouzsky), *Novosti* (rusky) a *Aktuality STV* (slovensky). In: Ročenka ČT 1993.

1. 1. 1993

Česká televize se stala samostatným aktivním členem Evropské vysílací unie (EBU/UER), nejdůležitější evropské nevládní televizní organizace sdružující veřejnoprávní vysílatele. In: Ročenka ČT 1993.

18. 1. 1993

Rada České televize v souladu se zákonem č. 36/1993 Sb. zvolila po výběrovém řízení intendantem zpravodajství a publicistiky na okruhu ČT2 Jana Šterna (s platností od 1. února 1993). Funkci intendanta, který nepodléhal pravomoci generálního ředitele ČT, vytvořila Poslanecká sněmovna zákonem č. 36/1993 Sb. s cílem zabránit monopolu v televizním zpravodajství v souvislosti s tím, že Česká televize se od 1. ledna 1993 dočasně stala jediným provozovatelem vysílání na všech českých televizních okruzích. In: Ročenka ČT 1993.

21. 1. 1993

Generální ředitel České televize Ivo Mathé svým rozhodnutím stanovil zásady sponzorování televizních pořadů, vysílání reklamy a teleshoppingu. In: Ročenka ČT 1993.

30. 1. 1993

Rada České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání rozhodla o přidělení licence k celoplošnému soukromému vysílání na dosavadním okru-

hu ČT2 společnosti CET 21 (Central European Television for 21th Century). Do výběrového řízení se přihlásilo 26 zájemců a Rada ČR pro RTV předložila jejich projekty britské expertní komisi, která do finálního kola vybrala tři projekty: CET 21, Art Produktion K a CLT Czech (AB Barrandov a lucemburský mediální koncern CLT/RTL) Rada se pak po finálovém kole rozhodla pro CET 21. Licence nabyla právní moci 9. února 1993 (její platnost je 12 let, tedy do 30. 1. 2005) čímž začala jejímu držiteli plynout 360denní lhůta pro zahájení vysílání. Zakládajícími členy společnosti CET 21 s.r.o., jmění 100 000 korun (založena 17. 6. 1992), byli psychiatr Peter Hunčík, režisér Peter Kršák, sociolog Fedor Gál, režisér Vlastimil Venclík a sociolog Josef Alan. Projekt CET 21 prezentoval při výběrovém řízení Vladimír Železný, který v té době ještě nebyl společníkem CET 21. Stal se jím až 9. 4. 1993, kdy Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání na základě žádosti a usnesení valné hromady CET 21 souhlasila se vstupem Vladimíra Železného do CET 21. In: Zprávy RRTV, Šmíd, M., 2000. Viz též Přehled osobností – Železný.

1. 2. 1993

V souvislosti s příchodem intendanta zpravodajství a publicistiky programu ČT2 došlo k úpravě struktury zpravodajských pořadů na ČT2. Vznikla redakce zpravodajství programu ČT2, která existovala vedle redakce zpravodajství okruhu ČT1. Hlavními pořady se staly 15minutový *Deník* (denně od 19.00 hod.) a 30minutový *Deník plus* (od pondělí do pátku ve 21.30 hod.). Dopoledne a odpoledne ČT2 vysílala krátké *Minuty dne* (pondělí až pátek). In: Ročenka ČT 1993.

24. 3. 1993

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR neschválila zprávu o stavu vysílání a činnosti Rady České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání. Stalo se tak na návrh poslance Ondřeje Zeminy (ODS). Sněmovna se usnesla, že rada musí předložit novou zprávu. In: Moravec, V., 2000.

22. 4. 1993

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky zvolila 13člennou Stálou komisí pro sdělovací prostředky, mezi jejíž úkoly patří iniciace změn v mediálním zákonodárství. Předsedou komise byl zvolen Jan Kasal, poslanec za KDU-ČSL. In: Ročenka ČT 1993.

4. 5. 1993

Představitelé CEDC Management Services GmbH (Central European Development Corporation, investiční společnost se sídlem v Berlíně financovaná Ronaldem Lauderem, spolujednatel kosmetického koncernu Estée Lauder), České spořitelny, a.s., a společnosti CET 21, která získala licenci pro celoplošné televizní vysílání, podepsali společenskou smlouvu o investicích k založení České nezávislé televizní společnosti s.r.o., která se měla stát servisní organizací vznikající soukromé televize. Rozdělení podílů v ČNTS s.r.o. bylo následující: CEDC 66 %, Česká spořitelna 22 %, CET 21 12 %. Investice pro rozjezd nové televize měly v poměru 75:25 vložit CEDC a Česká spořitelna. CET 21 vnesla do společnosti licenci. Podle smlouvy bylo k některým rozhodnutím (např. jmenování ředitele) nutno 90 % hlasů, takže tato rozhodnutí byla závislá na souhlasu všech tří podílů. ČNTS byla zapsána do obchodního rejstříku 8. 7. 1993. In: Zprávy RRTV, Šmíd, M., 2000.

22. 5. 1993

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR hlasovala o druhé verzi výroční zprávy Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání a poměrem hlasů 88 ku 88 ji ani neschválila, ani neodmítla. In: Ročenka ČT 1993.

27. 5. 1993

Daniel Korte odstoupil z funkce předsedy a člena Rady České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání. Jako důvod uvedl sílicí tendence k okleštění pravomocí rady a její nezávislosti a ke zpolitizování celé situace. In: Moravec, V., 2000.

1. 6. 1993

Rada České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání si na svém zasedání zvolila nového předsedu. Stal se jím historik Oldřich Tomek. In: Moravec, V., 2000.

4. 6. 1993

Na 44. zasedání valné hromady Evropské vysílací unie (EBU/UER) byl generální ředitel České televize Ivo Mathé zvolen členem správní rady, řídicího orgánu této organizace. In: Ročenka ČT 1993.

4. 6. 1993

Ve dnech 4.–8. června se uskutečnil 30. ročník Mezinárodního televizního festivalu Zlatá Praha. Poprvé se konal za pořadatelství České televize, a to v pražském Kaiserštejnském paláci. Ve shodě se změněným reglementem a statutem došlo v pojetí i organizaci festivalu k zásadním změnám, z nichž hlavní bylo jeho soustředění výhradně na pořady s hudební tematikou. In: Ročenka ČT 1993.

8. 6. 1993

Rada České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání odvolala vedoucího svého Úřadu Ladislava Jakla. Novým vedoucím Úřadu RRTV byl s účinností od 9. června jmenován Milan Jakobec. In: Moravec, V., 2000.

20. 6. 1993

Na základě licence udělené Radou České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání společností FTV Premiéra (26. 11. 1992) zahájila své vysílání první soukromá televizní stanice v České republice Premiéra TV, na regionálním kanálu pro oblast Prahy a středních Čech. Servisní činnost televizi zajišťovala Premiéra TV, a.s. Generálním ředitelem televizní stanice Premiéra TV se stal Jiří Mejstřík. In: Zprávy RRTV, Ročenka ČT 1993.

1. 7. 1993

Česká televize zavedla zkušební vysílání dat pro dálkové ovládání videomagnetofonů systémem VPS, který se používá také v Německu, Rakousku a Švýcarsku. Tento systém byl novou službou pro diváky, kteří si nahrávají pořady České televize. In: Ročenka ČT 1993.

1. 9. 1993

Pro první celoplošnou komerční soukromou televizi (držitel licence – společnost CET 21) byl vybrán název TV Nova. Generálním ředitelem České nezávislé televizní společnosti, servisní organizace TV Nova, se stal Vladimír Železný, který byl současně jednatelem CET 21. In: Železný, V., 1999.

1. 9. 1993

Český televizní film *Pozdrav ze země, kde zítra již znamenalo včera...* režiséra Pavla Štingla získal v kategorii televizních dokumentů zvláštní cenu poroty na televizním festivalu Prix Italia. In: Ročenka ČT 1993.

1. 9. 1993

Vladimír Železný, jednatel CET 21, oznámil České televizi, že držitel licence CET 21 zahájí vysílání TV Nova 4. 2. 1994. Byla tak vymezena doba, dokdy měl zůstat tento vysílací okruh v dočasné správě České televize. In: Ročenka ČT 1993.

4. 9. 1993

Ve dnech 4. a 5. září byl při mistrovství světa ve veslování v Račicích uveden do běžného provozu nový tříkamerový složkový přenosový vůz PV 6 střední kategorie, který byl integrován s mobilním stříhovým pracovištěm. In: Ročenka ČT 1993.

15. 9. 1993

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR vzala na vědomí rezignaci Daniela Korteho na funkci předsedy Rady České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání a na členství v ní a rezignaci Karla Kühnla, který 2. června 1993 odstoupil z funkce člena Rady České televize z důvodu svého jmenování velvyslancem ČR ve Velké Británii. In: Ročenka ČT 1993.

10. 10. 1993

ČT zavedla na programu ČT1 každodenní nepřetržité 24hodinové vysílání, když začala mezi jednou hodinou v noci až šestou hodinou ráno nasažovat 5 až 6hodinový blok *Výběr z teletextu*. In: Ročenka ČT 1993.

13. 10. 1993

Poslanecká sněmovna zvolila dramatika Karla Steigerwalda členem Rady České televize (místo odstoupivšího Karla Kühnla). In: Ročenka ČT 1993.

14. 10. 1993

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR nezvolila nástupce Daniela Korteho do Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání. Nikdo z navržených kandidátů nezískal potřebný počet hlasů. In: Moravec, V., 2000.

15. 12. 1993

Petr Fleischmann rezignoval na členství v Radě České televize (stal se redaktorem zahraniční redakce připravované TV Nova). In: Ročenka ČT 1993.

31. 12. 1993

Skončilo vysílání programu ČT3. In: Ročenka ČT 1993.

1994

Hlavní cenu na Mezinárodním televizním festivalu ve Štrasburku získal film České televize *Kráva*, režie Karel Kachyňa. Snímek *Helimadoe* režiséra Jaromila Jireše zvítězil na MTF v Zimbabwe. In: Ročenka ČT 1994.

1. 1. 1994

Na síti vysílačů ČT3 začalo simultánní vysílání programové nabídky ČT2. Vzhledem k přechodu na vysílání dvou programů (namísto dosavadních tří) byl v programové skladbě České televize zdůrazněn charakter druhého programu (ČT2) jako programu komplementárního a alternativního, zaměřeného na uspokojování náročnějších a menšinových diváckých zájmů, který doplňuje nabídku univerzálního prvního programu ČT1, zaměřeného na nejširší diváckou obec. In: Ročenka ČT 1994.

3. 1. 1994

Česká televize poprvé vysílala na programu ČT2 půlhodinový hlavní zpravodajský pořad dne s názvem *21* (denně s výjimkou soboty od 21.00 hod.). In: Ročenka ČT 1994.

3. 2. 1994

Ve 23.50 hod. ukončila Česká televize vysílání na celoplošné síti dosud používané k šíření programu ČT2 (dříve F1). Program ČT2 se nyní k divákům dostával přes vysílače někdejšího programu ČT3 (dříve OK3). Signál těchto vysílačů byl však v únoru 1994 dostupný pouze zhruba polovině potenciálních diváků. In: Ročenka ČT 1994.

4. 2. 1994

Vysílání zahájila celoplošná soukromá televizní stanice TV Nova. Začala jako první televize u nás přerušovat program reklamou, což neodpovídalo české zákonné normě. Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání se přiklonila k možnosti pozměnit zákon, aby bylo vkládání reklam do filmů komerčním televizím umožněno. In: Moravec, V., 2000.

9. 2. 1994

Na programu ČT2 byl uveden v české premiéře americký film *Poslední pokušení Ježíše Krista* (režie Martin Scorsese), natočený podle knihy

Nikose Kazantzakise. Vysílání tohoto filmu vyvolalo protesty ze strany katolické církve. In: Ročenka ČT 1994.

březen 1994

Na základě dohody byl uvolněn z funkce vedoucího Úřadu Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání Milan Jakobec. In: Moravec, V., 2000.

1. 3. 1994

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání vyhlásila licenční řízení na lokální televizní vysílání s maximálním vyzářeným výkonem do 8 wattů. In: Ročenka ČT 1994.

11. 3. 1994

Poslanci Vladimír Korontály, Marek Benda a Eva Matoušková předložili Parlamentu ČR svůj návrh zásad novel mediálních zákonů včetně zákona o České televizi. Navrhovali privatizaci okruhu ČT2 a eliminaci reklamy z vysílání České televize. In: Ročenka ČT 1994.

25. 3. 1994

Rada pro televizní a rozhlasová práva Českomoravského fotbalového svazu (ČMFS) doporučila fotbalovým klubům I. a II. ligy, aby při utkáních umožnily pořizovat zpravodajské šoty pouze TV Nova. ČMFS (jeho marketingová organizace STES) totiž podepsal 21. 11. 1993 s TV Nova smlouvu o exkluzivních právech na přenosy z I. a II. fotbalové ligy. Sparta Praha k projektu STES nepřistoupila. In: Ročenka ČT 1994.

26. 3. 1994

Ve dnech 26. a 27. března nebyly štáby České televize vpuštěny na stadiony oddílů I. fotbalové ligy k pořízení záběrů pro sportovní zpravodajství ČT. Při utkáních Drnovice-Olomouc a Bohemians-Slavia natáčely ze střech blízkých domů. In: Ročenka ČT 1994.

28. 3. 1994

Ve dnech 28. až 31. března proběhla před Radou ČR pro rozhlasové a televizní vysílání veřejná slyšení uchazečů o licence k lokálnímu televiznímu vysílání. In: Ročenka ČT 1994.

1. 4. 1994

Průměrná sledovanost TV Nova přesáhla průměrnou souhrnnou sledovanost obou programů České televize. Razantní nástup TV Nova překonal všechna očekávání mediálních odborníků a TV Nova získala dominantní postavení na českém televizním trhu. In: Ročenka ČT 1994.

2. 4. 1994

Kanál kabelové televize Kabel Plus Film začal být šířen jako první pravidelný program v ČR satelitem prostřednictvím družice Gorizont. In: Média 98.

10. 4. 1994

Česká televize uvedla na ČT1 přímý přenos utkání I. fotbalové ligy Sparta-Slavia přes protesty Českomoravského fotbalového svazu. ČT vysílala přenos na základě své smlouvy se Spartou Praha z 13. 9. 1993. In: Ročenka ČT 1994.

13. 4. 1994

Vláda ČR odmítla poslanecký návrh novel mediálních zákonů předložený poslanci Vladimírem Korontálym, Markem Bendou a Evou Matouškovou. In: Ročenka ČT 1994.

4. 5. 1994

Skupina poslanců kolem místopředsedy sněmovny Jana Kasala předala Parlamentu ČR návrh zákona o rozhlasových a televizních poplatcích, který mimo jiné navrhoval pokuty za neplacení poplatku a uvedení nepravdivých údajů. Příjemci pokut měly být obce. In: Ročenka ČT 1994.

16. 5. 1994

Generální ředitel ČT Ivo Mathé vydal rozhodnutí o programové koncepci a organizaci České televize. In: Ročenka ČT 1994.

31. 5. 1994

Ve dnech 31. května až 1. června probíhala veřejná slyšení osmi uchazečů o licenci k satelitnímu televiznímu vysílání. Licenční řízení vyhlásila Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání 8. 10. 1993. In: Ročenka ČT 1994.

1. 6. 1994

Česká televize získala na Balatonském festivalu hlavní cenu v kategorii dramatických pořadů za film *Anděl milosrdenství* (režie Miloslav Luther). Čestným uznáním za jeden z pěti dílů seriálu *Laskavý divák promine* byl oceněn režisér Jaroslav Dudek. In: Ročenka ČT 1994.

2. 6. 1994

Poslanecká sněmovna neschválila zprávu Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání o stavu vysílání a činnosti rady. Pro neschválení zprávy hlasovalo 129 poslanců, 11 bylo proti, 37 poslanců se zdrželo hlasování a dva nehlasovali. Sněmovna ve svém usnesení vyzvala radu, aby svoji zprávu doplnila o koncepci rozvoje vysílání, o pravidla a průběh licenčního řízení na satelitní vysílání. In: Moravec, V., 2000.

2. 6. 1994

Prvoligový fotbalový klub Sparta Praha přistoupil po nátlaku k projektu STES Českomoravského fotbalového svazu, který upravoval vysílání přenosů z fotbalové ligy. Česká televize tak ztratila možnost přenášet ligová utkání Sparty, s níž měla podepsanou smlouvu. In: Ročenka ČT 1994.

8. 6. 1994

Vláda ČR odmítla poslanecký návrh zákona o rozhlasových a televizních poplatcích a pověřila komisi čtyř ministrů zpracováním vládního návrhu zákona. In: Ročenka ČT 1994.

28. 6. 1994

Rada České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání rozhodla o udělení licencí k lokálnímu televiznímu vysílání Jiřímu Svobodovi z Pelhřimova a společnosti Kabel Plus Střední Morava. Dále udělila společně s Art Production K, a.s. (stanice Bohemia TV) a CET 21, s.r.o. (stanice Supernova) licence k provozování celoplošného televizního vysílání pomocí satelitu a společnosti FTV Premiéra, s.r.o. (stanice Premiéra TV) licenci k provozování celoplošného televizního vysílání jako centrálního programu pro regionální a lokální vysílání. In: Zprávy RRTV, Ročenka ČT 1994.

2. 7. 1994

Generální ředitel České televize Ivo Mathé byl na 45. valném shromáždění Evropské vysílací unie (EBU/UER) zvolen viceprezidentem tohoto sdružení rozhlasových a televizních organizací. In: Ročenka ČT 1994.

9. 7. 1994

Poslanecká sněmovna odvolala Radu ČR pro rozhlasové a televizní vysílání. Stalo se tak na návrh poslance Martina Přibáně z ODS. Přibáněovu návrhu předcházelo nepřijetí usnesení, jímž by sněmovna schválila druhou dopracovanou verzi zprávy rady. Odvolání rady podpořili 104 poslanci, proti bylo 42 poslanců, 29 se zdrželo a jeden nehlasoval. Pro odvolání hlasovali všichni přítomní poslanci ODS, LSNS, SPR-RSČ a vždy s výjimkou jednoho KDU-ČSL, KDS a 5 poslanců Českomoravské strany středu, 4 sociální demokraté a 3 poslanci Liberálně sociální unie. Odvolání nepodpořil nikdo z přítomných poslanců Levého bloku, ODA a KSČM. Vzápětí však bylo zvoleno 8 členů Rady České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání – Bohuslav Hanuš, Josef Josefík, Oldřich Tomek, Jindřich Kabát, Josef Musil, Jiří Novotný, Petr Štěpánek, Marie Hakenová (první tři byli členy minulé RRTV). Poslanecká sněmovna zároveň jmenovala novináře Leopolda Hájička novým členem Rady České televize (místo Petra Fleischmanna – rezignoval 15. prosince 1993). In: Ročenka ČT 1994.

9. 7. 1994

Poslanecká sněmovna přijala usnesení navržené poslancem Miroslavem Řezníčkem (ČSSD). V něm žádal vládu, aby do 31. prosince 1994 předložila návrh zásad nového zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. In: Moravec, V., 2000.

13. 7. 1994

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání schválila změny vlastnických vztahů ve společnosti CET 21, do níž vstoupily CEDC Management Services, GmbH a Česká spořitelna, a.s. Obě společnosti získaly v CET 21 podíl 1,25 %. CEDC i Česká spořitelna byly podílníky České nezávislé televizní společnosti, s.r.o. In: Zprávy RRTV.

27. 7. 1994

Ministerstvo pro hospodářskou soutěž vydalo rozhodnutí, podle něž při utkáních I. a II. fotbalové ligy může pořizovat audiovizuální zpravodajství v délce do 90 sekund každý provozovatel televizního vysílání. Byl tak ukončen spor, který vnesl do české mediální oblasti otázku, zda lze na základě exkluzivní smlouvy o vysílacích právech zabránit jiným televizním společnostem natáčet zpravodajské materiály. In: (Prvních) deset let České televize, 2002.

11. 8. 1994

Předsedou Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání byl zvolen Jindřich Kabát. In: Ročenka ČT 1994.

1. 9. 1994

Definitivně byla dokončena rekonstrukce budovy Měšťanské besedy, z níž od února 1994 vysílala Česká nezávislá televizní společnost zajišťující program TV Nova. In: Média 98.

2. 9. 1994

Česká televize a Euronews podepsaly smlouvu o vstupu ČT do tohoto konsorcia, které připravuje z příspěvků členských zemí zpravodajství z Evropy a Středomoří. Na základě této dohody se materiály Euronews objevují od 5. září 1994 na obrazovkách ČT. In: Ročenka ČT 1994.

7. 9. 1994

Slovenská televízia na začátku předvolební kampaně ke slovenským mimořádným parlamentním volbám (2. října) přestala až do odvolání vysílat ze záznamu hlavní zpravodajskou relaci ČT *Události* se zdůvodněním, že nemůže převzít záruku za obsah zpravodajství cizí stanice. In: Ročenka ČT 1994.

21. 9. 1994

Vláda ČR připravila vlastní návrh zákona o rozhlasových a televizních poplatcích, který předpokládal, že jejich výši vždy stanoví ministr financí. In: Ročenka ČT 1994.

22. 9. 1994

Předsedou Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání byl zvolen její místopředseda Bohuslav Hanuš. Dosavadní předseda Jindřich Kabát se stal ministrem kultury. In: Ročenka ČT 1994.

1. 10. 1994

Vysílací schéma placeného televizního kanálu Kabel Plus Film bylo rozšířeno na 24 hodin denně. In: Média 98.

2. 11. 1994

Poslanecká sněmovna zvolila chybějícího devátého člena Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání – dosavadní předsedkyni Rady ČTK Zdenu Hůlovou. Rada tak poprvé od května 1993, kdy z ní odstoupil tehdejší předseda Daniel Korte, zasedala v kompletním počtu 9 členů. In: Ročenka ČT 1994.

18. 11. 1994

V ČR zahájil vysílání (z počátku 6 hodin denně) nejsledovanější americký filmový kanál placené televize Home Box Office (HBO). In: Média 98.

22. 11. 1994

Rada České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání udělila licenci k regionálnímu televiznímu vysílání Kabelové televizi Dakr pro lokality Teplice, Most a Chomutov a GIMI s.r.o. pro oblast České Budějovice. Licenci pro lokální vysílání obdržely Kabel Plus severní Morava pro lokalitu Ostrava, MT Kynšperk pro lokalitu Kynšperk nad Ohří, Stonavia s.r.o. pro lokalitu Stonava, Local TV Plus pro lokalitu Batelov a Koryčany. Již dříve získaly licenci pro lokální vysílání RTT Média Přerov (15. 9. 1994), Semar s.r.o. Prostějov (15. 9. 1994), Local TV Plus pro lokalitu Slavičín (11. 10. 1994), Bertiny lázně Třeboň s.r.o. (11. 10. 1994). In: Zprávy RRTV.

1. 12. 1994

Televizní kanál FilmNet zahájil v rámci satelitní placené televize Multichoice vysílání filmů s českými titulky. In: Média 98.

7. 12. 1994

Ve dnech 7. a 8. prosince v Praze proběhla IV. ministerská konference Rady Evropy o masmédiích a přijala usnesení „Budoucnost veřejnoprávního vysílání“ a „Žurnalistické svobody a lidská práva“. In: Ročenka ČT 1994.

8. 12. 1994

Parlament ČR přijal zákon č. 252/1994 Sb. o rozhlasových a televizních poplatcích. Zákon vymezil předmět těchto poplatků a jejich poplatníky.

Poprvé byla výše poplatku stanovena přímo zákonem (v případě televize 50 korun měsíčně). Zákon určoval sankce za nepřihlášené příjemce a neplacení poplatku. In: Ročenka ČT 1994.

1995

Hlavní cenu OCIC na MTF Troia v Portugalsku a cenu za nejlepší herecký výkon v ženské roli (Jana Brejchová) získal film České televize *Hrad z písku* režisérky Zuzany Zemanové. In: Ročenka ČT 1995.

1995

Probíhal spor o možnou privatizaci kanálu ČT2, a to mezi parlamentními poslanci i mezi televizními stanicemi. In: Ročenka ČT 1995.

1. 1. 1995

Podle oficiálního písemného vyjádření ředitele Premiéra TV Jiřího Mejsťíka dosáhla ztráta této stanice v roce 1994 výše 107 milionů korun. Sledovanost televize (podíl na trhu) se pohybovala do 5 % a stanice nebyla zajímavá pro zadavatele reklamy. Pokračování její existence bylo možné pouze díky Investiční a poštovní bance, která 13. 1. 1994 získala 55% podíl ve společnosti FTV Premiéra (držitel licence na celoplošné a regionální vysílání televizní stanice Premiéra TV). Po kladném správním rozhodnutí Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 15. 6. 1994 se Investiční a poštovní banka stala stoprocentním vlastníkem společnosti FTV Premiéra. In: Zprávy RRTV, Ročenka ČT 1995.

13. 1. 1995

Česká televize a Slovenská televízia podepsaly smlouvu o spolupráci. In: (Prvních) deset let České televize, 2002.

17. 1. 1995

Rada České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání se rozhodla nesankcionovat soukromé televizní stanice za přerušování filmů reklamou, i když totéž v dubnu 1994 označila za porušování zákona. In: Ročenka ČT 1995.

9. 2. 1995

Parlament ČR přijal zákon č. 40/1995 Sb. o regulaci reklamy s platností od 1. dubna 1995. Charakterizuje reklamu, vymezuje její vztah k dětem

a mládeži. Zabývá se způsobem regulace reklamy na tabákové výrobky, alkohol, léčiva, zbraně a střeliva.

16. 3. 1995

Začalo první mimopražské vysílání filmově orientovaného placeného televizního kanálu HBO. In: Média 98.

1. 4. 1995

Vstoupil v platnost zákon o televizních a rozhlasových poplatcích č. 252/1994 Sb., který stanovoval televizní poplatek ve výši 50 Kč měsíčně. Do tohoto dne byly poplatky vybírány na základě zastaralých podzákonných norem. Informační kampaní spojenou se vstupem zákona v platnost bylo získáno přes 300 000 nových plátců televizního poplatku. In: Ročenka ČT 1995.

18. 4. 1995

Generální ředitel České televize Ivo Mathé zřídil svým rozhodnutím Etický panel, konzultační orgán vedení ČT v otázkách etiky žurnalistické a umělecké tvorby. In: Ročenka ČT 1995.

13. 5. 1995

Svou činnost zahájila Česká filmová a televizní akademie, jejímiž členy jsou filmoví a televizní tvůrci. Její nejznámější aktivitou je udílení filmových cen Český lev. In: Ročenka ČT 1995.

1. 6. 1995

Česká televize zahájila vysílání nejdelšího seriálu v dějinách naší televize. Každý týden téměř padesát let bude vysílat jeden z filmových týdeníků, které od roku 1945 do roku 1990 uváděly v kinech filmová představení. In: ČTK/25. 5. 1995.

6. 6. 1995

Generální ředitel ČT Ivo Mathé vydal rozhodnutí o rozsáhlých úsporných opatřeních, mj. snížení počtu zaměstnanců o 10 %. In: Ročenka ČT 1995.

21. 6. 1995

V Praze proběhla 4. mezinárodní konference světového hnutí veřejnoprávních televizních a rozhlasových organizací (Public Broadcasters Inter-

national – PBI) pod názvem „Veřejnoprávní vysílání – základní kámen demokracie“. Akreditovali se na ní zástupci téměř 50 televizí z 29 zemí. In: Ročenka ČT 1995.

30. 6. 1995

Rada České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání udělila licenci k provozování lokálního televizního vysílání společnosti Kabel plus Střední Morava pro oblast Mohelnice a Šumperska. Již 28. 3. 1995 získala společnost LOCAL TV PLUS s.r.o. licenci pro lokální vysílání v oblastech Bílovec, Hukvaldy, Hutisko, Klimkovice, Nová Bělá, Příbor, Rapotín, Rybí, Stará Ves u Rýmařova, Sviadnov a Vratimov a Kabel Plus pro oblasti Strakonice a Nový Jičín. Dne 15. května byla licence pro lokální vysílání udělena Službám města Konice s.r.o., NTV Prostřední Bečva s.r.o. a Vladimíru Mixovi z Mimoně. K vysílání v kabelových rozvodech v systému MMDS v Plzni a okolí obdržela licenci a.s. Kabel Net Holding. In: Zprávy RRTV, Moravec, V., 2000.

1. 8. 1995

Česká televize získala na Mezinárodním festivalu filmů pro děti a mládež v Montevideu cenu za nejlepší celovečerní televizní film (*Róza, strážné strašidlo*, režie Jaroslav Hykl) a zvláštní ocenění poroty (*Sedmero krkavců*, režie Ludvík Ráža). In: Ročenka ČT 1995.

25. 8. 1995

Ve společnosti ČNTS byl dle výpisu z obchodního rejstříku původní majoritní vlastník CEDC Management Services, GmbH nahrazen společností CME Media Enterprises B.V. se sídlem v Amsterdamu. Ronald Lauder založil 14. června 1994 společnost CME (Central European Media Enterprises, Ltd.) se sídlem na Bermudách. Současně vznikly dvě dceřiné společnosti se shodným názvem CME Media Enterprises, B.V., jedna se sídlem v Amsterdamu a druhá na Holandských Antilách. CME převzala mediální aktivity, které Lauder dříve vedl prostřednictvím CEDC Management Services. CME investovala mimo TV Nova do televizních stanic v Německu (TV Puls), Maďarsku (TV3), Polsku (TVN), Slovensku (Markíza TV), Rumunsku (PRO TV/Acasa), Slovinsku (POP TV/Gajba TV) a na Ukrajině (Studio 1+1). Nikde však CME nedosáhla takových úspěchů jako při investici do ČNTS v letech 1993-99. CME také v České republice

od konce roku 1994 investovala prostředky do celoplošné soukromé rozhlasové stanice Rádio Alfa. CME se snažila o propojení Rádía Alfa a TV Nova. Od 1. 10. 1995 se dokonce stanice přejmenovala na Rádio Nová Alfa, které se začalo prezentovat jako sesterská stanice TV Nova. Moderátoři TV Nova začali mít své pořady na Rádiu Nová Alfa. Přílišné propojování rozhlasové stanice s TV Nova však negativně hodnotila Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání, která tento proces sblížení pokládala za možné ohrožení hospodářské soutěže v oblasti elektronických médií. Z tohoto důvodu bylo propojování médií ukončeno. Moderátoři TV Nova přestali vystupovat v této rozhlasové stanici, která se vrátila k názvu Rádio Alfa. In: Zprávy RRTV, Šmíd, M., 2000.

4. 9. 1995

V platnost vstoupilo nové programové schéma České televize. Díky rozšíření dostupnosti vysílání okruhu ČT2 (konec jedné etapy budování nových vysílačů programu ČT2) se Česká televize mohla vrátit k původnímu konceptu komplementární skladby programu svých dvou okruhů. In: Ročenka ČT 1995.

20. 9. 1995

V TS Ostrava České televize bylo zahájeno natáčení prvního televizního pořadu v České republice v širokouhlém formátu 16:9 – povídky *Postup* z cyklu *Historiky od krbu*. In: Ročenka ČT 1995.

6. 10. 1995

Lidové noviny zveřejnily první informace o milionových podvodech v televizní hře *Bingo – Nová šance*, kterou vysílala TV Nova. In: Ročenka ČT 1995.

12. 10. 1995

Ministerstvo financí ČR pozastavilo provozování televizní hry *Bingo – Nová šance* z důvodů policejního vyšetřování. In: Ročenka ČT 1995.

8. 12. 1995

Poslanecká sněmovna přijala zákon č. 301/1995 Sb., který novelizoval zákon o rozhlasovém a televizním vysílání č. 468/1991 Sb. Novela výrazně liberalizovala podmínky pro provozování rozhlasového a televizního

vysílání. Pravomoci Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání se tímto právním dokumentem omezily na kontrolu dodržování legislativy, udělování licencí a sledování vysílání. Radě již nepříslušelo schvalovat vlastnické poměry a změny v servisních organizacích ani jejich smluvní uspořádání s provozovateli licence. Zákonem byl České televizi trvale přidělen druhý vysílací okruh ČT2. In: Zprávy RRTV, Moravec, V., 2000.

21. 12. 1995

Vladimír Železný byl jmenován ředitelem televizní skupiny společnosti CME. In: Železný, V., 1999.

2. 1. 1996

Společnost CET 21, s.r.o., držitelka licence k provozování vysílání TV Nova, požádala Radu ČR pro rozhlasové a televizní vysílání o zrušení některých licenčních podmínek, které podle novely č. 301/1995 Sb. zákona o rozhlasovém a televizním vysílání č. 468/1991 Sb., platné od 1. 1. 1996, již nebyly součástí rozhodnutí o udělení licence. In: Ročenka ČT 1996, Šmíd, M., 2000.

3. 1. 1996

Podepsána dohoda o vzájemné spolupráci mezi Slovenskou a Českou televizí. Smlouva zabezpečovala bezplatnou výměnu zpravodajských pořadů a vzájemné poskytování zpravodajských šotů, informací z databází, dramatických a dokumentárních pořadů a relací pro děti. In: Ročenka ČT 1996.

4. 1. 1996

Konala se oficiální kolaudace nového objektu producentů center (zvaného též Rohlík) v Praze na Kavčích horách. Stavba byla zahájena 1. 11. 1993 a stála 480 milionů korun. Dokončení budovy umožnilo soustředit pražské kapacity České televize do jednoho centra na Kavčích horách. Náklady na vybudování a vybavení objektu byly finančně pokryty odprodejem již nepotřebných objektů (např. budovy v Jindřišské ulici). In: Ročenka ČT 1996.

5. 2. 1996

Generální ředitel České televize Ivo Mathé se prostřednictvím dopisu předsedovi vlády ČR Václavu Klausovi ohradil proti jeho výroku v rozho-

voru pro Týdeník Televize č. 7/1996 o „nikým nekontrolované České televizi, posazené ve vzduchu bez jakéhokoliv ukotvení, instituci povolující managementu a zaměstnancům dělat si, co oni sami chtějí“. In: Ročenka ČT 1996.

7. 3. 1996

Stálá komise pro sdělovací prostředky Poslanecké sněmovny vyzvala Radu ČR pro rozhlasové a televizní vysílání k iniciaci jednání České televize s televizními stanicemi TV Nova a Premiéra TV, které by vedlo k dohodě o optimalizaci využití televizních kmitočtů, nebo k rozhodnutí v této věci, nebudou-li jednání úspěšná. In: Ročenka ČT 1996.

12. 3. 1996

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání udělila licenci k regionálnímu televiznímu vysílání společnosti GENUS TV pro oblast Liberce, Václavu Patkovi (televize Puls) pro oblast východních Čech, Kamilu Spáčilovi (Emurfilm TV) pro oblast Zlín – Valašské Klobouky. In: Zprávy RRTV.

13. 3. 1996

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání jednala se zástupci CET 21, s.r.o. (držitelem licence k vysílání TV Nova) o odstranění pochybení ve smluvních ujednáních mezi ČNTS, s.r.o., a CET 21, s.r.o. In: Zprávy RRTV, Šmíd, M., 2000.

18. 3. 1996

Společnost FTV Premiéra, s.r.o. (držitel licence k provozování vysílání Premiéra TV) požádala ve shodě se zákonem č. 301/1995 Sb. Radu ČR pro rozhlasové a televizní vysílání o zrušení pětadvaceti „neprogramových“ licenčních podmínek. In: Zprávy RRTV.

27. 3. 1996

Společnost CET 21, s.r.o., požádala Radu ČR pro rozhlasové a televizní vysílání o zrušení licenční podmínky č. 17, podle níž jakékoli změny právní osoby, která je držitelem licence, skladby kapitálu investorů, vedoucí ke změně kontroly nad jejich činností, a ustanovení společenské smlouvy mezi držitelem licence a investory musely být předem předloženy ke schválení radě. In: Zprávy RRTV, Šmíd, M., 2000.

1. 4. 1996

Zanikly licence společnosti CET 21, s.r.o. (program Supernova) a Art Production K, a.s. (program Bohemia TV) k provozování satelitního vysílání. In: Moravec, V., 2000.

1. 4. 1996

Česká televize zahájila v rámci svého teletextu zkušební interaktivní vysílání, umožňující divákům prostřednictvím telefonního spojení přímý vstup do teletextových stránek při anketách, testech, soutěžích a podobně. In: Ročenka ČT 1996.

16. 4. 1996

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání udělila společnosti CET 21 pokutu půl milionu korun za vysílání skryté reklamy na týdeník Ano v pořadu TV Nova *Volejte řediteli*. In: Moravec, V., 2000.

17. 4. 1996

Po dodání vyžádaných podkladů nabyt platnosti předběžný souhlas Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání (z 18. prosince 1995) se změnami ve společnosti Premiéra TV, a.s. (změna struktury akcionářů a přistoupení Stratton Investments Company Limited). Premiéra TV, a.s., byla tehdy servisní společností Premiéry TV. In: Ročenka ČT 1996.

22. 4. 1996

Premiéra TV začala vzhledem k připojení regionálních stanic upravovat svoji programovou skladbu. Společnost FTV Premiéra (držitel celoplošné licence k vysílání Premiéry TV) vytvořila tzv. časová okna, tj. pravidelný čas v programovém schématu, jež jsou určena pro provozovatele lokálního a regionálního vysílání, kteří zde ve vymezeném čase vysílají své pořady. In: Zprávy RRTV.

15. 5. 1996

Zahájena čtrnáctidenní oficiální volební kampaň pro volby do Poslanecké sněmovny ČR 31. 5.–1. 6. Česká televize odvysílala 14 hodin volebních televizních spotů, které byly uvedeny celkem ve dvanácti sedmdesátiminutových blocích (denně kromě neděle od 16.40 na ČT1). In: Ročenka ČT 1996.

17. 5. 1996

Sdružení komunikačních a mediálních organizací (SKMO) a společnost Taylor Nelson AGB Media Facts podepsaly smlouvu o elektronickém měření sledovanosti televizních programů v ČR metodou peplemetrů. SKMO reprezentovalo hlavní uživatele výsledků výzkumu, jimiž byly Česká televize, ČNTS, s.r.o. (TV Nova) a Premiéra TV, a.s.. Smlouva určovala systém zveřejňování oficiálních výsledků výzkumu, které mělo začít 1. června 1997. In: Ročenka ČT 1996.

18. 5. 1996

Založena Asociace provozovatelů regionálního televizního vysílání v ČR, která měla zajišťovat programovou a technickou spolupráci Premiéra TV a jednotlivých regionálních televizních společností v ČR a vyvíjet společnou marketingovou činnost. Předsedou byl zvolen generální ředitel Premiéry TV Jiří Mejstřík. In: Ročenka ČT 1996.

28. 6. 1996

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání rozhodla na žádost CET 21, s.r.o. (držitel licence vysílání TV Nova) a podle zákona č. 301/1995 Sb. o zrušení první skupiny z licenčních podmínek CET 21, s.r.o., a současně svým usnesením přerušila řízení ve věci zrušení licenční podmínky č. 17 omezující změny podílového složení právnické osoby držitele licence souhlasem rady, protože chtěla, aby byla mezi CET 21 a ČNTS vyjasněna záležitost oprávnění k vysílání. In: Zprávy RRTV, Šmíd, M., 2000.

1. 7. 1996

Majoritním vlastníkem společnosti Kabel Plus se stala americká firma US West Incorporated. In: Média 98.

3. 7. 1996

Ve dnech 3.–7. července se v pražském hotelu Intercontinental uskutečnilo 47. zasedání valného shromáždění Evropské vysílací unie (EBU), kterého se jako host 5. července zúčastnil také předseda Mezinárodního olympijského výboru Juan Antonio Samaranch. Pořadatelem zasedání byla Česká televize. In: Ročenka ČT 1996.

23. 7. 1996

Generálním ředitelem televizní stanice Premiéra TV (servisní společnost Premiéra TV, a.s.) se stal Miloš Petana, který nahradil Jiřího Mejstříka. In: Ročenka ČT 1996.

1. 8. 1996

Vladimír Železný a nizozemská společnost CME Media Enterprises B. V. (dceřiná společnost bermudské CME Ltd., většinového podílníka České nezávislé televizní společnosti, s.r.o., která vysílala na základě obstaravatelé smlouvy s držitelem licence program TV Nova) uzavřeli „smlouvu o půjčce“ s cílem dosáhnout prostřednictvím Vladimíra Železného ovládnutí společnosti CET 21, s.r.o. (držitele licence k vysílání TV Nova) druhou smluvní stranou. Vladimír Železný měl za půjčených 5,22 milionu USD vykoupit podíly ostatních partnerů v CET 21, s.r.o., a ČNTS, s.r.o. Smlouva byla v rozporu s tehdy platnými licenčními podmínkami pro vysílání TV Nova a její text byl utajen před veřejností i před Radou ČR pro rozhlasové a televizní vysílání, dokud ho 14. listopadu 1996 nezveřejnila na internetu americká burzovní dozorčí instituce. In: Ročenka ČT 1996, Šmíd, M., 2000.

1. 8. 1996

Česká spořitelna, a.s., prodala společnosti CME Media Enterprises B. V. svůj podíl ve společnosti ČNTS, s.r.o. (podíl 22% a 20 % hlasovacích práv) za 1 miliardu Kč. ČNTS, s.r.o., realizovala jako servisní organizace vysílání programu TV Nova pro držitele licence – CET 21, s.r.o.. In: Zprávy RRTV, Šmíd, M., 2000.

27. 8. 1996

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání zrušila FTV Premiéře s.r.o. první skupinu přibližně dvaceti licenčních podmínek. Po předběžném zamítnutí (29. 5. 1996) také schválila registraci oprávnění společnosti k satelitnímu vysílání. In: Ročenka ČT 1996.

1. 9. 1996

Zahájen Zaváděcí výzkum 1996, první část projektu elektronického měření sledovanosti televize metodou peplemetrů, který realizovala společnost Taylor Nelson AGB Media Facts podle zadání Sdružení komunikačních

a mediálních organizací v České republice (SKMO), zastupujícího Českou televizi, ČNTS, s.r.o. (TV Nova) a Premiéru TV. In: Ročenka ČT 1996.

24. 9. 1996

Ve dnech 24.–27. září jednala v Harrachově Stálá komise pro sdělovací prostředky Poslanecké sněmovny ČR. Sérií usnesení se vyjádřila k aktuálním otázkám rozhlasového a televizního vysílání a mimo jiné navrhla zvýšení televizního poplatku na 75 Kč měsíčně s každoroční valorizací, zákaz vysílání reklamy Českou televizí mezi 19.00 až 22.30 hod. a postupné snižování povoleného rozsahu reklamy v České televizi na 0,7 až 0,1% do roku 2000. In: Ročenka ČT 1996.

1. 11. 1996

Provozovatelé regionálního televizního vysílání založili akciovou společnost Regionální televizní studia – R. T. S., k čemuž je vedla snaha regionálně vysílat s jednotnou dramaturgií jako jeden právní subjekt ve vztahu ke všem ostatním médiím a podnikatelským subjektům. In: Média 98.

5. 11. 1996

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání zaujala stanovisko k projektu televizní sítě Galaxie, vyjádřila mu vstřícnost, pokud nebude omezovat jiné subjekty. Tuto celoplošnou síť regionálních televizí navrhoval vytvořit Martin Kindernay, který v Hradci Králové vlastnil mediální společnost RTV Gemma. RRTV Kindernayovi 10. 9. 1996 udělila licenci pro provozování lokálního vysílání. Kindernay prosazoval vytvořit televizní síť, která by umožňovala regionálním a lokálním provozovatelům televizního vysílání využívat i obchodně atraktivní reklamní časy, zatímco nyní byli závislí na tom, jaký čas jim ve svém programu poskytne Premiéra TV. In: Ročenka ČT 1996, www.louc.cz.

6. 11. 1996

Stálá komise pro sdělovací prostředky Parlamentu ČR ustavila osmičlennou pracovní skupinu, která měla vypracovat novelu zákona upravující činnost Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání. Komise se shodla na nutnosti rozšířit počet členů rady z devíti na třináct o čtyři zástupce nominované opozičními politickými stranami. Stálá komise pro sdělovací prostředky Parlamentu ČR se postavila za zvýšení televizního poplatku na

75 Kč měsíčně a naopak nepodpořila valorizaci poplatku s vývojem inflace, ani návrh na snížení přípustného podílu reklamy ve vysílání České televize, který vyslovil předseda pracovní skupiny pro přípravu legislativního návrhu poslanec Ondřej Zemina. Ten v reakci na rozhodnutí komise na svou funkci rezignoval. In: Ročenka ČT 1996.

14. 11. 1996

Washingtonská burzovní komise Securities and Exchange Commission umístila na veřejnou počítačovou síť (<http://www.sec.gov/Archives/edgar/data/925645/>) v rámci dokumentů bermudské společnosti Central European Media Enterprises Ltd. (CME) dosud utajovaný text „smlouvy o půjčce“ Vladimíru Železnému, sledující cíl ovládnout jeho prostřednictvím společnost CET 21, s.r.o. – držitele licence k vysílání TV Nova. In: Ročenka ČT 1996, Šmíd, M., 2000.

30. 11. 1996

TV Nova natočila a ve svém zpravodajství odvysílala záběry prezidenta ČR Václava Havla v nemocničním pokoji, které pořídila před prezidentovou operací plíc z okna protějšího domu. Vladimír Železný hájil v pořadu *Volejte řediteli* 30. listopadu záběr jako „velmi decentní“. Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání poté 3. 12. 1996 vydala své stanovisko k etice televizního zpravodajství a vyjádřila znepokojení nad vzrůstajícím podílem neetického zpravodajství v některých médiích. In: Zprávy RRTV, Ročenka ČT 1996.

17. 12. 1996

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání zrušila po opakovaných žádostech CET 21, s.r.o. (držitel licence k vysílání TV Nova), původní licenční podmínku č. 17, která omezovala změny v podílovém složení CET 21 a možnost libovolného přesouvání podílu v ČNTS, s.r.o., společností realizující vysílání pro držitele licence. In: Zprávy RRTV, Šmíd, M., 2000.

23. 12. 1996

Martin Kindernay začal vysílat ze studia v Hradci Králové program TV Galaxie. Servisní firmou pro vysílání Galaxie byla Kindernayova firma RTV Gemma. In: Média 98.

1. 1. 1997

Denní kontinuální výzkum sledovanosti televize, který provádí Analýza programu a auditoria (APA) ČT, rozšířil svůj panel na 900 respondentů. Zároveň byla zavedena rotační obměna respondentů. Výzkum MEDIAPROJEKT přestal poskytovat údaje o televizním trhu v důsledku blížícího se startu výzkumu sledovanosti televize prostřednictvím peoplemetrů. In: Ročenka ČT 1997.

3. 1. 1997

Komerční televizní stanice Premiéra TV změnila název na Prima TV a zavedla nové programové schéma (generální ředitel Miloš Petana, programový ředitel Václav Kvasnička). In: Zprávy RRTV.

12. 1. 1997

Přenos závodů Zlatá lyže z Nového Města na Moravě byl prvním, který Česká televize realizovala prostřednictvím mobilního satelitního zařízení. In: Ročenka ČT 1997.

23. 1. 1997

Rada ČR pro RTV oznámila, že uvažuje o možnosti zahájení řízení o odejmutí licence k vysílání TV Nova společnosti CET 21 pro výrazné porušování objektivitu a vyváženosti vysílání. In: Zprávy RRTV, Moravec, V., 2000.

23. 1. 1997

Česká televize, Prima TV a Cable Plus zahájily experimentální vysílání prostřednictvím digitálního signálu geostacionární družice Kopernikus. Pravidelné vysílání zavedla od července 1997. In: ČTK/31. 7. 97.

29. 1. 1997

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání přijala stanovisko k zpravodajským a publicistickým pořadům TV Nova, v němž vyjádřila znepokojení nad jejich zneužíváním k cíleným dezinformacím v mediální sféře a k propagaci vlastních obchodních zájmů ve sporech, v nichž je TV Nova zájmovou stranou. In: Zprávy RRTV, Ročenka ČT 1997.

29. 1. 1997

Vladimír Železný na tiskové konferenci TV Nova oznámil, že se osobně

chce stát majoritním vlastníkem společnosti CET 21, s.r.o., která je držitelem licence k vysílání TV Nova. In: Ročenka ČT 1997.

únor 1997

Nadnárodní mediální koncern NetHold oznámil svůj odchod z České republiky, což znamenalo mimo jiné na konci března ukončení vysílání kabelového televizního programu Multichoice. NetHold měl původně podle smlouvy se společností STES od ročníku 1997/1998 pět let vysílat přenosy z české I. fotbalové ligy. In: Ročenka ČT 1997.

4. 2. 1997

N Text, dceřiná společnost firmy Beseda Holding, zahájil na TV Nova vysílání svého teletextu. In: Ročenka ČT 1997.

25. 2. 1997

Vladimír Železný ohlásil změnu v zaměření vysílání TV Nova přednostně na cílovou skupinu diváků ve věku 14–49 let. In: Ročenka ČT 1997.

26. 2. 1997

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR zvolila šest z potřebných devíti členů nové Rady České televize, a to Václava Erbena, Jana Jiráka, Pavla Kabzana, Alenu Kinclovou, Juraje Podkonického a Františka Schildbergera. Kandidáty členství v radě navrhovaly poslanecké kluby politických stran. In: Ročenka ČT 1997.

1. 3. 1997

V pořadí druhá Rada České televize se ujala funkce. In: Ročenka ČT 1997.

14. 3. 1997

Bermudská společnost CME oznámila, že zvýší svůj podíl v ČNTS, s.r.o., která zajišťovala vysílání TV Nova, o 5,2 %, tj. na 91,2 % hlasovacího práva a 93,2 % hospodářského podílu. In: Ročenka ČT 1997.

24. 3. 1997

Cenu americké filmové akademie Oscar za nejlepší cizojazyčný film získal film *Kolja* režiséra Jana Svěráka. Film byl vyroben v koprodukcii s ČT. In: Ročenka ČT 1997.

1. 4. 1997

Kabel Plus přešel na digitální vysílání prostřednictvím satelitní stanice Amos, současně byly do jeho sítě zapojovány programy HBO, MAX 1, Super Max. In: Média 98.

2. 4. 1997

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR zvolila zbývající tři členy Rady České televize – Vladislava Kučika, Petra Weisse a Jiřího Zajíce. In: Ročenka ČT 1997.

10. 4. 1997

Ustavena Asociace televizních organizací (ATO) jako zadavatel výzkumu sledovanosti televizí prostřednictvím peplemetrů. V souvislosti s tím vystoupily všechny tři televize (ČT, TV Nova, Prima TV) ze Sdružení komunikačních a mediálních organizací (SKMO), na jehož činnosti se nadále podílejí prostřednictvím ATO (člen SKMO od 2. července 1997). In: Ročenka ČT 1997.

15. 4. 1997

Generální ředitel České televize Ivo Mathé zaslal Radě ČR pro rozhlasové a televizní vysílání stížnost, jejímž předmětem bylo soustavně a záměrně zkrácené informování televizních diváků o činnosti České televize v pořadu TV Nova *Volejte řediteli*. In: Ročenka ČT 1997.

16. 4. 1997

Členové Rady ČT zvolili předsedou rady překladatele, mediálního odborníka a pedagoga Jana Jiráka. In: (Prvních) deset let České televize, 2002.

17. 4. 1997

Zahájení zkušebního provozu elektronického měření sledovanosti televizí prostřednictvím peplemetrů, realizovaného společností Taylor Nelson AGB Media Facts pro Asociaci televizních organizací (ATO), která sdružuje hlavní uživatele výsledků výzkumu – Českou televizi, TV Nova a Prima TV (podíl na financování byl: ČT 50 %, TV NOVA 37,5 %, Prima TV 12,5 %). In: Ročenka ČT 1997.

6. 5. 1997

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání přijala stanovisko ke stížnosti generálního ředitele České televize Iva Mathé z 15. dubna, týkající se pořadu

TV Nova *Volejte řediteli*. Vyslovila své znepokojení, že žádný dotčený subjekt nemá možnost se k výroky uváděným v pořadu vyjádřit, politování nad neexistencí práva na odpověď v českém právním řádu. In: Ročenka ČT 1997.

14. 5. 1997

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR začala projednávat novelu mediálních zákonů. Diskuse poslanců se týkala hlavně reklamy ve vysílání ČT a výše televizního poplatku. In: Ročenka ČT 1997.

16. 5. 1997

Usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR č. 333/1997 uložilo Stálé komisi pro sdělovací prostředky předložit sněmovně informaci o postupu udělení licence CET 21, s.r.o., a provozování televizního vysílání na základě této licence. In: Ročenka ČT 1997.

1. 6. 1997

Oficiálně byl zahájen peplemetrový výzkum, jehož standardní provoz na základě smlouvy zajišťovala až do roku 2002 společnost Taylor Nelson AGB MF pro uživatele sdružené v Asociaci televizních organizací (ATO). In: Ročenka ČT 1997.

12. 6. 1997

Senát Parlamentu ČR schválil zákon č. 135/1997 Sb., novelu zákona o rozhlasovém a televizním vysílání, který kromě jiného rozšířil počet členů Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání z dosavadních devíti na třináct. Zvýšil koncesionářské poplatky k 1. 7. 1997: televizní na 75 Kč a rozhlasový na 37 Kč měsíčně. Poslanecká sněmovna přijala novelu zákona 23. 5. 1997 a prezident zákon podepsal 18. 6. 1997. In: Moravec, V., 2000.

23. 6. 1997

Zveřejněny první výsledky průzkumu televizní sledovanosti pomocí peplemetrů. In: Ročenka ČT 1997.

1. 7. 1997

FTV Premiéra, s.r.o., držitelka licence k vysílání Prima TV, stoprocentně vlastněná Investiční a Poštovní bankou, a.s., požádala Radu ČR pro rozhlasové a televizní vysílání o předchozí souhlas se změnou ve složení spo-

lečnosti, která spočívala v převodu 90 % obchodního podílu FTV Premiéra, s.r.o., na společnost Domeana, s.r.o., kterou v té době rovněž ze 100 % vlastnila Investiční a poštovní banka. Rada však tuto žádost v lednu 1998 zamítla. In: Zprávy RRTV, Ročenka ČT 1997.

2. 7. 1997

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání oznámila, že v zájmu transparentnosti svého rozhodování ve věci změn vlastnických vztahů ve společnostech provozovatelů s licenci si napříště stanovila jako základní kritérium zachování nejméně 51% původních společníků po celou dobu platnosti licence. In: Ročenka ČT 1997.

6. 7. 1997

Řeka Odra zaplavila až do výše pěti metrů areál Televizního studia Ostrava v Ostravě-Přívoze, jehož součástí byl komplex garáží a dílen, sklady osvětlovací techniky, kostýmů, stavebně dekorační techniky, rekvizit a nábytku a archiv magnetických a filmových záznamů, z jehož fondů se České televizi podařilo v následujících týdnech zrestaurovat jen asi polovinu. In: (Prvních) deset let České televize, 2002.

17. 7. 1997

Zahájena satelitní distribuce ČT, Primy-TV a Kabel Plus, využívající digitálního kompresního zařízení DVB (MPEG 2). Tento krok zkvalitnil zejména šíření primárního signálu k pozemním vysílačům. In: Ročenka ČT 1997.

1. 8. 1997

Šéfproducentem Producentského centra uměleckých pořadů a současně členem kolegia generálního ředitele ČT byl jmenován Karel Kochman, v obou funkcích vystřídal Jiřího Balvína. In: Ročenka ČT 1997.

5. 8. 1997

Kontroverzní reportáž Josefa Klímy v pořadu TV Nova *Na vlastní oči* se stala příčinou vlny exodu Romů z České republiky do Kanady a později i do jiných zemí, kde žádali o azyl. In: Ročenka ČT 1997.

30. 8. 1997

Vladimír Železný potvrdil, že společníci CET 21, s.r.o., držitelka licence k vysílání TV Nova, prodali 6 % akcií společnosti ČNTS, s.r.o., která pro

ni na základě obstaravatelské smlouvy zajišťovala vysílání TV Nova, společností CME, která již vlastnila 92 % akcií ČNTS. Dne. 8. 12. 1997 byla v ČNTS společnost CME Media Enterprises B. V. nahrazena společností CME Czech Republic B. V., registrovanou v Amsterdamu. In: Ročenka ČT 1997, Šmíd, M., 2000.

1. 9. 1997

Česká televize zavedla nové vysílací schéma: ČT1 začala vysílat nepřetržitě 24 hodin denně, začátek hlavní zpravodajské relace *Události* posunula na 19.15 hod. Ve funkci vedoucího domácího zpravodajství nahradil Otakara Černého Bohumil Klepetko. In: Ročenka ČT 1997.

3. 9. 1997

Investiční a Poštovní banka koupila prostřednictvím své společnosti Domeana podíl v akciové společnosti Beseda Holding. Zároveň oznámila rozhodnutí založit firmu Prima Plus jako stoprocentní dceřinou společnost držitelky licence k vysílání Prima TV – společnosti FTV Premiéra. In: Ročenka ČT 1997.

22. 9. 1997

Skončilo tříleté funkční období dosavadního předsedy Rady ČR pro RTV Bohuslava Hanuše. Na funkci předsedy kandidovali Josef Josefík a Petr Štěpánek. Novým předsedou byl k 1. říjnu 1997 zvolen Josef Josefík. In: Moravec, V., 2000.

7. 10. 1997

Ředitelkou programu České televize a současně také členkou kolegia generálního ředitele byla jmenována Anna Vášová. Ve funkci ředitele programu vystřídala Jiřího Pittermanna, který se stal poradcem generálního ředitele. In: Ročenka ČT 1997.

12. 10. 1997

Snímek *Nespatřené* (režie Miroslav Janek) z produkce Televizního studia ČT Ostrava získal na Mezinárodním televizním festivalu v Berlíně zvláštní uznání poroty Prix Europa v kategorii televizních dokumentárních pořadů. In: Ročenka ČT 1997.

21. 10. 1997

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání udělila licence k provozování regionálního televizního vysílání společnostem FATEM-TV, a.s. (oblast Brno, Hodonín, Blansko, Boskovice, Třebíč a Znojmo), TV LYRA, s.r.o. (oblast Ústí nad Labem a Děčín) a Studio CLIPPER, v.o.s. – televize POLAR (oblast Ostrava, Nový Jičín, Stonava). In: Zprávy RRTV.

1. 11. 1997

Vedoucí Úřadu Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání se po výběrovém řízení stala Helena Havlíková, dosavadní vedoucí licenčního odboru. In: Moravec, V., 2000.

19. 11. 1997

Rada České televize na návrh generálního ředitele ČT jmenovala na základě výsledku konkurzního řízení ředitelem Televizního studia Ostrava Miloslava Petronce, který funkci zastával i v předchozím období. In: Ročenka ČT 1997.

1. 12. 1997

Celkem 75 % akcií firmy Prima Plus, a.s. (servisní společnost Prima TV) získala společnost Beseda Holding. Dosavadním držitelem akcií byla Investiční a poštovní banka, která zároveň vlastnila prostřednictvím své společnosti Domeana také 40% podíl ve společnosti Beseda Holding. Do funkce ředitelky společnosti Prima Plus nastoupila Kateřina Fričová, dosavadní ředitelka techniky a výroby TV Nova. In: Ročenka ČT 1997.

1. 12. 1997

Rada České televize vyhlásila výběrové řízení na obsazení funkce generálního ředitele ČT na nové funkční období od 1. dubna 1998. In: Ročenka ČT 1997.

3. 12. 1997

Poslanecká sněmovna zvolila čtyři nové členy Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání. Naplnilo se tak znění zákona č. 135/1997 Sb o zvýšení počtu z 9 na 13. Novými členy rady se stali kameraman Stanislav Milota, stavební inženýr Martin Muchka, podnikatel Milan Trojan a děkan FE ČVUT Jan Uhlíř. In: Moravec, V., 2000.

3. 12. 1997

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání přijala stanovisko ke kontrole zneužívání politického vlivu médií, v němž vyjádřila znepokojení nad politickým vlivem dominantní celoplošné TV Nova, poukázala na nebezpečí zneužití takového vlivu a konstatovala, že do přijetí nových mediálních zákonů nemá předpoklady k řešení stížností na nepravdivé informace ve vysílání. Rada stanovisko přijala po zhlédnutí reportáže o údajném alkoholismu Miloše Zemana a zprávy o údajné vile Václava Klause ve Švýcarsku, které v předchozích dnech TV Nova vysílala na prvním místě ve své hlavní zpravodajské relaci *Televizní noviny*. K případům jako takovým se rada s ohledem na možná rozhodnutí soudu nevyjádřila. In: Zprávy RRTV, Ročenka ČT 1997.

1998

První cenu na festivalu Mezinárodní světové organizace televizních archivů FIAT ve Florencii za nejlepší televizní film s použitím archivních záběrů získal pořad České televize *Příběh trosečnicků lodi Patria*, režie Pavel Štingl. In: Ročenka ČT 1998.

19. 1. 1998

Česká televize a Slovenská televízia podepsaly novou smlouvu o spolupráci. In: Ročenka ČT 1998.

4. 2. 1998

Na závěr výběrového řízení zvolila Rada ČT novým generálním ředitelem České televize vedoucího redaktora pražské redakce BBC Jakuba Puchalského (1969). Do posledního kola postoupili tři kandidáti: Puchalský, dosavadní ředitel ČT Ivo Mathé a Zdeněk Drahoš, ředitel brněnského studia ČT. In: www.czech-tv.cz.

27. 2. 1998

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání shledala, že udělení licence k vysílání celoplošné komerční televize společnosti CET 21 bylo legální. In: Zprávy RRTV.

1. 3. 1998

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání vyjádřila nespokojenost s tím, že provozovatel vysílání Prima TV omezil ranní regionální programy.

Držitel celoplošné licence FTV Premiéra, s.r.o., měl věc ihned napravit. In: Zprávy RRTV, Média 98.

18. 3. 1998

Stálá komise pro sdělovací prostředky Parlamentu ČR oznámila, že nebude zpochybňovat právoplatnost licence společnosti CET 21. In: Média 98.

19. 3. 1998

V pražském hotelu Fórum se uskutečnilo 4. zasedání Televizního shromáždění Evropské vysílací unie (EBU/UER). In: Ročenka ČT 1998.

1. 4. 1998

Do funkce generálního ředitele České televize nastoupil Jakub Puchalský a spolu s ním, místo odvolaných ředitelů: Jana Horského – ředitele výroby a techniky, ředitele ekonomiky Ladislava Palusky a ředitelky programu Anny Vášové, i další noví členové vrcholného managementu: ředitel programu Martin Bezouška, šéfredaktor zpravodajství Ivan Kytka, šéfproducent uměleckých pořadů Čestmír Kopecký, ředitel Útvaru výroby a techniky Vít Novotný, ředitel Útvaru pro strategický rozvoj Gordon Lovitt, (od 1. 6.) finanční ředitel Michael Kralert (od 29. 4.) a ředitelka Producentského centra publicistiky a dokumentaristiky Alena Müllerová (od 1. 8.). In: Média 98.

1. 5. 1998

Do sítě kabelové televize Kabel Plus vstoupila se svým programem TV Galaxie. In: Média 98.

1. 5. 1998

Na český kabelový televizní trh vstoupil jeden z největších satelitních filmových kanálů Hallmark. In: Média 98.

1. 5. 1998

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání udělila TV Nova dvoumilionovou pokutu za odvysílání pořadu *Áčko* s tématem „Živím se svým tělem“ o prostituci nezletilých chlapců na pražském Hlavním nádraží. Podle rozhodnutí porušila TV Nova odvysíláním tohoto pořadu v odpo-

ledních hodinách zákon o rozhlasovém a televizním vysílání. In: Zprávy RRTV, Média 98.

21. 5. 1998

Ivan Kytka rezignoval na funkci šéfredaktora zpravodajství ČT, kterou zastával od 1. dubna 1998. Podle generálního ředitele ČT Jakuba Puchalského se Kytkovi nepodařilo převést vlastní novinářské zkušenosti do práce celé redakce. Šéfredaktorem zpravodajství se stal Zdeněk Šámal. In: www.czech-tv.cz.

1. 6. 1998

V České televizi vznikl Útvar pro strategický rozvoj (ředitel Gordon Lovitt), jeho úkolem byla spolupráce na přípravě strategie České televize a zastřešení činnosti útvarů propojujících instituci jako celek. In: Ročenka ČT 1998.

1. 7. 1998

Rada České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání zahájila správní řízení o odebrání licence společnosti CET 21. Jako důvod uvedla podezření, že v pořadu *Volejte řediteli* je soustavně porušován zákon o rozhlasovém a televizním vysílání. Toto řízení bylo později zastaveno. In: Zprávy RRTV, Železný, V., 1999.

1. 7. 1998

Rekonstrukce pražského Kongresového centra donutila televizi Prima přestěhovat se do rekonstruovaného objektu v Praze-libni. In: Média 98.

26. 8. 1998

Česká televize se začlenila do digitální satelitní sítě EBU, která umožňuje příjem a vysílání pořadů v eurovizní síti v plně digitální formě. In: Ročenka ČT 1998.

1. 9. 1998

Události ČT byly poprvé vysílány z nově rekonstruované velkoplošné redakce, tzv. newsroomu, v objektu televizního zpravodajství na Kavčích horách. In: Ročenka ČT 1998.

12. 9. 1998

Zdena Hůlová a Petr Štěpánek rezignovali na funkce tiskových mluvčích Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání. Oba však zůstali jejími členy. Důvodem rezignace byl fakt, že se neosvědčilo, aby tiskový mluvčí byl zároveň členem orgánu, za nějž hovoří. Od 1. září 1998 byla podáváním oficiálních informací a tlumočením stanovisek rady pověřena Helena Havlíková, vedoucí Úřadu RRTV. In: Moravec, V., 2000.

30. 9. 1998

Kabinet premiéra Miloše Zemana přijal legislativní plán vlády. Podle tohoto dokumentu měl ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD) předložit věcný záměr nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání do 31. března 1999. In: Moravec, V., 2001.

říjen 1998

V rámci veletrhu Invox proběhlo v ČR první experimentální vysílání internetové televize TV 24. In: Média 98.

12. 11. 1998

Ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD) požádal místopředsedu vlády a předsedu Legislativní rady vlády Pavla Rychetského (ČSSD) o povolení výjimky ze standardního postupu tvorby právních předpisů u návrhu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. In: Moravec, V., 2001.

9. 12. 1998

Vláda vyhověla žádosti ministra kultury Pavla Dostála (ČSSD) a udělila mu výjimku při tvorbě nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Ministr kultury tak měl předložit vládě až návrh paragrafovaného znění nového zákona bez předchozího věcného záměru. In: Moravec, V., 2001.

8. 1. 1999

Vedení Rady České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání prošlo obměnou. Petra Štěpánka ve funkci místopředsedy vystřídal Martin Mucha. Dalšími místopředsedy zůstali Josef Musil a Zdena Hůlová. In: Moravec, V., 2000.

leden 1999

Ministerstvo kultury České republiky (odbor hromadných sdělovacích prostředků) vypracovalo první návrh nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. In: Moravec, V., 2001.

1. 2. 1999

Česká televize rozšířila vysílání programu ČT2 na 24 hodin denně. In: Ročenka ČT 1999.

28. 2. 1999

ČT zrušila místo stálého zpravodaje v Londýně, které zastával Ivan Kytka. Zůstalo jí pět zahraničních zpravodajů: v Berlíně, Bratislavě, Bruselu, Moskvě a ve Varšavě. Od 1. července 1999 zřídila místo stálého zpravodaje ve Washingtonu. Zpravodaj Ivan Kytka se stal redaktorem BBC v Londýně. In: ČTK/18. 2. 1999.

19. 4. 1999

Valná hromada ČNTS (České nezávislé televizní společnosti), servisní organizace zajišťující vysílání TV Nova, odvolala Vladimíra Železného z funkce generálního ředitele a jednatele. Důvodem bylo podle 99% vlastníka ČNTS, společnosti CME, překročení pravomocí a jednání proti zájmům ČNTS. Podle CME převedl Železný bez jejího vědomí veškerá práva na nákup pořadů pro TV Nova na nově založenou firmu AQS, mezi jejíž vlastníky patří i bývalí zaměstnanci TV Nova. Tento krok CME interpretovala jako Železného snahu vytěsnit ČNTS z TV Nova. Jeho postup byl podle ní proti zájmům ČNTS, jejímž byl Železný zaměstnancem. Železný (jednatel držitele licence společnosti CET 21) argumentoval názorem Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání, že TV Nova by neměla mít jen jednu servisní organizaci. Svůj krok objasňoval jako snahu vytvořit pro Novu určité garance proti tlaku ČNTS dostat se do významnější pozice, než která náleží servisní organizaci. CME v této době vedla jednání o prodeji svého podílu v ČNTS mediální firmě SBS Broadcasting. In: Zprávy RRTV, Strategie news č. 16, 1999.

20. 5. 1999

Poslanecká sněmovna neschválila zprávu o stavu vysílání a o činnosti Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání za rok 1998. Poslanci zároveň radu vyzvali, aby její nová zpráva obsahovala podrobné hodnocení dodr-

žování zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Zpráva měla také obsahovat podrobné vyhodnocení řízení o poskytnutí licence k vysílání. In: Moravec, V., 2000.

14. 6. 1999

Z funkce programového ředitele České televize odešel Martin Bezouška a nahradil ho Gordon Lovitt. In: Archiv ČT.

5. 8. 1999

Držitel licence k vysílání TV Nova společnost CET 21 přerušila svoji spolupráci se servisní organizací ČNTS. Podle jednatele CET 21 Vladimíra Železného byla důvodem skutečnost, že ČNTS nepředala denní vysílací plán. Dne 5. srpna 1999 začala TV Nova vysílat z propůjčených prostor v pražských barrandovských ateliérech. Servisní služby od toho dne zajišťovala Česká produkční 2000, dceřiná společnost firmy MEF Holding, jejímž generálním ředitelem byl Jiří Šmejce. Česká produkční 2000 získala od Investiční a Poštovní banky úvěr ve výši 1 miliardy korun. Dále byli hlavními osobami TV Nova – Vladimír Železný (generální ředitel), Libuše Šmuclerová (programová ředitelka), Pavel Zuna (vedoucí zpravodajství), Radek John (vedoucí publicistiky). In: Zprávy RRTV, Strategie news č. 32, 1999.

17. 8. 1999

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání souhlasila se změnou ve složení společnosti FTV Premiéra, s.r.o., držiteli licence k provozování stanice Prima TV. Investiční a poštovní banka převedla svůj 100% podíl na Domeanu, s.r.o., s celkovým vkladem 220 100 000 korun. Novela zákona o bankách (platná od 1. 2. 1999) již neumožňovala bankovním institucím podnikat v oblasti médií. Domeana byla původně dceřinou společností Investiční a poštovní banky, která ji však 31. 12. 1998 převedla na Nomura Capital s.r.o. Tato společnost patřila japonskému bankovnímu domu Nomura, který však v této době byl majoritním akcionářem Investiční a poštovní banky. I po převedení na Domeanu tedy zůstala majetková provázanost mezi FTV Premiéra a Investiční a poštovní bankou. In: Zprávy RRTV.

10. 9. 1999

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání udělila licenci k regionálnímu televiznímu vysílání Jaromíru Komorousovi pro lokality Jáchymov, Karlo-

vy Vary a Sokolov, společnosti TV MORAVA, s.r.o. (oblast Olomouc, Šumperk, Vyškov, Mohelnice, Kojetín, Holešov, Zdounky, Nový Jičín, Opava, Bruntál, Vsetín, Hranice, Jeseník, Konice, Prostějov a Přerov) a licenci k lokálnímu TV vysílání v oblasti Frenštátu pod Radhoštěm společnosti UNRA, s.r.o. In: Zprávy RRTV.

16. 9. 1999

Česká televize začala vysílat cyklus *Třicet návratů*, který vedle sestříhu dobových týdeníků a televizních dokumentů k historickým událostem obsahoval také reprízu seriálu *Třicet případů majora Zemana*. Právě kolem uvedení tohoto normalizačního seriálu se rozpoutala velká diskuse. Konfederace politických vězňů 8. 9. 2000 podala na ČT trestní oznámení za opakování seriálu. Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání 16. 9. 2000 vedení ČT vyzvala, aby přehodnotilo uvedení cyklu *Třicet návratů*. In: Zprávy RRTV, Ročenka ČT 1999.

29. 9. 1999

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání zahájila proti ČT správní řízení pro údajné porušení povinností stanovených zákonem o rozhlasovém a televizním vysílání v souvislosti s reprízou seriálu *Třicet případů majora Zemana*. In: Zprávy RRTV, Ročenka ČT 1999.

5. 10. 1999

Právní zástupce České televize Dušan Chmelíček vznesl námitku o podjatosti dvou členů Rady ČR pro rozhlasové a televizní vysílání a rada v důsledku toho dočasně pozastavila správní řízení proti ČT, které zahájila v souvislosti s uvedením seriálu *Třicet případů majora Zemana*. In: Ročenka ČT 1999.

říjen 1999

CET 21, s.r.o., zvýšila svůj kapitál na částku 10 200 000 korun. Zároveň se změnila vlastnická struktura CET 21, s.r.o. Firma Edikon získala v CET 21 podíl 24,51 %. Vlastníky Edikonu byli programová ředitelka TV Nova Libuše Šmuclerová a Železného právní zástupce Aleš Rozehnal. Společnost MEF Holding získala prostřednictvím své dceřiné firmy MEF Media 24% podíl v CET 21, s.r.o. Rozdělení dalších podílů bylo následující: Peter Kršák 16,6 %, Vladimír Železný 11,78 %, Josef Alan 8,42 %, Vlastimil Venclík

8,71 %, Peter Hunčík 4,33 %, CEDC 1,42 % a Česká spořitelna 0,2 %. Jednateli CET 21 byli Libuše Šmuclerová, Aleš Rozehnal a Vladimír Železný. Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání vyslovila se změnami ve složení CET 21 souhlas dne 21. 12. 1999. In: Zprávy RRTV.

1. 11. 1999

TV Galaxie zahájila pravidelné metropolitní vysílání na pražském 11. kanálu. Tento kanál získal provozovatel Martin Kindernay od RRTV 1. 7. 1999. Kindernay jako fyzická osoba již 10. 9. 1996 obdržel licenci na lokální terestrické vysílání pro oblast Hradce Králové. In: Zprávy RRTV.

2. 11. 1999

Ve Stockholmu proběhlo předběžné arbitrážní slyšení ve sporu CME s Vladimírem Železným. Podle CME porušil Železný smluvní závazky vůči společnosti CME, které na sebe převzal jako majitel firmy Nova-Consulting (zahrnovala část obchodních podílů společníků CET 21 v ČNTS), když prodával akciový podíl 5,8 % ve společnosti ČNTS firmě CME. Ta se začala domáhat vrácení uhrazené kupní ceny ve výši 23,5 milionu dolarů včetně úroků. Navíc CME začala požadovat náhradu dalších škod způsobených jednáním Železného v rozporu s uzavřenou smlouvou. In: Zprávy RRTV, Strategie news 99, č. 45, 1999.

20. 11. 1999

Na programu ČT2 začalo v 8 hodin netradiční 24hodinové vysílání s názvem *Den Československé televize*, v jehož rámci mohli diváci vidět pořady typické pro předlistopadovou televizi. Součástí pořadu bylo i uvedení bloku *Sametová noc*, který byl sestaven z nesestříhaných a neodvysílaných dokumentárních záběrů z protestních akcí proti komunistickému režimu v letech 1988–89. In: Ročenka ČT 1999.

24. 11. 1999

Rada České televize na svém jednání kritizovala generálního ředitele ČT Jakuba Puchalského a vyzvala ho, aby přijal opatření k řádnému obsazení funkce programového ředitele, k zajištění vnitřní a vnější stability instituce a aby neprodleně zahájil potřebná jednání s představiteli nezávislých producentů a tvůrců. In: Ročenka ČT 1999.

30. 11. 1999

Skupina zhruba 50 pracovníků ČT, zejména producentů a dramaturgů, se podpisovou akcí připojila ke kritice vedení České televize a vyzvala je kvůli neudržitelnému stavu v ČT k odstoupení. In: Ročenka ČT 1999.

8. 12. 1999

Rada ČT hlasovala o odvolání generálního ředitele Jakuba Puchalského. Pro odvolání se vyslovilo 5 členů, pro setrvání 4 členové. Puchalský ve funkci zůstal, protože podle zákona o České televizi č. 483/1991 Sb. by se pro jeho odchod muselo vyslovit 6 členů. Po tomto zasedání oznámil rezignaci člen Rady ČT Petr Weiss. Uvedl, že k rezignaci ho vede současný stav ČT, který nepokládá za dobrý, a fakt, že prosazoval při volbě generálního ředitele v únoru 1998 Puchalského, kterému se ale nezdařilo prosadit změny nutné pro stabilizaci ČT. In: Strategie news č. 50, 1999.

15. 12. 1999

Jakub Puchalský rezignoval na funkci generálního ředitele ČT. Jako důvod uvedl, že nemá ze strany Rady ČT dostatečnou podporu pro plnohodnotné řízení televize a naplnění představ, s nimiž do této instituce jako ředitel nastupoval. In: Ročenka ČT 1999.

22. 12. 1999

Rada ČT oznámila, že výběr nového generálního ředitele chce provést do konce ledna 2000 po výběrovém řízení, kdy osloví osobnosti, na nichž se většinou hlasů shodne. In: Ročenka ČT 1999.

29. 12. 1999

Rada ČT vyslechla podnět nezávislé odborové organizace v ČT a Asociace produkčních a zástupců producentů ČT, týkající se jmenování nového ředitele. Jediným vhodným kandidátem byl podle těchto organizací bývalý ředitel ČT Ivo Mathé. Stejného kandidáta navrhly i Filmový a televizní svaz a Asociace českých kameramanů. In: Ročenka ČT 1999.

5. 1. 2000

Vláda premiéra Miloše Zemana (ČSSD) schválila návrh zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Právní normu předložil kabinetu ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD). Navrhovaná právní úprava měla nahradit dosavadní zákon č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového

a televizního vysílání a zákon č. 103/1992 Sb., o Radě ČR pro rozhlasové a televizní vysílání. In: Moravec, V., 2001.

21. 1. 2000

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR začala projednávat v tzv. prvním čtení vládní návrh zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Především poslanci ODS a US podrobili vládní návrh kritice. In: Moravec, V., 2001.

25. 1. 2000

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR schválila v tzv. prvním čtení vládní návrh zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Poslanec Josef Jalůvka (ODS) sice v závěru rozpravy navrhl, aby byl mediální zákon vrácen vládě k přepracování – a to s termínem předložení 30. 6. 2000, jeho návrh však podpořili ze 182 přítomných zákonodárců 74 poslanci (všichni poslanci ODS a US), 96 poslanců bylo proti (poslanci ČSSD, KSČM a KDU-ČSL). In: Moravec, V., 2001.

25. 1. 2000

Poslanecká sněmovna zvolila novým členem Rady ČT Miloše Rejchrt, kterého navrhovala ODS. Rejchrt tak nahradil Petra Weisse, který rezignoval na své členství v radě 8. 12. 1999. In: Ročenka ČT 1999.

26. 1. 2000

Rada ČT volila nového generálního ředitele ČT. Vedla rozhovory se třemi kandidáty, které předtím vyzvala, aby předložili svoji koncepci rozvoje ČT. Rozhodovala se mezi ředitelem úseku strategického rozvoje ČT Dušanem Chmelíčkem, marketingovým ředitelem Českého Telecomu Kamilem Čermákem a bývalým programovým ředitelem ČNTS Petrem Sládečkem. Proběhla dvě kola volby. Do druhého kola se dostali Chmelíček a Čermák. Chmelíček v něm obdržel 5 hlasů, Čermák 2. Jeden člen se zdržel hlasování a jeden se neúčastnil. Chmelíček (1967) pracoval v ČT od roku 1998 jako vedoucí právního a smluvního útvaru ČT, od r. 1999 byl ředitelem útvaru pro strategický rozvoj. In: www.czech-tv.cz.

1. 2. 2000

Dušan Chmelíček se ujal funkce generálního ředitele České televize. Zrušil ředitelství pro strategický rozvoj a jmenoval novým programovým ředi-

telem Václava Čapka. Finančním ředitelem se 11. 2. 2000 stal Ladislav Paluska, který nahradil Michaela Kralerta. Dne 15. 2. 2000 jmenoval Chmelíček Jaromíra Bosáka šéfredaktorem redakce sportu (místo Jiřího Baumruka). In: Ročenka ČT 2000.

2. 2. 2000

Na členství v Radě ČT rezignovali Václav Erben, Alena Kinclová a František Schildberger. Sdělili, že nevidí důvod, proč setrvávat v radě, která ztratila důvěru odborné veřejnosti. Jan Jiráček se vzdal funkce předsedy Rady ČT. Novým předsedou se stal Vladislav Kučík a místopředsedy Jiří Zajíc a Juraj Podkonický. In: www.czech-tv.cz.

10. 3. 2000

Poslanecká sněmovna dvakrát v průběhu jednoho dne přijala usnesení, že Česká televize neplní svoje veřejnoprávní poslání, a odvolala Radu ČT. In: www.czech-tv.cz.

23. 3. 2000

Stálá komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky uspořádala veřejné slyšení zástupců vysílatelů a mediálních rad k vládnímu návrhu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Mediální podnikatelé sdělili své výhrady k vládnímu návrhu zákona. In: Moravec, V., 2001.

17. 4. 2000

Generální ředitel České televize Dušan Chmelíček jmenoval Jiřího Hodače ředitelem zpravodajství. Hodač do roku 1980 pracoval v deníku Svobodné slovo. Pak emigroval do Austrálie, kde vydával exilový časopis Panorama. V letech 1988–97 pracoval jako novinář v čs. sekci BBC v Londýně. In: www.czech-tv.cz.

19. 4. 2000

Ve dnech 19. a 20. 4. 2000 se v Lipnici uskutečnilo výjezdní zasedání Stálé komise Parlamentu ČR pro sdělovací prostředky. Členové komise zahájili práci na úpravě vládního návrhu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání, který Poslanecká sněmovna schválila v lednu v tzv. prvním čtení. In: Moravec, V., 2001.

20. 4. 2000

Na svém prvním zasedání se sešla nová Rada České televize, kterou Poslanecká sněmovna zvolila dne 13. 4. 2000. Členy se stali kandidáti navržení ČSSD Václav Erben a Pavel Hájek, kandidáti nominovaní ODS Miroslav Mareš, František Mikš a Jana Dědečková. Unie svobody nominovala do Rady ČT Miloše Rejchrt a KDU-ČSL Pavla Kabzana. In: www.czech-tv.cz.

19. 5. 2000

Místopředseda výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, člen Stálé komise Poslanecké sněmovny pro sdělovací prostředky, poslanec Miloš Kučera (ČSSD) vypracoval komplexní pozměňovací návrh k vládnímu návrhu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. In: Moravec, V., 2001.

25. 5. 2000

Začala vysílat televizní stanice TV3, která navazovala na program TV Galaxie. TV3 bylo možné terestricky přijímat pouze v oblasti Prahy, Jablonce nad Nisou a Hradce Králové, na jiných místech ji mohli diváci sledovat prostřednictvím satelitu a kabelové televize. Držitelem licence k terestrickému vysílání byl Martin Kindernay z Hradce Králové. Vysílání TV3 zajišťovala společnost TV3 a.s., v níž největší akciový podíl měli americký podnikatel Peter Gerwe a fond Argus (patřící pojišťovně Prudential Financial z USA). In: Zprávy RRTV.

26. 5. 2000

Poslanecká sněmovna PČR zvolila Jiřího Kratochvíla členem Rady ČT, do níž byl navržen ČSSD. In: Ročenka ČT 2000.

16. 6. 2000

Šéfredaktor zpravodajství České televize Zdeněk Šámal rezignoval na svoji funkci poté, co odmítl vysílat oficiální prohlášení vedení ČT, které popíralo, že by ČT podléhala politickým tlakům. Jeho nástupcem se stal Bohumil Klepetko (od 17. 7. 2000). V týž den (17. 7.) se šéfredaktorem redakce publicistiky (vznikla 17. 5. 2000) stal Martin Mrnka. In: Ročenka ČT 2000.

27. 6. 2000

Rada ČT volila své vedení. Předsedou se stal Miroslav Mareš, 1. místopředsedou Václav Erben a 2. místopředsedou Pavel Kabzan. In: www.czech-tv.cz.

11. 7. 2000

Devátým členem Rady ČT se na základě volby Poslanecké sněmovny ČR stala Marcella Marboe – Hrabincová. In: Ročenka ČT 2000.

11. 8. 2000

Ředitel zpravodajství ČT Jiří Hodač požádal o uvolnění z funkce. Ve svém prohlášení uvedl, že vedení ČT je příliš ovlivňováno osobami, které stojí mimo oficiální řídicí strukturu ČT. Hodač si stěžoval na absenci podpory ze strany vedení ČT pro svoji koncepci zpravodajství. Jeho funkcí byl pověřen Jiří Vondráček. In: Média 2000.

13. 9. 2000

Vláda se dohodla, že stáhne z Poslanecké sněmovny svoji předlohu zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. Kabinet premiéra Miloše Zemana tak na svém jednání vyhověl požadavku ministra kultury Pavla Dostála (ČSSD). Ministr Dostál zdůvodnil rozhodnutí vlády rozsáhlým pozměňovacím návrhem svého stranického kolegy Miloslava Kučery, který radikálně měnil původní vládní verzi. In: Moravec, V., 2001.

13. 9. 2000

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže schválil prodej kabelové společnosti Kabel Plus firmou Media One nizozemsko-americké společnosti United PanEurope Communications (UPC). Prodej musel být schválen touto institucí, protože UPC v ČR již vlastnila kabelovou televizi Kabel Net, která působila v Praze a Brně. In: Strategie news č. 37, 2000.

14. 9. 2000

Skupina poslanců v čele s Miloslavem Kučerou (ČSSD) předložila Poslanecké sněmovně návrh zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. In: Moravec, V., 2001.

16. 10. 2000

Vláda odmítla na svém zasedání poslanecký návrh zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. Kabinet premiéra Miloše Zemana odůvodnil svůj

postoj argumentem, že poslanecký návrh zákona se neslučuje s právem Evropské unie. In: Moravec, V., 2001.

27. 10. 2000

Kateřina Fričová rezignovala na funkci ředitelky Prima TV. Na její místo nastoupil marketingový ředitel Českého Telecomu Martin Dvořák. Zároveň odešel programový ředitel Petr Koliha. Fričová odstoupila, protože se nedohodla s firmou GES Holding (nový vlastník společnosti Domeana, která ovládá FTV Premiéra, s.r.o. – držitele licence) na dalším rozvoji televize Prima. GES Holding do doby získání společnosti Domeana v médiích nepodnikal. V roce 2000 měl podíly v podnicích ZVVZ Milevsko, Invest Hluboká, Výstaviště České Budějovice a jeho hlavním podílníkem byl podnikatel Ivan Zach. In: Zpráva RRTV, Média a marketing, č. 36, 2000.

15. 11. 2000

Vláda schválila novelu zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Novela měla sjednotit stávající zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání se směrnicí Evropské unie „Televize bez hranic“. Poslanecká sněmovna projednávala dvě verze návrhu novely zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání – vládní a poslaneckou. Předloha zákonodárců v čele s Miloslavem Kučerou (ČSSD) obsahovala kromě harmonizace s právem Evropské unie i řadu dalších změn, například při udělování licence či křížení vlastnictví v médiích. Vláda se ve svém návrhu po neúspěchu s předlohou nového mediálního zákona ve sněmovně naopak soustředila pouze na požadavky Evropské unie. In: Moravec, V., 2001.

21. 11. 2000

Rada ČT již podruhé neschválila návrh Statutu České televize (poprvé 29. 8. 2000), který jí předložil generální ředitel ČT Dušan Chmelíček. Zároveň vyjádřila názor, že Chmelíček ohrozil nezávislost ČT a zpochybnil její veřejnoprávní funkci, když nechal z vysílání stáhnout vydání pořadu *Klekánice*, které se zabývalo hospodařením akciové společnosti Sazka. In: www.czech-tv.cz.

21. 11. 2000

Rada České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání si zvolila nové vedení. Předsedou rady se stal Martin Muchka, jeho místopředsedy Josef Musil,

Petr Štěpánek a Milan Trojan. RRTV prošla v průběhu roku 2000 velkou obměnou. Již 11. 1. 2000 se vzdal členství Jan Levíček. Dne 8. 7. 2000 vypršel mandát Marii Hakenové, Bohuslavu Hanušovi, Josefu Josefíkovi, Oldřichu Tomkovi a 1. 11. 2000 skončil mandát Zdeňce Hůlové. Novými členy se v roce 2000 stali Arnošt Wagner (od 8. 3.), František Schildberger (od 9. 7.), Alena Macková (od 12. 12.) a Petr Žantovský (od 12. 12.) RRTV tedy na konci roku měla pouze 11 členů a nikoliv 13, jak stanovil zákon o rozhlasovém a televizním vysílání. In: Zprávy RRTV.

29. 11. 2000

Poslanecká sněmovna schválila v tzv. prvním čtení oba návrhy zákonů o provozování rozhlasového a televizního vysílání – vládní i poslanecký. Poslanecký návrh zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání podpořilo 120 poslanců ze 126 přítomných, 4 zákonodárci byli proti. Vládní návrh novely zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání získal hlasy 126 poslanců ze 137 přítomných, 1 zákonodárci byl proti. In: Moravec, V., 2001.

12. 12. 2000

Rada ČT odvolala Dušana Chmelíčka z funkce generálního ředitele. Členové Rady ČT zdůvodnili svoje rozhodnutí tím, že Chmelíček neuskutečňoval projekt, na jehož základě byl v lednu 2000 do funkce vybrán. Dále nesouhlasili s jeho návrhem rozpočtu ČT na rok 2001. In: www.czech-tv.cz.

17. 12. 2000

Skupina českých tvůrců a umělců založila občanskou iniciativu „Česká televize – věc veřejná“ a ve své petici protestovala proti mechanismu volby Rady ČT podle stranického klíče. In: www.czech-tv.cz.

19. 12. 2000

Rada ČT posuzovala projekty uchazečů, kteří se přihlásili do výběrového řízení na místo generálního ředitele ČT. V projektu měli přihlášení předložit návrh řešení situace v ČT a koncepci dalšího rozvoje. Rada vybrala 5 kandidátů, které pozvala na následující den k pohovoru. Vybráni byli Jiří Hodač (bývalý ředitel zpravodajství ČT), Kateřina Fričová (bývalá ředitelka Prima TV), Zdeněk Drahoš (ředitel brněnského studia ČT), Jiří Mejstřík (bývalý ředitel Premiéra TV) a režisér Otakar Kosek. In: www.czech-tv.cz.

20. 12. 2000

Rada ČT vedla pohovory s pěti kandidáty na místo generálního ředitele ČT a 7 hlasy do této funkce zvolila Jiřího Hodače. Miloš Rejchrt se před výběrovým řízením vzdal členství v Radě ČT. Ve zpravodajské relaci *Události* zaměstnanci ČT prostřednictvím krizového výboru vyjádřili svůj protest proti volbě Jiřího Hodače generálním ředitelem ČT. Odmítli mechanismus výběrového řízení a zpochybnili kompetenci Rady ČT pro plnění její funkce stanovené zákonem o ČT. Podle protestujících byli členové rady ve svém rozhodování ovlivňováni politickými stranami, které je do rady nominovaly. Jiří Vondráček rezignoval na funkci ředitele zpravodajství ČT. In: www.czech-tv.cz.

21. 12. 2000

Ve zpravodajské relaci *Události* se za moderátory objevily osobnosti kulturního, veřejného a politického života. U budovy ČT na Kavčích horách se začali scházet lidé, kteří na tomto místě vyjadřovali podporu redaktorům ČT v jejich protestu proti Jiřímu Hodačovi a Radě ČT. Krizový výbor ČT vyzval Jiřího Hodače, aby tuto funkci nepřebíral. In: www.zpravy.idnes.cz.

22. 12. 2000

Jiří Hodač se ujal funkce generálního ředitele ČT, Krizový výbor zaměstnanců ČT ho vyzval k rezignaci. In: www.zpravy.idnes.cz.

23. 12. 2000

Generální ředitel ČT Jiří Hodač jmenoval bývalou televizní moderátorku ČT Janu Bobošíkovou ředitelkou zpravodajství. Redaktoři se však vyjádřili, že neuznávají volbu Jiřího Hodače generálním ředitelem, a proto nebudou spolupracovat ani s lidmi, které Hodač jmenuje do funkcí. Odmítli tedy přijímat od Bobošíkové jakékoliv pokyny a rozhodli se zůstat nepřetržitě na svém pracovišti v budově zpravodajství. In: www.zpravy.idnes.cz.

24. 12. 2000

ČT poprvé vysílala dvě verze zpravodajství. Jednu vysílal tým Jany Bobošíkové z prostor na Barrandově, které mu zapůjčila TV Nova. Druhou verzi připravovali na Kavčích horách redaktoři zpravodajství, kteří protestovali

proti volbě ředitele Hodače. Jejich zprávy však mohlo přijímat pouze 380 000 domácností prostřednictvím satelitu nebo kabelové televize. V 19.00 hod. se sešli před objektem zpravodajství ČT občané podporující petici a protesty zaměstnanců ČT proti volbě Jiřího Hodače, jmenování Jany Bobošíkové a politizaci Rady ČT. Požadovali jejich odstoupení a prosazení urychleného projednání nového zákona o ČT v parlamentu. Tyto demonstrace se konaly každý den ve stejnou hodinu až do 14. 1. 2001, poté v rytmu středa-neděle. In: www.zpravy.idnes.cz.

25. 12. 2000

Jiřího Hodače vyzvalo k rezignaci 9 ze 14 členů nejužšího vedení ČT. In: www.zpravy.idnes.cz

26. 12. 2000

Podporu protestním akcím organizovaným Krizovým výborem zaměstnanců ČT, iniciativě „ČT – věc veřejná“ a petici „2000 slov v roce 2000“ sepsanou Ludvíkem Vaculíkem vyjadřovali jak další tvůrci a programoví pracovníci, kteří měli možnost živého vstupu na obrazovku ČT, tak i další osobnosti českého uměleckého a společenského života. Celkem bylo pod peticí shromážděno 210 515 podpisů. Protestující zaměstnance ČT podpořil také prezident ČR Václav Havel. In: www.zpravy.idnes.cz.

27. 12. 2000

Generální ředitel ČT Jiří Hodač přerušil vysílání relace *Dobré ráno* a na obou programech se vysílaly pořady ČT2. V 19.15 Jiří Hodač dal na 24 hodin vypnout oba kanály České televize. Svě rozhodnutí odůvodnil na obrazovce „visícím“ textem, že pracoviště ČT jsou obsazena revoltujícími zaměstnanci. Proto on ze své funkce nemůže jako odpovědná osoba autorizovat vysílání ČT. Vyzval příslušné orgány, aby se začaly situací v ČT zabývat. In: www.zpravy.idnes.cz

28. 12. 2000

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání Českou televizi vyzvala, aby obnovila vysílání. Podle rozhodnutí Rady Česká televize neposkytovala objektivní a vyvážené informace a ve dnech 27. a 28. 12. neplnila povinnost televize veřejné služby. Dále rada konstatovala, že pouze program kontrolovaný vedením ČT je legální. Po zasedání rady začala ČT večer

opět vysílat na obou programech. I nadále však vznikaly dvě verze zpravodajství, přičemž tým Jany Bobošíkové své zprávy připravoval v různých propůjčených prostorách mimo budovu Kavčích hor, odkud své zprávy vysílali protestující zaměstnanci ČT. In: www.zpravy.idnes.cz.

29. 12. 2000

Rada ČT se sešla poprvé od začátku krize, podpořila Jiřího Hodače a vyzvala ho, aby obnovil řádné vysílání, místo něhož se neustále objevovaly černobílé texty sdělující, že se v budově ČT zdržují „neoprávněné osoby“ a že je připravován „neautorizovaný program“. Policie odmítla v budově zpravodajství zasáhnout bez rozhodnutí soudu. In: www.zpravy.idnes.cz.

30. 12. 2000

Generální ředitel ČT Jiří Hodač odvolal 4 členy kolegia GŘ – ředitele výroby a techniky Víta Novotného, ředitele ekonomiky Ladislava Palusku, vedoucí právního útvaru Vladimíru Vocetkovou a vedoucího personálního útvaru Michala Kříže. In: www.zpravy.idnes.cz.

31. 12. 2000

Z funkce ředitele programu odešel Václav Čapek. Jiří Hodač jmenoval na tento post Zdeňka Drahoše, který funkci sice napodruhé přijal, ale nikdy ji nevykonával. In: www.zpravy.idnes.cz.

1. 1. 2001

Nezávislá odborová organizace ČT v čele s předsedou Antonínem Dekojem a místopředsedou Karlem Dubem vyhlásila stávkou, do níž vstoupilo 2330 zaměstnanců České televize z Prahy, Brna a Ostravy. In: www.zpravy.idnes.cz.

2. 1. 2001

Generální ředitel ČT Jiří Hodač pověřil vykonáváním uvolněných funkcí tři nové osoby, z nichž dvě se vůbec neujaly funkce (Jan Novák jako nový ředitel výroby a techniky a Zdeněk Drahoš jako ředitel programu). Funkci převzal pouze Jindřich Beznoska jako ekonomický ředitel, nicméně stávkující zaměstnanci dále odmítali jakoukoli spolupráci s Hodačovým vedením. In: www.zpravy.idnes.cz.

3. 1. 2001

Vláda schválila návrh novely zákona o ČT. Senát vyzval Jiřího Hodače k rezignaci. Na pražském Václavském náměstí podpořilo požadavky stávkujících a petici „Česká televize – věc veřejná“ 100 000 občanů. Podobné demonstrace se odehrály i před studií v Ostravě a Brně. In: www.zpravy.idnes.cz.

5. 1. 2001

Na mimořádném jednání Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR ve stavu legislativní nouze uznali poslanci volbu Jiřího Hodače generálním ředitelem ČT za legální a odsouhlasili, že ČT neplní své veřejnoprávní poslání. In: www.zpravy.idnes.cz.

9. 1. 2001

Tým Jany Bobošíkové ukončil vysílání svých zpráv. In: www.zpravy.idnes.cz.

11. 1. 2001

Jiří Hodač rezignoval na funkci generálního ředitele ČT, po odstoupení jeho kompetence převzala Věra Valterová (pracovnice právního útvaru ČT). In: www.zpravy.idnes.cz.

12. 1. 2001

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR odvolala Radu ČT a schválila novelu zákona o ČT č. 483/1991 Sb. In: www.zpravy.idnes.cz.

17. 1. 2001

Senát vrátil Poslanecké sněmovně novelu zákona o ČT s pozměňovacími návrhy, týkajícími se především mechanismu volby Rady ČT. In: www.zpravy.idnes.cz.

23. 1. 2001

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR schválila novelu zákona č. 483/1991 Sb. o České televizi v původním znění a prezident Václav Havel ji podepsal. In: www.zpravy.idnes.cz.

30. 1. 2001

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání souhlasila s navýšením kapitálu ve společnosti FTV Premiéra, s.r.o., na 750 000 000 korun. GES

REAL INVESTMENT, s.r.o. vložil 529 900 000 korun. Do této změny měla FTV Premiéra, s.r.o., (vlastník licence Prima TV) kapitál 220 100 000 korun, když 17. 8. 1999 RRTV souhlasila se stoprocentní změnou v osobách společníků z Investiční a Poštovní banky na Domeanu, s.r.o. In: Zprávy RRTV.

6. 2. 2001

V Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR se uskutečnilo slyšení šesti kandidátů na post prozatímního ředitele ČT – Jiřího Balvína (bývalý šéfproducent uměleckých pořadů ČT), Jany Bobošíkové (ředitelka zpravodajství ČT), Karla Kochmana (televizní producent a děkan FAMU), Michaela Kralerta (bývalý finanční ředitel ČT), Vratislava Měchury (provozovatel Radia Prácheň) a Věry Valterové (zaměstnankyně právního útvaru ČT). In: www.zpravy.idnes.cz.

9. 2. 2001

Poslanci Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, kteří po dobu neexistence Rady ČT převzali její pravomoci, zvolili prozatímním ředitelem ČT bývalého šéfproducenta uměleckých pořadů ČT Jiřího Balvína. In: www.zpravy.idnes.cz.

10. 2. 2001

Nezávislá odborová organizace ukončila stávkou zaměstnanců ČT. In: www.zpravy.idnes.cz.

10. 4. 2001

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR schválila v závěrečném čtení návrh nového zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Dala přednost návrhu poslanců v čele s Miloslavem Kučerou z ČSSD. In: Moravec, V., 2001.

9. 2. 2001

U rozhodčího soudu Mezinárodní obchodní komory ICC (The International Chamber of Commerce) skončilo arbitrážní řízení mezi Vladimírem Železným a společností CME Media Enterprises B.V. Rozhodčí soud stanovil, že Železný má CME zaplatit částku 27,1 milionu dolarů, protože porušil svoji dohodu se CME. Ta mu naopak měla vrátit obchodní podíly v České nezá-

vislé televizní společnosti. Bylo tak rozhodnuto o záležitostech z roku 1997, kdy Železný pro CME zajišťoval koupi podílů (11 %) v České nezávislé televizní společnosti (v té době servisní společnosti televize Nova). Tyto podíly byly do té doby vlastnictvím CET 21 a Nova-Consulting (akciová společnost vlastníků CET 21 s výjimkou Petera Kršáka). CME se poté stala vlastníkem 99 % akcií v ČNTS. V dohodě z 24. 2. 1997 se ovšem Železný vedle zprostředkování transakce také zavázal k tomu, že nepodnikne nic, co by ukončilo vzájemnou spolupráci CET 21 a ČNTS. K této situaci došlo v roce 1999, kdy ČNTS byla kroky CET 21 zbavena možnosti prodávat reklamní čas a inkasovat zisky z vysílání TV Nova, čímž ČNTS výrazně ztratila svoji hodnotu. In: Zprávy RRTV, www.louc.cz.

12. 2. 2001

Prozatímní ředitel České televize Jiří Balvín pověřil funkcí programového ředitele Petra Koliha a funkcí ředitele výroby a techniky Víta Novotného. Finančním ředitelem jmenoval 23. 2. Tomáše Olivu. Zbyněk Honys se 22. 3. stal ředitelem zpravodajství (Janu Bobošíkovou odvolal Balvín z této funkce 15. 2.) In: (Prvních) deset let České televize, 2002.

17. 4. 2001

Československá obchodní banka (ČSOB) zaslala Radě ČR pro rozhlasové a televizní vysílání oznámení o podání žaloby u Městského soudu v Praze o určení, zda ČSOB je jediným společníkem FTV Premiéra, s.r.o. ČSOB zpochybňovala platnost smlouvy o převodu obchodního podílu ve společnosti FTV Premiéra, s.r.o., mezi Investiční a Poštovní bankou, a.s., a Domeana, s.r.o., z 30. 11. 1999. ČSOB převzala Investiční a poštovní banku a byla přesvědčena, že v rámci majetku IPB je také vlastníkem FTV Premiéra, s.r.o. Společnost Domeana ovšem ještě v době existence IPB byla prodána společnosti GES Holding. (Mezi ČSOB a GES Holding později došlo k dohodě a FTV Premiéra zůstala ve vlastnictví GES MEDIA HOLDING). In: Zprávy RRTV.

25. 5. 2001

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR zvolila novou 15člennou Radu České televize. Členy se stali: Bohumil Fanta, Helena Fibingerová, Zdeněk Forman, Milan Horálek, Zdena Hůlová, Svatopluk Karásek, Milan Knížák, Erazim Kohák, Petr Kučera, Ladislav Miler, Jan Mrzena, Jiří Presl, Jana

Šilerová, Lucie Weisssová a Pavel Žáček. In: (Prvních) deset let České televize, 2002.

28. 5. 2001

Asociace televizních organizací, společnost CET 21 a Asociace komunikačních agentur vyhlásily vítěze tendru na realizátora nového peoplemetrového projektu (termín zahájení v dubnu 2002). Vítězem se stala agentura Mediaresearch, sdružující firmy Lerach, YAD Systems a STEN/MARK. In: (Prvních) deset let České televize, 2002.

30. 5. 2001

Rada České televize zvolila svým předsedou Jana Mrzenu, 1. místopředsedkyní Zdenu Hůlovou a 2. místopředsedou Bohumila Fantu. Dne 21. 11. se 3. místopředsedou stal Ladislav Miler. In: (Prvních) deset let České televize, 2002.

6. 6. 2001

Prezident Václav Havel vrátil Poslanecké sněmovně zákon o provozování rozhlasového a televizního vysílání. In: Moravec, V., 2001.

21. 6. 2001

Rada České televize zvolila Dozorčí komisi (Ivan Dvořák, Jiří Korb, Hana Kučerová, Jiří Pártl a Miroslav Tajč), která je poradním orgánem rady pro posuzování ekonomických záležitostí České televize. In: (Prvních) deset let České televize, 2002.

26. 6. 2001

Poslanecká sněmovna schválila přes veto prezidenta republiky Václava Havla zákon č. 231/2001 Sb. o provozování rozhlasového a televizního vysílání. In: Moravec, V., 2001.

4. 9. 2001

Arbitrážní tribunál Komise OSN pro mezinárodní obchodní právo UNCITRAL (UN Commission on International Trade Law) v Londýně zamítl nároky na náhradu škody, které proti České republice uplatnil Ronald Lauder jako fyzická osoba ve věci investice do TV Nova. Lauder žaloval Českou republiku, že nezabránila tomu, aby společnost CET 21

jako držitel licence na televizi Nova v srpnu nepřestala využívat Českou nezávislou televizní společnost jako servisní organizaci pro vysílání TV Nova. Podle Laudera tímto postupem Česká republika nedodržela dohodu o ochraně investic mezi ČSFR a USA z roku 1991. In: Zprávy RRTV, www.louc.cz.

13. 9. 2001

Mezinárodní arbitrážní tribunál Komise OSN pro mezinárodní obchodní právo UNCITRAL ve Stockholmu rozhodl ve sporu společnosti CME Czech Republic B. V. se sídlem v Nizozemsku s Českou republikou. CME zažalovala Českou republiku, že nedodržela Smlouvu o podpoře a vzájemné ochraně investic mezi Nizozemským královstvím a Českou a Slovenskou federativní republikou z roku 1991. Tribunál rozhodl ve prospěch CME. Podle tribunálu Česká republika nezajistila ochranu investic CME do televize Nova, a proto měla Česká republika vyplatit společnosti CME Czech Republic B. V. náhradu. Verdikt ze září 2001 nestanovoval celkovou výši náhrady. Ta měla být určena až později. Český arbitr Jaroslav Hándl na výraz nesouhlasu odmítl rozsudek podepsat. Česká republika pak 12. 12. podala k odvolacímu soudu ve Stockholmu návrh na zrušení výroku arbitráže. In: Zprávy RRTV, www.louc.cz.

9. 10. 2001

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání schválila převod licence k lokálnímu televiznímu vysílání stanice TV 3 na českou společnost RTV Galaxie, jejímž 100 % vlastníkem byl Martin Kindernay, který byl doposud vlastníkem licence jako fyzická osoba. Rada předtím 11. 9. neschválila Kindernayovu žádost o převod licence na lucemburskou společnost KTV. Radu k tomuto rozhodnutí vedlo zjištění, že Kindernay nefiguroval ve statutárních orgánech společnosti KTV ve významné pozici (pouze jako ředitel druhé kategorie s omezenými pravomocemi), a proto nebylo jisté, zda by měl zákonem požadovanou plnou kontrolu nad vysíláním. Kindernay poté 17. 9. zažádal o převod licence na společnost RTV Galaxie, a.s. Servisní společnost TV3, a.s., byla současně držitelem satelitní registrace k provozování TV vysílání programu s názvem TV3 cz prostřednictvím družice a kabelových systémů na celém území ČR. V důsledku převodu následoval rozkol mezi Martinem Kindernayem a společností TV3, a.s. (vlastněnou lucemburskou společností European Media Ventures, jejímž

majitelem byl fond Argus Capital americké pojišťovací společnosti Prudential). Američtí investoři chtěli televizi ovládat. Mezi Galaxií, a.s., a TV3, a.s., nedošlo k podpisu nové servisní smlouvy, čímž se ovšem Galaxie dostala do rozporu s platnou licencí, v níž bylo stanoveno, že v časech mimo vlastní původní lokální a metropolitní vysílání má šířit program TV3 cz provozovatele TV3, a.s. RTV Galaxie pak musela 6. 11. oznámit přerušování vysílání v lokalitě Praha i Hradec Králové, protože TV3, a.s., si odvezla ze studií techniku nezbytnou pro vysílání. RTV Galaxie obnovila vlastní vysílání 5. 12., ale nesplňovala licenční podmínku, že ve zbylých časech má přebírat program TV3 cz. Sama společnost TV3, a.s., naopak ukončila 5. 12. vysílání na terestrických vysílačích i prostřednictvím družice (satelitní vysílání obnovila na výzvu RRTV 23. 12.). Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání rozhodla 18. 12. o odnětí licence RTV Galaxii, a.s., protože od 6. 11. do 5. 12. nevysílala vůbec a od 6. 12. do 18. 12. nebylo vysílání v souladu s licenčními podmínkami. (rozhodnutí v květnu 2002 zrušil soud). In: Zprávy RRTV, www.louc.cz, (Prvních) deset let České televize.

31. 10. 2001

Rada České televize zvolila 10 hlasy z 15 Jiřího Balvína generálním ředitelem České televize. Do výběrového řízení se v září přihlásilo 44 uchazečů. V první polovině října se 31 kandidátů zúčastnilo neveřejného slyšení před Radou České televize. Rada poté 19. 10. vybrala tři finalisty: prozatímního ředitele ČT Jiřího Balvína, bývalého programového ředitele ČNTS Petra Sládečka a režiséra Martina Vadase, kteří pak 24. 10. před radou absolvovali veřejné slyšení. In: (Prvních) deset let České televize, 2002.

6. 11. 2001

Rada ČR pro rozhlasové a televizní vysílání schválila převod obchodních podílů Josefa Alana a Vlastimila Venclíka ve společnosti CET 21 na akciovou společnost Vilja. Již 4. 6. odsouhlasila stejnou záležitost v případě obchodního podílu Petera Hunčíka. Vilja, a.s., poté v CET 21 vlastnila celkem 21,46 %. In: Zprávy RRTV.

Osobnosti z televizní historie

Balašová Milena (*20. 3. 1924 Praha). V 60. letech působila jako šéfredaktorka časopisu Svět socialismu. Na začátku normalizace odešla pracovat do aparátu ÚV KSČ. V roce 1972 se stala náměstkyní ústředního ředitele Československé televize Jana Zelenky. Odpovídala za řízení českých studií a zároveň se stala ředitelkou Televizního studia Praha. V těchto funkcích nahradila Karla Kohouta. Od roku 1973 také zastávala funkci generální tajemnice Mezinárodní rozhlasové a televizní organizace OIRT. V Československé televizi patřila mezi hlavní představitele normalizace. In: Cysařová, J., 1998b.

Batrla Libor (*7. 9. 1933 Praha). V 60. letech pracoval jako redaktor v Mladé frontě a publikoval v periodikách Tvorba, Život strany a Scéna. Od prosince 1969 do února 1971 zastával funkci šéfredaktora Mladé fronty. V roce 1979 se stal náměstkem ústředního ředitele ČST Jana Zelenky a odpovídal za oblast umělecké tvorby a vzdělávacích pořadů. Od 1. července 1989 byl ústředním ředitelem ČST. Z této funkce byl federální vládou ČSSR odvolán 27. listopadu 1989. Od roku 1979 měl Batrla také funkce člena předsednictva ÚV Svazu československo-sovětského přátelství a předsednictva ÚV Svazu čs. dramatických umělců. V roce 1983 byl Batrla vyznamenán Řádem práce. In: Malá československá encyklopedie, 1. díl, 1984–1987.

Bednářová Otta (*18. 6. 1927). V letech 1950–1962 pracovala jako redaktorka a reportérka Čs. rozhlasu. V roce 1963 přešla do televize a stala se členkou redakce pořadu *Zvědavá kamera*, pro který psala scénáře a točila příspěvky. Některé byly kritizovány ze strany ÚV KSČ. V roce 1969 byla z ČST propuštěna a pracovala jako uklízečka. Podepsala Chartu 77 a byla spoluzakládající členkou Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných. V roce 1979 byla za podvracení republiky odsouzena ke 3 letům vězení. In: Kdo je kdo v České republice, 1998.

Bláha Zdeněk (*9. 5. 1925 Praha † 31. 7. 1978 tamtéž). V roce 1948 se stal dramaturgem Filmového studia Barrandov. V roce 1949 přešel na místo dramaturga

Městských divadel pražských a Ústředního divadla Čs. armády. Od roku 1956 pracoval jako vedoucí dramaturg televizního vysílání. Pomáhal rozvoji původních inscenací, psal scénáře a byl autorem prvního televizního seriálu Čs. televize *Rodina Bláhova*. V roce 1963 po kritice původní televizní tvorby ze strany vedení Čs. televize musel místo vedoucího dramaturga opustit. Pracoval dále jako scenárista na Barrandově, byl dramaturgem Divadla na Vinohradech, ale i nadále psal scénáře původních televizních her. In: Kdo je kdo v Československu, 1969.

Branislav Vladimír (*3. 5. 1935 Praha). V letech 1956–63 byl reportérem Čs. rozhlasu. Poté se stal v televizi vedoucím redaktorem publicistického pořadu *Zvědavá kamera*. Podílel se v srpnu 1968 na protisovětském vysílání a musel z televize odejít. Pracoval jako scenárista ve svobodném povolání a od roku 1977 byl zaměstnancem podniku Sběrné suroviny. Do ČST se v roce 1990 vrátil jako šéfredaktor Hlavní redakce pořadů pro děti a mládež. V 90. letech připravil pro ČT rozsáhlý dokumentární cyklus *Takoví jsme byli my, dobří rodáci*, o historii socialistického Československa. In: Kdo je kdo v České republice, 1998.

Dietl Jaroslav (*22. 5. 1929 Záhřeb † 29. 6. 1985 Praha). S televizí začal spolupracovat již v roce 1953 a po skončení studia na FAMU v roce 1955 se stal jejím dramaturgem. Zpočátku psal hlavně skeče a mikrokomedie, ale již od počátku 60. let byl autorem i původních televizních her a adaptací literárních děl, dramaturgem prvního televizního seriálu *Rodina Bláhova* a autorem seriálů *Tři chlapi v chalupě* a *Eliška a její rod*. V 70. letech napsal řadu scénářů pro cyklus *Bakaláři – příběhů podle námětů televizních diváků*. Dietl se velmi výrazně podílel na rozvoji televizního seriálu v ČST a jeho seriály si získávaly velkou diváckou oblibu, i když část z nich byla psaná na politickou objednávku (*Nejmladší z rodu Hamrů*, *Muž na radnici*, *Okres na severu*). Dietlovy seriály se vyznačovaly velmi dobře psanými dialogy, smyslem pro rytmus vyprávění a dobrou psychologií postav. Seriálu *Nemocnice na kraji města* se na začátku 80. let podařilo uspět v tehdejší Spolkové republice Německo. Dietl psal také divadelní hry a filmové scénáře. In: Malá československá encyklopedie, II. díl, 1984–1987.

Diviš Vladimír (*11. 5. 1923 Koleneč u Jindřichova Hradce). V letech 1950–56 pracoval na ministerstvu národní obrany. Poté se stal redaktorem a posléze šéfredaktorem časopisu *Lidová armáda*. V roce 1968 působil na ministerstvu kultury v odboru informací. V roce 1969 přešel do aparátu ÚV KSČ a stal se vedoucím oddělení stranické práce ve sdělovacích prostředcích. V roce 1972 jmenoval ústřední ředitel ČST Jan Zelenka Diviše svým 1. náměstkem, který zodpovídal za program. Diviš se pak v Československé televizi stal jedním z hlavních představitelů normalizace. In: Malá československá encyklopedie, II. díl, 1984.

Dudek Jaroslav (*17. 1. 1932 Turnov † 31. 8. 2000 Praha). V letech 1954–62 byl režisérem Divadla S. K. Neumanna, ale jeho jméno je spojeno hlavně s Divadlem na Vinohradech, kde působil v letech 1962–1992. S televizí spolupracoval již od počátku 60. let. Režiroval řadu původních televizních inscenací. Dodnes jsou velmi populární seriály *Nemocnice na kraji města* a *Taková normální rodinka*. In: Kdo je kdo v České republice, 1998.

Dvořák Antonín (*12. 9. 1920 Praha † 29. 5. 1997 tamtéž). Po skončení války pracoval jako režisér v divadlech D 46 a v Městském divadle v Mladé Boleslavi. V letech 1948–54 působil v Národním divadle. Poté odešel do Televizního studia Praha jako první televizní režisér a byl zde autorem děl původní dramatické tvorby v době, kdy se hledaly formy tohoto žánru. Od roku 1955 byl uměleckým ředitelem divadel v Kladně, Mladé Boleslavi, Příbrami. Zároveň se věnoval teorii divadla a publikoval odborné práce. Od roku 1949 působil na DAMU, kde byl postupně proděkanem, děkanem fakulty a vedoucím katedry režie a dramaturgie. V roce 1970 se vrátil do ČST a stal se vedoucím literárního a dramatického vysílání. Dále také sám psal a režiroval původní televizní inscenace, např. *Čas zakladatelů*, *Bitva a Matka*. In: Malá československá encyklopedie, II. díl, 1984–1987.

Dvořák Vladimír (*14. 5. 1925 Písek † 28. 12. 1999 Praha). Od roku 1946 pracoval jako redaktor v Čs. rozhlasu. V letech 1952–56 byl hercem Divadla estrády a satiry v Praze. Poté byl ve svobodném povolání jako konferenciér, scenárista a externí režisér Čs. rozhlasu. V 60. letech začal spolupracovat s Čs. televizí. Psal scénáře zábavných pořadů a byl také jejich konferenciérem. Největší ohlas měly *Písničky na zítřka* a cyklus *Kdo s kým o čem pro koho*. V roce 1968 se stal šéfredaktorem Hlavní redakce zábavných pořadů Čs. televize. V roce 1971 byl Dvořák autorem prvního *Televarieté*, které představovalo nový typ televizní zábavy. Tento pořad, jenž začal později moderovat ve dvojici s Jiřinou Bohdalovou, patří mezi neúspěšnější zábavné pořady v historii ČST. Od roku 1976 již nebyl šéfredaktorem HRZP, avšak v ČST působil dále ve funkci vedoucího dramaturga až do roku 1990. V roce 1996 byl uveden do televizní Dvorany slávy. In: Kdo je kdo v České republice, 1998.

Fairaižl Jindřich (*14. 6. 1934 Praha † tragicky zahynul 18. 10. 1993). V televizi pracoval hned od roku 1953 a byl zakládajícím členem redakce pro děti a mládež, pro niž natočil mnoho pořadů. V roce 1958 byl autorem nové formy vysílání pro mládež – pořadu *Vlaštovka*. Od počátku 60. let se věnoval natáčení dokumentárních snímků, za které získal několik ocenění na mezinárodních festivalech. Podílel se na protisovětském vysílání v srpnu 1968. Z Čs. televize musel odejít v roce 1970 a mohl se tam vrátit až po dvaceti letech. Federální vláda 11. ledna

1990 jmenovala Fairaizla ústředním ředitelem ČST, ale po hospitalizaci v nemocnici z této funkce v březnu 1990 odstoupil. Pro ČST nadále natáčel dokumentární filmy. Fairaizl napsal také několik románů a divadelních her. In: Kdo je kdo v České republice, 1992.

Feldstein Valter (*3. 1. 1911 Praha † 6. 3. 1970 tamtéž). Ve 30. letech byl profesorem na gymnáziu v Chustu. Za okupace byl vězněn. V roce 1945 se stal tajemníkem kulturní komise Ústřední rady odborů a v období 1948–50 pracoval jako ústřední tajemník Svazu zaměstnanců v umění a kultuře. V roce 1951 zastával funkci šéfa odboru umění na ministerstvu školství, věd a umění. Od roku 1953 byl vedoucím literárně-dramatického vysílání Čs. rozhlasu. Zároveň pracoval v Televizním studiu Praha. V roce 1957 byl jmenován programovým náměstkem ředitele Televizního studia Praha. V roce 1963 řídil komisi, která hodnotila 10 let činnosti Československé televize. Od téhož roku vedl Studijní odbor Čs. televize a působil jako docent teorie televizní tvorby na FAMU. Zastupoval Čs. televizi v porotách na mnoha televizních festivalech. Současně již od roku 1938 překládal německou poezii a prózu. In: Kdo je kdo v Československu, 1969.

Filip František (*26. 12. 1930 Písek). Po absolvování FAMU v roce 1954 nastoupil jako jeden z prvních režisérů do Televizního studia Praha. Natočil asi 600 pořadů nejrůznějších žánrů, ale největšího úspěchu dosáhl jako režisér seriálů (např. *Sňatky z rozumu*, *F. L. Věk*, *Byl jednou jeden dům*, *Dobrá voda*, *Cirkus Humberto*, *Náhrdelník*) a původních televizních her (např. *Ikarův pád*, *Tažní ptáci*, *Nezralé maliny*, *Ubohý pan Kufalt*, *Lístek do památníku*). Jako vůbec první osobnost byl uveden do televizní Dvorany slávy (1995). In: Kdo je kdo v České republice, 1998.

Haničincová Štěpánka (*30. 9. 1931 Kvíčovice † 27. 10. 1999 Praha). Do televize nastoupila již v roce 1953 a zařadila se mezi první moderátory televizního vysílání. V roce 1954 patřila mezi zakladatele redakce vysílání pro děti a mládež a byla zde scenáristkou, moderátorkou a dramaturgyní. Tvorbě pro děti se věnovala po celou dobu svého televizního působení a stala se populární u mnoha generací dětských diváků. Po emigraci své dcery do Rakouska měla v 80. letech ztíženu možnost jak vystupování na obrazovce, tak i uplatnění jako autorka dětských pořadů. V roce 1999 byla uvedena do televizní Dvorany slávy. In: Kdo je kdo v České republice, 1998.

Hladký Miroslav (*2. 3. 1919 Praha † 18. 6. 1995 tamtéž). V roce 1945 byl jedním ze zakládajících členů Českého svazu mládeže. Od téhož roku pracoval jako odpovědný redaktor deníku *Mladá fronta*, kde vedl sportovní redakci. V roce

1956 Hladký nastoupil do Televizního studia Praha. Stal se hlavním redaktorem tělovýchovně-branného vysílání. Jako režisér se významně podílel na rozvoji přímých televizních přenosů sportovních utkání. V 60. letech vedle sportovního vysílání režíroval pořady *Malá filmová historie* a *Kinematofor*. Po srpnu 1968 se Hladký stal v ČST jedním z hlavních představitelů normalizace. V letech 1969–71 režíroval sérii propagandistických dokumentů, které očerňovaly osobnosti tzv. Pražského jara. V letech 1969 a 1970 byl šéfrežisérem televizního zpravodajství. Od roku 1961 Hladký působil také na Fakultě osvěty a novinářství UK (1963–66 vedoucí katedry teorie tisku, rozhlasu a televize, 66 – vedoucí katedry publicistiky, 1970–72 děkan Fakulty sociálních věd a publicistiky, od 1972 – vedoucí katedry televizní a filmové žurnalistiky na Fakultě žurnalistiky UK). Současně byl v letech 1974–1982 vedoucím dramaturgické skupiny Filmového studia Barrandov. In: Kdo je kdo v Československu, 1969, Cysařová, J., 1998b, Generace 45, 1997.

Holubec Vít (*8. 10. 1928 Olomouc). V letech 1948–1951 pracoval jako redaktor *Mladé fronty*. V roce 1951 přešel do redakce armádního rozhlasu. Od roku 1956 byl sportovním komentátorem v Televizním studiu Praha. V televizi působil až do roku 1991. V letech 1955–56 komentoval její první přímé sportovní přenosy. Později se specializoval na fotbal a pro diváky se stal nezaměnitelným svojí úvodní větou každého přenosu: „Sportu zdar a fotbalu zvlášť!“ In: Kdo je kdo v Československu, 1969.

Hradecký Adolf (*6. 3. 1923 Jindřichův Hradec). V letech 1945–51 pracoval jako novinář v *Rudém právu*, poté působil jako šéfredaktor deníku *Obrana lidu*. V letech 1956–59 zastával funkci vedoucího redaktora a následně ústředního ředitele Československé tiskové kanceláře. K 1. říjnu 1959 byl jmenován do funkce ředitele Československé televize, v níž setrval do 1. června 1963. Poté se stal ústředním tajemníkem Svazu československých novinářů (do konce roku 1968). Zároveň byl od roku 1966 předsedou redakční rady časopisu *Reportér*, od roku 1968 zástupcem jeho šéfredaktora a v roce 1969 do zastavení vydávání šéfredaktorem. Poté musel opustit žurnalistiku a stal se knihovníkem v Chotkovské knihovně na zámku Kačina. In: Kdo je kdo v Československu, 1969.

Hubač Jiří (*27. 8. 1929 Praha). V letech 1956–61 byl redaktorem časopisu *Technická politika*. V roce 1961 se stal dramaturgem a scenáristou Čs. televize. Z funkce dramaturga musel odejít v roce 1974, ale s ČST dále spolupracoval externě jako scenárista. Pro televizi psal původní televizní hry, z nichž řada měla u diváků velmi příznivý ohlas. Za svoji tvorbu získal několik mezinárodních ocenění. Z nejuspěšnějších her lze uvést např. *Raport*, *Lístek do památníku*, *Ikarův*

pád, Nezralé maliny, Tažní ptáci, Hřbitov pro cizince, Zámek v Čechách, seriály *Dobrá voda* a *Sanitka*. V roce 2000 byl jako významná osobnost uveden do televizní Dvorany slávy. Je také autorem divadelních her (např. *Král Krysa, Dům na nebesích, Generálka*) a filmových scénářů (*Učitel tance, Fany*). In: *Kdo je kdo v České republice*, 1998.

Kantůrek Jiří (*13. 3. 1932 Písek † 2. 7. 1998 Praha). Novinářské činnosti se věnoval od 60. let. Byl redaktorem týdeníku *Kulturní tvorba* (1964–67) a externě spolupracoval s Čs. televizí. V roce 1968 se stal vnitropolitickým a ekonomickým redaktorem Čs. televize. Moderoval politické diskusní pořady a působil jako komentátor v redakci publicistiky a dokumentaristiky. Podílel se na protisovětském vysílání Čs. televize v srpnu 1968. Za své postoje byl v roce 1970 vyloučen z KSČ a musel opustit žurnalistiku. Pracoval v různých stavebních a projektových organizacích. V 80. letech se účastnil činnosti nezávislých občanských iniciativ. V listopadu 1989 vystupoval jako televizní mluvčí Občanského fóra. K 1. lednu 1990 byl jmenován šéfredaktorem Hlavní redakce publicistiky a dokumentaristiky ČST. Dne 12. března 1990 nahradil Jindřicha Fairaizla ve funkci ústředního ředitele Československé televize a setrval v ní do konce roku 1992. Poté se opět věnoval žurnalistice a byl tiskovým mluvčím Čs. sociální demokracie. In: *Kdo je kdo v České republice*, 1992.

Kohout Karel (*13. 1. 1913 Kladno † 26. 10. 1991 Praha). Za 2. světové války pracoval v provozním oddělení barrandovských ateliérů. Po osvobození se stal vedoucím produkce v Československém státním filmu. Po únoru 1948 zastával na Barrandově funkci ředitele studia uměleckých filmů. Ministr informací Václav Kopecký jmenoval Karla Kohouta k 1. únoru 1953 ředitelem Televizního studia Praha, které bylo organizačně součástí Československého rozhlasu. V této funkci byl Kohout jedním z těch, kdo se významně podíleli na rozvoji televize v prvních letech její existence. Dne 1. března 1958 Kohouta ve funkci ředitele Československé televize vystřídal Milan Krejčí. Kohout se pak vrátil do oblasti kinematografie a byl vedoucím produkce Čs. armádního filmu. Od roku 1966 v rámci nové organizace Čs. televize působil jako ředitel provozu Televizního studia Praha a vedoucí všech provozních složek a útvarů Čs. televize. Dne 21. srpna 1968 Kohout pomáhal sovětským vojákům obsazovat televizní studio Skaut a jeho nová kariéra začala za normalizace. V listopadu 1969 se stal ředitelem Televizního studia Praha a zároveň náměstkem ústředního ředitele Československé televize pro řízení českých televizních studií. V této funkci provedl řadu změn ve vedoucích funkcích. Současně byl od listopadu 1969 členem předsednictva celozávodního výboru KSČ v Čs. televizi Praha a Řídící komise pro prověrky členů KSČ v ČST, kterou vedl ústřední ředitel ČST Jan Zelenka. V roce 1972 Kohouta v jeho tele-

vizních funkcích vystřídala Milena Balašová. Kohout poté nastoupil místo Zdeňka Michalce do funkce hlavního redaktora II. programu. V letech 1973–1982 působil v ČST jako vedoucí úseku archivů a programových fondů. Při příležitosti 30. výročí vzniku ČST obdržel v roce 1983 vyznamenání Za zásluhy o výstavbu. In: *Cysařová, J.*, 1998a.

Kovářík Vladimír (*12. 10. 1913 Čelákovice † 7. 6. 1982 Velhartice). Do roku 1949 působil jako středoškolský profesor v Táboře a Praze. V roce 1949 se stal redaktorem Čs. rozhlasu a v roce 1954 přešel do televizního studia. Nejdříve byl vedoucím vysílání pro děti a mládež a posléze vedoucím literárně-dramatického vysílání. Pro televizi připravil řadu dramatizací a vzdělávacích pořadů. Od roku 1964 působil jako docent historie a teorie sdělovacích prostředků na Fakultě osvěty a novinářství Univerzity Karlovy v Praze. Kovářík se zabýval dějinami české literatury a řadu dat soustředil v dílech *Literární toulky po Čechách*, *Literární toulky Moravou* a *Literární toulky Prahou*. Specializoval se na osobnost Jana Nerudy. In: *Forst, V.*, 1985.

Mathé Ivo (*18. 5. 1951 Praha). V ČST pracoval od roku 1971 jako asistent produkce, od roku 1976 jako vedoucí produkce. V roce 1990 se stal šéfredaktorem uměleckých pořadů ČST. Dne 18. prosince 1991 jej Česká národní rada prozatímně pověřila vedením nově vzniklé České televize. Rada ČT ho zvolila 23. března 1992 generálním ředitelem ČT a Mathé v této funkci zůstal až do konce svého šestiletého funkčního období, do 31. března 1998. Působil také jako viceprezident mezinárodní televizní organizace EBU (1994–98). V dubnu 1998 nastoupil do Kanceláře prezidenta republiky, od ledna 1999 do února 2003 byl jejím vedoucím. In: *Kdo je kdo v České republice*, 1998.

Pavel Miroslav (*6. 9. 1941 Plzeň) V letech 1966–85 pracoval v deníku *Mladá fronta*. Poté byl vedoucím ekonomické rubriky v deníku *Práce*. V Československé televizi v letech 1975–1984 moderoval pořad *To nechce klid*. V roce 1988 předseda federální vlády Ladislav Adamec jmenoval Pavla do funkce ředitele tiskového odboru Úřadu předsednictva vlády ČSSR a zároveň se Pavel stal mluvčím federální vlády. Od 27. listopadu 1989 byl ústředním ředitelem ČST, ale již 10. ledna 1990 ho v této funkci vystřídal Jindřich Fairaizl. Poté se Pavel stal ředitelem vydavatelství *Economia, a.s.* In: *Kdo je kdo v České republice*, 1992.

Pech Karel (*18. 5. 1917 Praha). Po válce se stal členem Honzlova Studia Národního divadla a pro rozhlas připravoval vzdělávací rozhlasové seriály a pásma. Od roku 1948 byl členem činohry Národního divadla (až do r. 1969). Pech patřil

v květnu 1953 mezi zakládající tvůrčí pracovníky Televizního studia Praha a byl autorem prvních televizních inscenací a pořadů pro děti. Dále natočil řadu dokumentárních pořadů a vzdělávacích seriálů, zejména *Tajemství řeči* a *Tajemství výchovy*, v roce 1998 byl uveden do televizní Dvorany slávy. In: Kdo je kdo v České republice, 1998.

Pelikán Jiří (*7. 2. 1923 Olomouc † 26. 6. 1999 Řím). Za 2. světové války působil v odboji a byl vězněn. Po skončení okupace se stal za KSČ funkcionářem Svazu vysokoškolského studentstva. Od roku 1953 byl předsedou Mezinárodního svazu studentstva. Československá vláda jmenovala Pelikána k 1. červnu 1963 ústředním ředitelem Československé televize. V roce 1968 vystupoval také jako moderátor některých diskusních pořadů. Za jeho působení Čs. televize podporovala politiku Dubčekova vedení KSČ, a proto sovětské orgány hned po 21. srpnu 1968 po československé vládě požadovaly Pelikánovo odvolání z funkce, ke kterému došlo 25. září 1968. Poté krátce působil na čs. velvyslanectví v Itálii. V roce 1969 byl vyloučen z KSČ a zbaven čs. státního občanství. Pelikán zůstal v Itálii, věnoval se politice a v roce 1977 byl za Italskou socialistickou stranu zvolen poslancem Evropského parlamentu. V emigraci založil exilový časopis *Listy*. V roce 1990 přenesl vydávání *Listů* do Prahy a přispíval do deníku *Právo*. In: Cysařová, J., 1998a, Československý biografický slovník, 1992.

Podskalský Zdeněk (*18. 2. 1923 Praha † 29. 10. 1993 tamtéž). V televizi začal pracovat již v roce 1954 a působil v ní až do roku 1990. Režiroval televizní filmy, přímé přenosy, původní inscenace, ale specializoval se hlavně na oblast televizní zábavy. Připravil mnoho různých pořadů, pásem, estrád, revue (např. *Babiččina krabička*, *Kabaret u dobré pohody*, *Dostaveníčko*, *Možná přijde i kouzelník*). Napsal a natočil množství televizních komedií (např. série s postavou *Alfonse Karáska* v hereckém podání Miloše Kopeckého). Podskalský byl také autorem a režisérem hraných filmů a divadelních her. In: Kdo je kdo v České republice, 1992.

Ráža Ludvík (*3. 9. 1929 Mukačevo † 4. 10. 2000 Praha). Do Čs. televize nastoupil hned po absolvování FAMU v roce 1958 a celý život se věnoval tvorbě pro děti a mládež (1964–89 vedoucí umělecké realizace vysílání pro děti a mládež). Natočil řadu televizních filmů a inscenací, které získaly ocenění na mezinárodních televizních festivalech (např. *Podivuhodný pan Barnabášek*, *Země velkého vypravěče pohádek*, *Odyseus a hvězdy*, *Píseň pro chvíle trubky*, *Čekání na stříbrné zvonky*). Režiroval oblíbené seriály *My z konce světa*, *Tajemství proutěného košíku* a *My všichni školou povinní*. In: Kdo je kdo v České republice, 1998.

Rohan Bedřich (*14. 3. 1920 Ústí nad Labem). Vystudoval v Londýně anglistiku a amerikanistiku. V letech 1944–45 sloužil v čs. zahraniční armádě. V poválečném období byl referentem publikačního odboru na ministerstvu informací. V letech 1948–52 pracoval jako zpravodaj ČTK z Bělehradu. V období 1960–64 byl šéfredaktorem Zpravodajského filmu. Poté se stal hlavním redaktorem *Televizních novin*. Od roku 1967 byl zpravodajem Československé televize pro západní Evropu se sídlem v Paříži. V roce 1969 emigroval a v následujícím roce byl vyloučen z KSČ a ze Svazu českých novinářů. V emigraci působil jako publicista v Londýně. In: Cysařová, J., 1993, 1998a.

Šafránek Jaroslav (*23. 5. 1890 Plzeň † 22. 7. 1957 Praha). Na Univerzitě Karlově vystudoval matematiku a fyziku. Již v době studia se stal asistentem Fyzikálního ústavu UK v Praze. V roce 1914 byl promován doktorem filozofie a v roce 1927 jmenován docentem experimentální fyziky na Univerzitě Karlově. Působil ve Fyzikálním ústavu UK a věnoval se výzkumu televizní techniky. Za druhé světové války se soustředil na výzkum v oblasti medicíny. Po válce se vrátil k fyzice a v první polovině 50. let vedl Fyzikální ústav Lékařské fakulty UK v Plzni. V září 1955 se stal řádným profesorem a v téže době přešel z Plzně do Prahy, kde až do své smrti vedl Fyzikální ústav Lékařské fakulty UK. In: Strasmajer, V., 1978b.

Winter Kamil (*5. 4. 1918 Praha † 4. 2. 2001 USA). V roce 1951 vedl zahraniční redakci *Rudého práva*. V roce 1952 pracoval v nakladatelství *Práce* a poté byl až do roku 1960 redaktorem závodního časopisu *Tesla* Strašnice. V letech 1961 a 1963 působil v redakci časopisu *Obránce vlasti* a v roce 1962 v deníku *Obrana lidu*. Poté začal pracovat v Československé televizi. Dne 8. 11. 1967 nahradil ve funkci šéfredaktora *Televizních novin* Bedřicha Rohana. V srpnu 1968 organizoval protisovětské televizní vysílání a 28. 8. 1968 emigroval do Velké Británie. In: Cysařová, J., 1993, 1998a.

Zelenka Jan (*5. 12. 1923 Ústí nad Labem † 21. 2. 1998 Praha). V letech 1955–62 působil jako šéfredaktor deníku *Večerní Praha*. Pak do roku 1966 pracoval jako redaktor ČTK. Od roku 1967 do května 1968 zastával funkci šéfredaktora týdeníku *Květy*, poté byl z této funkce odvolán, ale vrátil se do ní opět na začátku normalizace v dubnu 1969. V srpnu téhož roku se stal ústředním ředitelem Čs. televize a v této funkci působil až do června 1989. V letech 1971–73 byl Zelenka předsedou správní rady Mezinárodní rozhlasové a televizní organizace OIRT. Od r. 1971 byl také poslancem Sněmovny lidu Federálního shromáždění, od r. 1981 kandidátem a od r. 1986 členem ÚV KSČ. V roce 1973 byl Zelenka vyznamenán Řádem práce a v roce 1983 Řádem Vítězného února. In: Malá československá encyklopedie, 6. díl, 1987.

Železný Vladimír (*3. 3. 1945 Samara, SSSR). Od roku 1963 pracoval jako produkční v Čs. televizi. V roce 1968 se stal redaktorem zahraničně politické redakce *Televizních novin*. V té době publikoval v časopisech Reportér a Student. V 70. letech byl redaktorem Technického magazínu, ale s televizí dále externě spolupracoval. S astronomem Jiřím Grygarem v 80. letech připravoval vzdělávací seriál *Okna vesmíru dokořán* a pro bratislavské studio psal pod pseudonymem scénáře mnoha pořadů z oblasti vědy. Po listopadu 1989 byl mluvčím Občanského fóra a dramaturgem jeho volební kampaně. V letech 1991–92 působil jako tiskový mluvčí vlády ČR a poradce jejího premiéra Petra Pitharta. V lednu 1993 při výběrovém řízení prezentoval projekt společnosti CET 21, která na jeho základě získala licenci k vysílání celoplošné komerční televize. Železný se poté stal generálním ředitelem a jednatelem servisní společnosti ČNTS a jednatelem společnosti CET 21. Z funkcí v ČNTS byl odvolán v dubnu 1999, ale na základě funkce jednatele CET 21 zůstal rozhodující osobou v komerční televizi Nova a je jejím generálním ředitelem. In: Kdo je kdo v České republice, 1998.

18. 10. 1918

Bylo zveřejněno *prohlášení nezávislosti československého národa jeho prozatímní vládou* – tzv. Washingtonská deklarace. Předseda ministerské rady a ministr financí T. G. Masaryk, ministr národní obrany Milan Štefánek a ministr zahraničních věcí a ministr vnitra Edvard Beneš se v prohlášení zavázali, že nový československý stát zajistí tiskovou svobodu. „...Načrtneme jen hlavní zásady ústav československého národa: konečné rozhodnutí o ústavě samé náleží zákonitě zvoleným zástupcům osvobozeného a sjednoceného národa. Československý stát bude republikou. Ve stálé snaze o pokrok zaručí úplnou svobodu svědomí, náboženství a vědy, literatury a umění, slova, tisku a práva shromažďovacího a petičního...“, stálo v textu tzv. Washingtonské deklarace.

28. 10. 1918

Národní výbor vydal první československý *zákon č. 11/1918 Sb. z. a n., o zřízení samostatného státu československého* (tzv. recepční zákon), kterým zachoval prozatímně v platnosti dosavadní zemské a říšské zákony včetně zákonů týkajících se tisku. V platnosti tak zůstal i rakouský tiskový zákon ze 17. prosince 1862 i bývalý uherský zákon a ustanovení Trestního zákona občanského a vojenského, týkající se odpovědnosti za obsah tiskopisu (zákon ze 17. prosince 1862, č. 6. ř. z. 1863, jímž se doplňuje obecní zákon trestní a vojenský). Tyto zákony doplňoval trestní řád z r. 1873 o konfiskacích, námitkách a náhradovém řízení a další zákonná opatření. První československý zákon č. 11/1918 Sb. z. a n. nabyl účinnosti k 28. říjnu 1918.

rok 1919

Dr. Václav Bouček podal v Národním shromáždění návrh nového tiskového zákona, avšak k jeho projednání nedošlo. Ministerstvo spravedlnosti